

Udskriftsdato: 19. december 2025

2008/1 LSF 72 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af skattekontrolloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love
(Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - fair play III og fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse)**

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin., j.nr. 2008-711-0025

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love

(Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse - fair play III og fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændringer:

1. § 46, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Hvis A-indkomst udbetales af en person, et dødsbo, et selskab, en forening eller en institution m.v., som er skattepligtig efter reglerne i § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og har personen m.v. hjemting i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal indkomsten udbetales gennem en befuldmægtiget, der har hjemting her i landet. I så fald påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Når særlige forhold taler herfor, kan told- og skatteforvaltningen fritage en udenlandsk arbejdsgiver for pligten til at have en befuldmægtiget med hjemting her i landet.«

2. § 77 affattes således:

»§ 77. Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 85 affattes således:

»§ 85. Told- og skatteforvaltningen fører registre over de indeholdelsespligtige.

Stk. 2. Enhver, der er indeholdelsespligtig efter afsnit V og VI, skal inden 8 dage give told- og skatteforvaltningen meddelelse om

- a) indtræden af indeholdelsespligt,
- b) ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt og
- c) tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrene efter stk. 1 og om indsendelse af oplysninger hertil, herunder kan pligten efter stk. 2, litra c, lempes.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2, fastsatte bestemmelser om at indgive meddelelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 87, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 5. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

4. Efter § 86 A indsættes:

»§ 87. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 85, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter denne lovs regler om inddrivelse af personlige skatter. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændring:

1. § 7, *nr. 23*, affattes således:

»23) Eftergivet studiegæld og gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper efter kapitel 3 og 3 a i lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld samt om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper og for meget udbetalt uddannelsesstøtte, der eftergives efter lov om statens uddannelsesstøtte.«

§ 3

I merværdiafgiftsloven (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret bl.a. ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved lov nr. 525 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 37 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med opnåelse af delvis fradragsret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt formål, kan det oprindelige foretagne fradrag reguleres til fuld fradragsret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

2. I § 47 indsættes som *stk. 6* og *7*:

»Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3 og stk. 5, 1. pkt., fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

3. Efter § 76 indsættes i *kapitel 19*:

»§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 47, stk. 6 og 7.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 4

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 404 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Tilsvaret betales senest 14 dage efter påkrav.«

2. § 4, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Såfremt en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær af skatter eller afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage virksomhedens registrering hos told- og skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger. Told- og skatteforvaltningen skal dog forinden inddragelsen ved rekommanderet brev meddele virksomheden, at registreringen vil blive inddraget, såfremt de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger ikke indgives inden 14 dage. Det skal fremgå af meddelelsen, at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4. Meddelelse om, at registreringen er inddraget, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev. Det skal fremgå heraf, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4.«

3. I § 4 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget efter stk. 3, hæfter for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.«

4. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, stk. 1-2, fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 a indtil påbuddet efterleves.

Stk. 2. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

5. § 11, stk. 1, nr. 1, affattes således:

- »1) virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v. omfattet af denne lov og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, og
- a) virksomheden er i restance vedrørende skatter og afgifter, for hvilke den er registreret, samt eventuelt selskabsskatter og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, med et beløb, der overstiger 25.000 kr., og virksomheden ikke indbetaler denne restance senest den 10. hverdag fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra told- og skatteforvaltningen, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges at stille sikkerhed, eller
 - b) virksomheden ikke rettidigt har indsendt selvangivelse, eller«

6. § 11, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) der efter virksomhedens registrering opstår eller konstateres forhold, som efter stk. 2, jf. stk. 4, kan begrunde pålæg om sikkerhedsstillelse, eller«

7. § 11, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter denne lov, at stille sikkerhed. Pålæg kan dog kun gives, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion, eller er filialbestyrer i virksomheden, er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller filialbestyrer i en anden virksomhed eller medlem af bestyrelsen eller direktionen i en anden virksomhed, der er gået konkurs eller er blevet konstateret insolvent. Den anden virksomheds konkurs eller insolvens skal endvidere have ført til, at told- og skatteforvaltningen har et ikke fuldt sikret tilgodehavende, eller at staten er blevet påført et samlet tab på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, eller personskatter og bidrag, der hidrører fra driften af den anden virksomhed.«

8. § 11, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter eller afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en 3-måneders-periode. For enkeltmandsvirksomheder gælder dette tillige indehaverens personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift. Det gennemsnitlige tilsvær beregnes for igangværende virksomheder på baggrund af det senest afleverede årsregnskab. Sikkerhedsstillelsen for selskabsskatter beregnes med udgangspunkt i beregnet acontoskat for indeværende regnskabsår reduceret med eventuelle acontobetalingen. Sikkerhedsstillelsen for personskatter og bidrag beregnes ud fra skattebilletten.«

9. § 11, stk. 7, affattes således:

»Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.«

10. § 11, stk. 8, affattes således:

»Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.«

11. I § 11 indsættes som stk. 13:

»Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af restancer efter stk. 1, nr. 1, litra a, tilgodehavender og tab efter stk. 2, samt sikkerhedsstillelse efter stk. 5.«

12. Overskriften til kapitel 6 affattes således:

»Straffe- og sanktionsbestemmelser«

13. § 18, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Med hensyn til den tilkendegivelse, som er nævnt stk. 1, finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse.«

14. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 4 a.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15.«

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 527 af 17. juni 2008, og senest ved § 5 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 E, indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan indhente oplysninger fra det register, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører efter § 7 i lov om næringsbrev til fødevarevirksomheder og efter § 6 c i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, som er nødvendige for at kontrollere, at skatte- og afgiftslovgivningen overholdes. Oplysninger kan indhentes bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.«

2. I § 6 F indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen kan med henblik på registreringskontrol af virksomheder foretage samkøring af oplysninger i kontrolinformationsregistret med oplysninger i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder. Told- og skatteforvaltningen kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for denne myndigheds arbejde som registreringsmyndighed for told- og skatteforvaltningen.«

3. § 7 E ophæves.

4. I § 8 K, *stk. 1*, og § 8 L, *stk. 1*, udgår »7 E,«.

5. I § 9 ændres »§§ 7 E-7 H« til: »§§ 7 F-7 H«.

6. I § 14, *stk. 2*, udgår »§ 7 E,«.

7. § 14, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter *stk. 3*.

8. § 18 affattes således:

»§ 18. Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 6

I lov om afgift af affald og råstoffer (affalds- og råstofafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, som ændret ved lov nr. 529 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, *stk. 1*, nr. 3, ændres », § 28 og § 37« til: »eller § 28«.

2. § 33, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf i form af bøde. Det kan endvidere bestemmes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år og 6 måneder under tilsvarende omstændigheder som anført i *stk. 2*.«

3. §§ 37 og 38 ophæves.

§ 7

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 32, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 23, 1. pkt., og § 34, stk. 3, 4 og 6« til: »eller § 23, 1. pkt.«.

2. § 34, stk. 3-6, ophæves.

§ 8

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, litra b, ændres », § 7, stk. 2, eller § 15, stk. 2« til: »eller § 7, stk. 2«.

2. § 10, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

3. § 15 ophæves.

§ 9

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler (Pesticidafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 40, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 38, stk. 1 og 2, og § 42, stk. 3-7« til: »eller § 38, stk. 1 og 2«.

2. § 42, stk. 3-7, ophæves.

§ 10

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1159 af 4. oktober 2007, som ændret ved § 4 i lov nr. 521 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 41, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage staten afgift eller skat, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 11

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 14, stk. 2-5, og § 20, stk. 3 og stk. 4« til: »eller § 14, stk. 2-5«.

2. § 20, stk. 2-4, ophæves.

§ 12

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr. 165 af 15. marts 2000, § 2 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 5 i lov nr. 127 af 27. februar 2004, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 1583 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 12 indsættes som stk. 8 og 9:

»Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-7 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 23 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 9. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

3. I § 13, stk. 2, 3. pkt., ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

4. I § 13, stk. 2, 4. pkt., ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

5. I § 13, stk. 2, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

6. I § 13, indsættes som stk. 5 og 6:

»Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-2 og stk. 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 23 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

7. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 23 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 12, stk. 8 og 9, samt § 13, stk. 5 og 6.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

8. I § 26, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 10 a, stk. 1, 2. pkt.,«: »eller stk. 5,«.

9. I § 26, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Undlader at efterkommet et pålæg givet i medfør af § 10 a, stk. 2.«

10. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 26, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelsen angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 13

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 523 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 7 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 9 indsættes som *stk. 9* og *10*:

»*Stk. 9.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3 og stk. 5-8 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 15 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 10. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

3. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 15 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 9, stk. 9 og 10.

Stk. 2. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinndrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

4. I § 18, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 7 a, stk. 1, 2. pkt.,« : »eller stk. 5,«.

5. § 18, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4. Undlader at efterkomme et pålæg givet i medfør af § 7 a, stk. 2.«

6. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 18, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelsen angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 14

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug, jf. lovbekendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, som ændret bl.a. ved lov nr. 1107 af 29. december 1999, § 24 i lov nr. 1029 af 23. november 2000 og senest ved § 6 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 7, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 15

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 29. januar 2008, som ændret ved § 2 i lov nr. 523 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.«

§ 16

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. oktober 1996, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. § 11, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

2. § 11, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 17

I lov om afgift af visse klørerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 22, 1. pkt., og § 33, stk. 3-6« til: »eller § 22, 1. pkt.«.

2. § 33, stk. 3-9, ophæves.

§ 18

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, nr. 2, udgår », jf. § 23, stk. 3,«.

2. § 23, stk. 3-7, ophæves.

Stk. 8-9 bliver herefter stk. 3-4.

§ 19

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007 og § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.« til: »eller § 17, stk. 2, 3 eller 4«

2. § 26, stk. 2-5, ophæves.
Stk. 6 bliver herefter stk. 2.

§ 20

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 517 af 7. juni 2006 og lov nr. 526 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 14, stk. 2 eller 3, eller § 21, stk. 2« til: »eller § 14, stk. 2 eller 3«.
2. § 21, stk. 2, ophæves.

§ 21

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 109 af 22. januar 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 5, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.
2. I § 12, stk. 3, 3. pkt., ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.
3. I § 12, stk. 3, 4. pkt., ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.
4. I § 12, stk. 3, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.
5. I § 12 indsættes som stk. 9 og 10:
»Stk. 9. Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-6 og stk. 8 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 b indtil påbuddet efterleves.
Stk. 10. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«
6. Efter § 18 indsættes:
»§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.
§ 18 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 12, stk. 9 og 10.
Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«
7. § 21, stk. 1, nr. 2, affattes således:
»2) overtræder § 3, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 2, § 5, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 12, stk. 1-5 eller 6, eller § 18, stk. 2-6,«
8. § 21, stk. 1, nr. 4, affattes således:
»4) undlader at efterkomme et pålæg givet i medfør af § 10 a, stk. 2,«

9. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 21, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelserne vedrører.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 22

I pensionsafkastbeskatningslov, lov nr. 1535 af 19. december 2007, som ændret ved lov nr. 221 af 8. april 2008, foretages følgende ændring:

1. § 32, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 23

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 57, stk. 1, nr. 3, udgår »og § 67, stk. 2,«.

2. § 57, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

3. § 67 ophæves.

§ 24

I lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 30, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 22, 1. pkt., og § 32, stk. 3-5,« til: »eller § 22, 1. pkt.,«.

2. § 32, stk. 2-5, ophæves.

§ 25

I lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. (registreringsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 6, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Den i stk. 3 omhandlede afgift bortfalder dog, for så vidt angår hyrevogne, som omregistreres efter at have kørt som hyrevogn i mindst 3 år og mindst 210.000 km, heraf mindst 97.000 besatte kilometer, eller mindst 2 år og mindst 250.000 km, heraf mindst 115.000 besatte kilometer. For hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel, efter § 2, stk. 3, i lov om taxikørsel, bortfalder den i stk. 3 omhandlede afgift, når omregistreringen sker, efter hyrevognen har kørt mindst 3 år og mindst 125.000 km, heraf mindst 112.000 besatte kilometer eller mindst 2 år og mindst 150.000 km, heraf mindst 135.000 besatte kilometer. Taxameterattest og kørebøger skal fremvises som dokumentation for, at de i 1. pkt.

nævnte betingelser er opfyldt. Skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for afgiftsfritagelsen.«

§ 26

I lov om afgift af spildevand (Spildevandsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 42 i lov nr. 1029 af 22. november 2000 og senest ved § 6 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

1. § 21, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 27

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 18, stk. 2, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 20, stk. 9, 3. pkt., ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

3. I § 20, stk. 9, 4. pkt., ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

4. I § 20, stk. 9, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

5. I § 20 indsættes som stk. 13 og 14:

»Stk. 13. Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1 og stk. 7-12 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 27 c indtil påbuddet efterleves.

Stk. 14. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

6. Efter § 27 a indsættes:

»§ 27 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 27 c. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 20, stk. 13 og 14.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

7. Efter § 31 indsættes:

»§ 31 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 31, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 28

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og senest ved § 7 i lov nr. 509 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 18, stk. 8, 3. pkt., ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

3. I § 18, stk. 8, 4. pkt., ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

4. I § 18, stk. 8, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

5. I § 18 indsættes som stk. 12 og 13:

»Stk. 12. Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, stk. 6, og stk. 8-11 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 13. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

6. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 18, stk. 12 og 13.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

7. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 29

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 931 af 18. september 2008, foretages følgende ændring:

1. I § 21 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Hvis et køretøj omfattet af § 4, stk. 1, II, A, er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse, fordi det anvendes som led i et ansættelsesforhold, jf. § 2, stk. 3, nr. 2, skal den registrerede ejer (bruger) efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger til vurdering af, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt. Told- og skatteforvaltningen kan kræve køretøjet fremstillet til eftersyn, hvis det skønnes nødvendigt. Told- og skatteforvaltningen kan desuden

undersøge hos nuværende og tidligere arbejdsgivere, om køretøjet opfylder betingelserne for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. I så fald finder stk. 1, jf. stk. 5, og stk. 2 tilsvarende anvendelse.« Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 30

I lov om afgift af øl, vin og frugtvín m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 6, stk. 7, ændres »jf. stk. 6« til: »jf. stk. 8«.

3. I § 14, stk. 7, 3. pkt., ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

4. I § 14, stk. 7, 4. pkt., ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

5. I § 14, stk. 7, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

6. I § 14 indsættes som stk. 12 og 13:

»Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, stk. 5-9 og stk. 11 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 22 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 13. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

7. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 22 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 14, stk. 12 og 13.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

8. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelserne vedrører.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 31

I lov om aktiv socialpolitik (Aktivloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 96 indsættes:

»§ 96 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11, og modtager den bidragspligtige person hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til personen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2 og 3. Modtager personen forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, er det en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end 2 børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at den bidragspligtiges boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at den bidragspligtige dokumenterer, at sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen uden, at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at den bidragspligtige sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.«

§ 32

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I *overskriften* til *kapitel 7* indsættes efter »tilbagebetaling«: »m.v.«.

2. Efter § 41 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 41 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11, og modtager den bidragspligtige udlænding forsørgertillæg efter denne lovs § 25, jf. § 27, stk. 2, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til udlændingen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2 og 3. Det er en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til en udlænding, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at udlændingens boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at udlændingen dokumenterer, at en sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen uden, at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at udlændingen sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.«

§ 33

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 1, nr. 3 og 4, § 3, nr. 2 og 3, § 4, nr. 3, 4, 12 og 14, § 12, nr. 2, 6 og 10, § 13, nr. 2 og 6, § 21, nr. 5 og 9, § 27, nr. 5 og 7, § 28, nr. 5 og 7, og § 30, nr. 6 og 8, finder alene anvendelse på overtrædelser, der sker efter lovforslagets ikrafttræden. Tilsvarende gælder for § 23 b i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), som affattet ved denne lovs § 12, nr. 7, § 15 b i om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (emballageafgiftsloven), som affattet ved denne lovs § 13, nr. 3, § 18 b i lov om afgift af mineralvand m.v., som affattet ved denne lovs § 21, nr. 6, § 27 c i lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), som affattet ved denne lovs § 27, nr. 6, § 21 b i lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), som affattet ved denne lovs § 28, nr. 6 og § 22 b i lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m., som affattet ved denne lovs § 30, nr. 7.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 25, nr. 1, finder alene anvendelse på hyrevogne og vogne med bevilling til limousinekørsel, som erhverves efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 31 og 32 træder i kraft den 1. juli 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets hovedindhold

2. Lovforslagets baggrund og formål

3. Beskrivelse af forslagets enkelte elementer

3.1 Strafansvar for juridiske personer samt henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

3.1.1. Strafansvar for juridiske personer

3.1.1.1. Gældende ret

3.1.1.2. Forslagets baggrund

3.1.1.3. Skatteministeriets overvejelser

3.1.1.4. Forslagets indhold

3.1.2. Henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

3.1.2.1. Gældende ret

3.1.2.2. Forslagets baggrund

3.1.2.3. Skatteministeriets overvejelser

3.1.2.3. Forslagets indhold

3.2 Adgang til oplysninger fra overtrædelsesregisteret.

3.2.1 Gældende ret

3.2.2. Forslagets baggrund

3.2.3. Skatteministeriets overvejelser

3.2.4. Forslagets indhold

3.3 Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer.

3.3.1 Gældende ret

3.3.2. Forslagets baggrund

3.3.3. Skatteministeriets overvejelser

3.3.4. Forslagets indhold

3.4 Mulighed for påbud om overholdelse af visse regler og daglige bøder, hvis påbuddet ikke efterkommes

3.4.1. Påbud og tvangsbøder i forhold til regnskabsregler i en række afgiftslove

3.4.1.1. Gældende ret

3.4.1.2. Forslagets baggrund

3.4.1.3. Skatteministeriets overvejelser

3.4.1.4. Forslagets indhold

3.4.2. Påbud og tvangsbøder i forhold til registreringsregler i kildeskatteloven og momsloven

3.4.2.1. Gældende ret

- 3.4.2.2. Forslagets baggrund
- 3.4.2.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.2.4. Forslagets indhold
- 3.4.3. Påbud og tvangsbøder i forhold til indgivelse af angivelser efter reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1-2.
- 3.4.3.1. Gældende regler
- 3.4.3.2. Forslagets baggrund
- 3.4.3.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.4.3.4. Forslagets indhold

3.5 Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem

- 3.5.1 Gældende ret
- 3.5.2. Forslagets baggrund
- 3.5.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.5.4. Forslagets indhold

3.6 Ændring af kravet om en befuldmægtiget - kildeskattelovens § 46, stk. 4

- 3.6.1 Gældende ret
- 3.6.2. Forslagets baggrund
- 3.6.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.6.4. Forslagets indhold

3.7 Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 og § 11, stk. 7 og 8 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed

- 3.7.1 Gældende ret
- 3.7.2. Forslagets baggrund
- 3.7.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.7.4. Forslagets indhold

3.8 Ændring af opkrævningslovens regler om sikkerhedsstillelse – personskatter og filialbestyrere

- 3.8.1 Gældende ret
- 3.8.1.1. Inddragelse af personskatter
- 3.8.1.2. Filialbestyrere
- 3.8.2. Forslagets baggrund
- 3.8.2.1. Inddragelse af personskatter
- 3.8.2.2. Filialbestyrere
- 3.8.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.8.3.1. Inddragelse af personskatter
- 3.8.3.2 Filialbestyrere
- 3.8.4. Forslagets indhold
- 3.8.4.1. Inddragelse af personskatter
- 3.8.4.2 Filialbestyrere

3.9 Ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne

- 3.9.1 Gældende ret

- 3.9.1.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel
- 3.9.2. Forslagets baggrund
- 3.9.2.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel
- 3.9.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.9.3.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel
- 3.9.4. Forslagets indhold
- 3.9.4.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel

3.10 Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E

- 3.10.1. Gældende ret
- 3.10.2. Forslagets baggrund
- 3.10.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.10.4. Forslagets indhold

3.11 Regulering af fradrag for moms

- 3.11.1. Gældende ret
- 3.11.2. Forslagets baggrund
- 3.11.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.11.4. Forslagets indhold

3.12 Bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift

- 3.12.1 Gældende ret
- 3.12.2. Forslagets baggrund
- 3.12.3. Skatteministeriets overvejelser
- 3.12.4. Forslagets indhold

3.13 Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

- 3.13.1 Gældende ret
- 3.13.2. Forslagets baggrund
- 3.12.3. Overvejelser
- 3.13.4. Forslagets indhold

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder

- 4.2. Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede
- 4.3. Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

- 5.1. Fair play relaterede forslag
- 5.2. Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

8. Miljømæssige konsekvenser

9. Administrative konsekvenser for borgerne

10. Forholdet til EU-retten

11. Høring

12. Sammenfattende skema

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Bilag paralleltekster

1. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget (fair play III) er et led i regeringens samlede indsats, som retter sig bredt mod sort og illegalt arbejde og andre former for skatte- og afgiftssnyd (fair play-indsatsen).

Fair play-indsatsen består af målrettet kontrol, mediekampagner og af skærpet lovgivning rettet mod sort og illegalt arbejde og skatte- og afgiftssnyd generelt på udvalgte områder. Herudover gennemføres der en række rent administrative initiativer rettet mod sort arbejde m.v. fair play-kampagnens overordnede formål er at skabe et samfund, hvor der konkurreres på lige vilkår virksomhederne imellem. Regeringens fair play-kampagne er nærmere beskrevet i regeringspjecen »Fairplay – fokus på holdninger« fra oktober 2004.

Det foreliggende - tredje - lovforslag i rækken af lovforslag om fair play indeholder følgende hovedelementer:

- Strafansvar for juridiske personer samt henvisninger til straffelovens § 289 om særlig grove overtrædelser.
- Adgang til samkøring og sammenstilling af oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister.
- Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer.
- Mulighed for - efter et forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren daglige bøder indtil påbuddet efterleves.
- Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder.
- Ændring af kravet om en dansk befuldmægtiget for udenlandske virksomheder, der etablerer sig i Danmark - kildeskattelovens § 46, stk. 4.
- Ændring af opkrævningslovens § 4, stk., 3 og 4, -hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed.
- Ændring af opkrævningslovens regler om sikkerhedsstillelse – personskatter og filialbestyrere.
- Ændring af reglerne om frikørsel af taxier.
- Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede.
- Regulering af fradrag for moms.
- Bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift.

Herudover indeholder lovforslaget nogle tilretninger og mindre ændringer af eksisterende lovgivning,

som er skønnet egnede til at indgå i dette lovforslag. Bl.a. rettes der op på nogle hjemmelsmæssige mangler i den seneste fair play II-lovgivning.

Nedenfor under afsnit 2 er forslagens baggrund beskrevet, og under afsnit 3 beskrives gældende ret Skatteministeriets overvejelser samt forslaget, for så vidt angår de enkelte hovedforslag.

De ovennævnte tilretninger og mindre ændringer er alene omtalt under bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, start-hjælp og introduktionsydelse.

2. Lovforslagets baggrund og formål

Første del af fair play-kampagnen blev gennemført i sidste halvår 2004 og 1. halvår 2005. Som led heri blev lov nr. 325 af 18. maj 2005 vedtaget. Denne lov indeholder en række konkrete lovinitiativer rettet mod sort arbejde og afgiftssnyd m.v. Loven består af følgende elementer:

- Mulighed for at fratage tips- og lottoforhandlere forhandlingsretten, hvis der sker grov eller gentagen overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen.
- Mulighed for at foretage kontrol på fysiske arbejdssteder og ikke – som hidtil – kun på firmaadressen.
- Mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en daglig logbog over virksomhedens ansatte.
- Mulighed for at antage en revisor på den erhvervsdrivendes regning til at udarbejde virksomhedens regnskab, hvis det er mangelfuldt eller ikke findes.
- Udvidede beføjelser på pantområdet, herunder mulighed for beslaglæggelse.
- Mulighed for på ensartet vis at straffe alle former for overtrædelse af skatte- og afgiftslovgivningen efter straffelovens § 289.

I maj 2006 vedtog Folketinget ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 den såkaldte fair play II-pakke, som indeholdt en række yderligere stramninger af lovgivningen. Denne lov indeholder følgende elementer:

- Skærpede regler om indberetning af udstationerede indenfor bygge- og anlægsbranchen.
- Bekæmpelse af momskarruseller.
- Skærpede regler om sikkerhedsstillelse bl.a. som led i indsatsen mod momskarruseller.
- Som led i bekæmpelse af ulovlig import og salg af punktafgiftspligtige varer stilles der krav om registrering af varemottagere.
- Fastsættelse af større og kumulative bøder, herunder etablering af hjemmel til udstedelse af administrative bøder i forbindelse med håndhævelse af pantreglerne.
- Justering af registeret over næringsbreve (Næringsbasens) anvendelsesområde.

Som det har været tilfældet med de foregående fair play-lovforslag, retter lovforslaget sig mod konkrete eksisterende problemstillinger og dermed også mod de virksomheder, som er involveret i disse problemstillinger. Lovforslaget indeholder således en række konkrete lovinitiativer rettet mod sort arbejde og afgiftssnyd m.v. Det er således kendetegnende for de foreslåede lovændringer, at de virksomheder, der har ordnede forhold, generelt ikke vil opleve at blive berørt heraf.

Lovforslaget indeholder en række hovedelementer med forskellig baggrund.

Nogle forslag omhandler således fjernelse af uhensigtsmæssige forskelle i regelsættet og sikring af, at ensartede situationer behandles ens. Det drejer sig om:

- Forslaget om strafansvar for juridiske personer samt henvisninger til straffelovens § 289 om særlig grove overtrædelser,
- forslaget om ændring af opkrævningslovens § 4, stk., 3 og 4, -hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed,
- forslaget om ændring af opkrævningslovens regler om sikkerhedsstillelse – personskatter og filialbestyrere – og

- forslaget om regulering af fradrag for moms.

Andre forslag omhandler registersamkøring med henblik på forbedring af kontrolmuligheder. Det drejer sig om:

- Forslaget om adgang til samkøring og sammenstilling af oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister og
- forslaget om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder.

Atter andre omhandler nye reaktionsmuligheder overfor overtrædelser med henblik på at sikre højere grad af efterlevelse. Det drejer sig om:

- Forslaget om mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer og
- forslaget om mulighed for - efter et forudgående påbud herom - at pålægge virksomheden/virksomhedsindehaveren daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Nogle forslag omhandler fjernelse af overflødige krav. Det drejer sig om:

- Forslaget af kravet om en dansk befuldmægtiget for udenlandske virksomheder, der etablerer sig i Danmark - kildeskattelovens § 46, stk. 4, og
- forslaget om ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede.

Endelig indeholder lovforslaget nogle forslag om forbedring af kontrolmuligheder. Det drejer sig om:

- Forslaget om bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift, og
- forslaget om ændring af reglerne om frikørsel af taxier.

Baggrunden for lovforslagets enkelte elementer beskrives bedst i tilknytning til de enkelte elementer. Denne beskrivelse indgår således i beskrivelsen af de enkelte elementer nedenfor i afsnit 3.

Det bemærkes, at der ved L 20 og L 21 er fremsat et forslag til en ny lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og konsekvensændringer i anledning heraf. L 20 og L 21 har betydning for inddrivelse af krav, der følger de foreslåede regler i dette lovforslag.

3. Beskrivelse af forslagets enkelte elementer

3.1 Strafansvar for juridiske personer samt henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

3.1.1. Strafansvar for juridiske personer

3.1.1.1. Gældende ret

Strafansvaret for juridiske personer efter skattekontrollovens § 18 har været begrænset til bestemte overtrædelser af skattekontrollovens oplysningspligter, jf. § 13 A, aktivt og passivt skattesvig, jf. § 13 og § 16, samt de særlige bestemmelser om medvirken i § 13 B og § 13 C.

Ved lov nr. 527 af 17. juni 2008 er skattekontrollovens § 18 blevet ændret med flere henvisninger til de materielle bestemmelser, men juridiske personer kan stadig ikke straffes efter skattekontrollovens §§ 14, 15 og 17, som knytter strafhjemmel til en lang række oplysnings- og dokumentationspligter.

Ved lov nr. 408 af 5. juli 2006 (fair play II-pakken) blev skattekontrollovens § 3 B udvidet med mere detaljerede bestemmelser om dokumentationspligt vedrørende transfer pricing, og samtidig blev der ved indføjelse af skattekontrollovens § 17, stk. 3, skabt hjemmel til bødestraf for overtrædelse af § 3 B, stk. 5 og stk. 6. Koncernforbundne virksomheder vil typisk være organiseret i selskabsform, men er undtaget for strafansvar, da § 18 ikke henviser til § 17.

Samme problemstilling gør sig gældende for skattekontrollovens § 14, stk. 4, hvor der ligeledes er en henvisning til § 3 B, stk. 6.

Ved lov nr. 325 af 18. maj 2005 (fair play I-pakken) blev bestemmelser om logbog indsat i kildeskatteloven. § 86 A giver mulighed for pålæg om førelse af logbog, og § 74 A giver hjemmel til straf for manglende overholdelse af et givet pålæg. § 77, som giver straff hjemmel for juridiske personer omfatter ikke § 74 A, hvorfor en juridisk person ikke kan straffes for manglende overholdelse af pålæg.

I investeringsfondsloven er der en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer, men der mangler henvisning til straffelovens kapitel 5.

3.1.1.2. Forslagets baggrund

I skattelovgivningen er strafansvaret afhængigt af, hvordan en virksomhed er organiseret.

Selvstændige erhvervsdrivende, hovedanpartshavere og hovedaktionærer kan gøres personligt ansvarlige for alle strafbare forhold, der er begået i deres virksomhed, mens virksomheder i selskabsform, hvor der ikke er identitet mellem virksomheden og en fysisk person, er straffri, hvis der ikke er en direkte henvisning til den relevante bestemmelse.

I afgiftslovgivningen er strafansvaret ikke afhængig af, hvordan en virksomhed er organiseret, idet der typisk er en generel ansvarsbestemmelse i afgiftslovene.

3.1.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet er af den opfattelse, at § 18 i skattekontrolloven, § 77 i kildeskatteloven og § 11 i investeringsfondsloven bør ændres, så forskellen mellem straffebetingelserne for juridiske personer i de forskellige afgifts- og skattelove forsvinder.

Forskellen på afgiftslovgivningen og skattelovgivningen bunder i, at afgiftslovgivningen er erhvervsrettet, mens skattelovgivningen oprindeligt primært har vedrørt fysiske personers skattepligt. Imidlertid omfatter skattelovgivningen også juridiske personers skattepligt, bestemmelserne vedrørende koncernforbundne selskabers oplysningspligter er udvidet, og også udvidelsen af kravene i skattekontrolloven til tredjemands oplysningspligter er primært rettet mod virksomheder.

Det vil understøtte og effektivisere fairplaylovgivningen, at strafansvaret bliver ensartet.

3.1.1.4. Forslaget

Skattekontrollovens § 18, kildeskattelovens § 77 og investeringsfondslovens § 11, stk. 4, foreslås ændret, således at der indsættes en enslydende og generel ansvarsbestemmelse for juridiske personer.

Den foreslående bestemmelse svarer til standardformuleringen i afgiftslovgivningen.

Forslaget findes i lovforslagets § 1, nr. 2, § 5, nr. 4 og § 16, nr. 2.

3.1.2. Henvisning til straffelovens § 289 for særligt grove overtrædelser

3.1.2.1. Gældende ret

Ved lov nr. 366 af 24. april 2005 blev straffelovens §§ 289 og 289 a ændret for at sikre en mere ensartet strafferetlig beskyttelse mod berigelseskriminalitet mod offentlige midler.

§ 289 er ændret til en fælles overbygningsbestemmelse, som omfatter alle grove overtrædelser af skatte-, afgifts-, told- og tilskudslovgivningen og af den også ændrede § 289 a. Maksimumsstraffen er fængsel i op til 8 år, svarende til straffen for andre grove berigelsesforbrydelser. Normalstrafferammen for berigelsesforbrydelser er fængsel i op til 1 år og 6 måneder.

§ 289 finder anvendelse på grove overtrædelser af de pågældende særlove, når der i særloven er en henvisning til § 289.

3.1.2.2. Forslagets baggrund

Der er foretaget en revision af størstedelen af skatte- og afgiftslovgivningen ved lov nr. 325 af 18. maj 2005 (fair play I-pakken), således at der i dag er en henvisning til straffelovens § 289 i den enkelte lov. Samtidig er strafferammen i særloven nedsat fra maksimum 2 års fængsel til fængsel i 1 år og 6 måneder, således at der bliver overensstemmelse mellem strafferammerne i særlovgivningen og i straffeloven.

Nogle få love, hvor afgifterne har i dag en størrelse, som muliggør, at de særlig grove overtrædelser kan tænkes omfattet af straffelovens § 289, er imidlertid ikke blevet ændret.

3.1.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Straffelovens § 289 finder anvendelse på grove overtrædelser af skatte- afgifts- og tilskudslovgivningen. Bestemmelsen er en strafudmålingsregel, der forhøjer de i særlovene fastsatte strafferammer med op til 8 års fængsel, hvilket svarer til strafferammen for anden grov berigelseskriminalitet. Beskrivelsen af gerningsindholdet findes således i de pågældende særlove.

Baggrunden for udvidelsen af anvendelsesområdet for straffelovens § 289 var, at ensartede forhold ud fra principielle betragtninger burde behandles ens i strafferetlig henseende.

Det er et krav, at der i særloven er en henvisning til straffelovens § 289, for at den kan finde anvendelse. Derfor bør der være en henvisning til straffelovens § 289 i alle de love, hvor grove overtrædelser kan gøre det aktuelt.

3.1.2.4. Forslagets indhold

I boafgiftsloven, investeringsfondsloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, spildevandsafgiftsloven og energiaftaleloven ændres strafferammen for forsætlige unddragelser, således at maksimumsstraffen efter særloven er fængsel i op til 1 år og 6 måneder og med mulighed for højere straf efter straffelovens § 289.

Forslaget findes i lovforslagets § 6, nr. 2, § 8, nr. 2, § 10, nr. 1, § 14, nr. 1, § 16, nr. 1, § 22, nr. 1, § 23, nr. 2, og § 26, nr. 1.

3.2 Adgang til oplysninger fra overtrædelsesregisteret

3.2.1 Gældende ret

Efter reglerne i lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, jf. lov nr. 486 af 9. juni 2004, og i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 786 af 9. august 2005, skal myndighederne (herunder SKAT) indberette fødevarer virksomheders og hoteller og restaurations straffede overtrædelser af fødevarer lovgivningen, skatte- og afgiftslovgivningen, arbejdsmiljølovgivningen m.v. til det såkaldte overtrædelsesregister, som føres af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Myndigheder, der indberetter til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister, skal anmelde dette til Datatilsynet. De myndigheder, der indberetter til registeret, er dataansvarlige for deres egne oplysninger. Der er i denne forbindelse udarbejdet en fællesanmeldelse, som alle myndighederne kan bruge, og som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ajourfører.

Hensigten med registret er, at myndighederne, i forbindelse med at der rejses en ny straffesag/tiltale mod en fødevarer virksomhed/hotel/restauration, skal foretage en vurdering af, om der samlet set - dvs. evt. for flere myndighedsområder - er indberettet et så stort antal lovovertrædelser til overtrædelsesregisteret, at der i forbindelse med at myndigheden rejser en ny tiltale, samlet set også er grundlag for en frakendelse af næringsbrevet og dermed muligheden for legalt at drive fødevarer- eller hotel og restaurations virksomhed. Det beror på en konkret vurdering, om der er indberettet et så stort antal overtrædelser, at der samlet set er grundlag for - sammen med den seneste tiltale - at rejse en frakendelsessag. De nærmere

retningslinier med henblik på at kunne foretage denne vurdering fremgår af lovbemærkningerne samt af en vejledning udarbejdet af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Der har siden 1. juli 2005 været mulighed for at foretage indberetning til det såkaldte overtrædelsesregister, og de første sager om frakendelse af næringsbrevet er på vej.

Overtrædelsesregisteret indeholder oplysninger om en række virksomheders - herunder personligt drevne virksomheders, dvs. fysiske personers - overtrædelser af straffebestemmelser. Som udgangspunkt er det efter reglerne i forvaltningslovens § 28 og persondatalovens § 8 ikke muligt for andre myndigheder at få sådanne oplysninger om personers strafbare forhold.

Det fremgår imidlertid af henholdsvis § 9 i lov om næringsbrev til fødevarevirksomheder og § 6 e i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, at de indberettende myndigheder og anklagemyndigheden har adgang til oplysningerne i overtrædelsesregisteret. Baggrunden for denne bestemmelse er naturligvis, at de indberettende myndigheder har brug for at kunne gå ind i overtrædelsesregisteret og se, hvor mange indberetninger den enkelte virksomhed allerede har med henblik på en vurdering af, om der i forbindelse med en ny tiltale er basis for at rejse en sag om frakendelse af næringsbrevet.

Det betyder i praksis, at SKAT - og andre indberettende myndigheder - kan gå ind i registret og spørge på konkrete CVR- eller CPR-numre og få oplysninger om, hvor mange og hvilke overtrædelser der er indberettet til overtrædelsesregisteret vedrørende den pågældende næringsbrevsindehaver.

Derimod afskærer praksis efter persondataloven muligheden for at foretage samkøring og sammenstilling af forskellige oplysninger fra registret i kontroløjemed. Det kan f.eks. dreje sig om udtræk fra overtrædelsesregisteret, der viser, hvor mange - og hvilke - virksomheder, der er blevet indberettet f.eks. tre eller flere gange til overtrædelsesregisteret. Samkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed forudsætter, at der eksisterer et klart og utvetydigt retsgrundlag herfor, dvs. en særskilt hjemmel hertil.

Yderligere forudsætter sammenstilling og samkøring, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, samt at der forudgående indhentes en udtalelse fra Datatilsynet.

3.2.2. Forslagets baggrund

Med vedtagelsen af lov nr. 1549 af 20. december 2006 fik fødevaremyndighederne indsat en bestemmelse i fødevareloven, som giver fødevaremyndighederne adgang til at indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Det fremgår af bestemmelsen (§ 54 a i fødevareloven), at de oplysninger, som kan indhentes, er sådanne oplysninger, som er nødvendige for at kontrollere, om fødevarelovgivningen overholdes. Det fremgår videre, at oplysningerne kan anvendes til registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed. Det betyder, at fødevaremyndighederne med hjemmel i denne bestemmelse har mulighed for at trække oplysninger ud af registeret, f.eks. om hvor mange og hvilke virksomheder, som har tre eller flere indberetninger til registeret. Sådanne oplysninger kan være nyttige i forbindelse med tilrettelæggelsen af kontrolindsatsen.

Sammen med fødevaremyndighederne er det skattemyndighederne, der indberetter flest overtrædelser til overtrædelsesregisteret.

3.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de »tungeste« virksomheder, dvs. de virksomheder, som igen og igen begår overtrædelser af den lovgivning, som er omfattet af næringsbrevsordningen, er det uhensigtsmæssigt, at skattemyndighederne ikke har adgang til at samkøre de oplysninger, som kan udpege de mest kontrolegnede virksomheder.

På denne baggrund finder Skatteministeriet, at SKAT bør sikres en tilsvarende hjemmel som fødevare-

myndighederne til i indsats-/kontroløjemed at sammenstille og samkøre oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med oplysninger i SKATs systemer.

3.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Sammenstilling og samkøring af oplysninger fra overtrædelsesregisteret forudsætter, at der sker forudgående anmeldelse til Datatilsynet efter reglerne i persondatalovens §§ 43 og 44, og at der indhentes en udtalelse fra Datatilsynet efter persondatalovens § 45, stk. 1, nr. 4. SKAT vil naturligvis sikre, at disse regler iagttages.

Yderligere vil det blive sikret, at persondatalovens sikkerhedsregler, som fastsat i bl.a. sikkerhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 528 af 15. juni 2000), vil blive iagttaget. Det vil bl.a. sige, at adgangen til at hente oplysninger fra overtrædelsesregisteret og til at sammenstille/samkøre disse oplysninger begrænses til et fåtal af personer, som er autoriserede hertil, og som er i øvrigt beskæftigede med de indsats/kontrolformål som oplysningerne indhentes til brug for.

Forslaget findes i lovforslagets § 5, nr. 1.

3.3 Mulighed for konfiskation af ikke afgiftsberigtigede varer

3.3.1 Gældende ret

SKAT har i dag mulighed for at foretage beslaglæggelser af ikke afgiftsberigtigede varer efter bestemmelserne i toldlovens §§ 83 og 84. Beslaglæggelsen kan fastholdes indtil afgift og bøder vedrørende de ikke afgiftsberigtigede varer er betalt. Formålet med beslaglæggelsen er at sikre SKATs ubetalte krav på afgifter m.v.

Med beslaglæggelsen tages varerne således ud af handlen indtil alle afgifter m.v. er betalt. Udover det som er hensigten med beslaglæggelse (at sikre SKATs afgiftskrav) har beslaglæggelse erfaringsmæssigt en god effekt overfor de virksomheder og personer, som importerer og/eller forhandler ikke afgiftsberigtigede varer. I og med at varerne for en kortere eller længere periode tages ud af handel mister de pågældende den omsætning og indtægt, som de havde kalkuleret med.

Beslaglæggelse af varerne er således et effektivt middel overfor de kredse, som importerer og forhandler ikke afgiftsberigtigede varer.

Almindelige regler om konfiskation findes i straffelovens §§ 75-77 a. Straffelovens § 75 indeholder de almindelige betingelser for konfiskation, og § 76 regulerer, hos hvem konfiskation i medfør af § 75 kan foretages. § 76 a giver mulighed for konfiskation, uden at anklagemyndigheden kan bevise en forbindelse mellem en konkret forbrydelse og det konfiskerede, også hos andre end den skyldige. § 77 regulerer forholdet mellem konfiskations- og erstatningskrav, og § 77 a regulerer adgangen til konfiskation i rent forebyggende (politimæssigt) øjemed.

Efter straffelovens § 75, stk. 1, kan der ske konfiskation af udbytte ved en strafbar handling. § 75, stk. 2, omhandler konfiskation af genstande, der har været brugt til en bestemt strafbar handling, genstande, der er frembragt ved en strafbar handling, og genstande, med hensyn til hvilke der i øvrigt er begået en strafbar handling.

Efter straffelovens § 76, stk. 2, kan konfiskation som nævnt i § 75, stk. 2, ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen og hos den, på hvis vegne den pågældende har handlet.

Straffelovens konfiskationsregler omfatter således i princippet bl.a. tilfælde, hvor en person med forset til at unddrage statskassen afgift undlader at angive afgiftspligtige varer til afgiftsmyndighederne i overensstemmelse med gældende lovgivning. Efter retspraksis sker der imidlertid ikke konfiskation

af de afgiftspligtige varer i sådanne tilfælde, jf. Vestre Landsrets afgørelser gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1998 side 966 og Tidsskrift for Kriminalvidenskab 1999 side 192. Denne retspraksis bygger bl.a. på en ændring af toldloven i 1960'erne på baggrund af Straffelovrådets betænkning nr. 355/1964 om konfiskation.

3.3.2. Forslagets baggrund

I december 2002 blev regnskabs- og straffebestemmelserne - i kraft af den såkaldte »colalov« (lov 1059 af 17. december 2002) - skærpet i mineralvandsafgiftsloven, chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven. Ændringerne var især rettet mod detailhandlen.

Vedrørende engrosleddet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemottagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne dog forudsat, at overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter reglerne i den pågældende lov.

Med gennemførelsen af lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II) blev reglerne for varemottagere i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven yderligere skærpet således, at der for varemottagere (grossister), som ønskede at importere varer fra udlandet uden afgift, blev pligt til forudgående registrering og til månedligt at angive og betale afgift for importerede varer. Der blev indført regler om sikkerhedsstillelse, hvis den pågældende varemottager tidligere er straffet efter den pågældende afgiftslov, samt regler om fratagelse af registreringen, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler rettidigt samt overholder de regnskabsbestemmelser vedrørende tilgang og afgang af afgiftspligtige varer, som er fastsat i den pågældende afgiftslov.

For erhvervsdrivende, som ikke er registrerede som varemottagere, men som ønsker at importere varer fra udlandet, blev der i de ovennævnte love med fairplay II-lovgivningen fastsat krav om, at der forud for importen skulle indgives en anmeldelse herom samt stilles sikkerhed for afgiften, jf. bl.a. chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 5.

Reglerne om sikkerhedsstillelse og fratagelse af registreringen blev med fairplay II-lovgivningen også indsat i øl- og vinafgiftsloven. I øl- og vinafgiftsloven var der allerede inden fairplay II indsat regler om, at ikke registrerede varemottagere skulle anmelde og stille sikkerhed for afgiften forud for import af afgiftspligtige varer fra udlandet.

For overtrædelse af disse regler blev der med fairplay II-lovgivningen fastsat regler om, at der kan gives en skærpet bøde efter de regler, der findes herom i de pågældende afgiftslove. En skærpet bøde udgør ved 1. gangs-overtrædelse 5.000 kr.

I praksis vil disse ændringer af reglerne betyde, at hvis f.eks. en varebil (på gule plader) stoppes med en last af afgiftspligtige varer, som er hentet i udlandet, og der ikke er svaret afgift af varerne, eller sket forudgående anmeldelse og stillet sikkerhed herfor, så vil der være mulighed for at give den pågældende en skærpet bøde, idet den pågældende - forudsat bevisførelsen holder - vil blive betragtet som en erhvervsdrivende, der har overtrådt reglerne om forudgående anmeldelse og sikkerhedsstillelse.

Der er således gennemført en række stramninger overfor handlende både i detail-ledet og i engrosleddet med henblik på at dæmme op for importen og salget af ikke afgiftsberigtigede varer. Stramninger, som har affødt, at der kan gives ret betydelige bøder. Det er SKATs vurdering, at disse stramninger har haft en positiv effekt på salget af ikke afgiftsberigtigede varer. På trods heraf er der dog fortsat en betydelig handel med ikke afgiftsberigtigede varer, som importeres fra udlandet. Typisk er der tale om import direkte fra Tyskland eller fra lagre i Sverige, som fungerer som distributionscentraler.

Som et yderligere middel mod handlen med ikke afgiftsberigtigede varer beslaglægger eller bevarings-tager told- og skatteforvaltningen - i det omfang der er mulighed herfor - varer og køretøjer efter toldlovens §§ 83 og 84.

De virksomheder/personer der står bag den illegale handel, har ikke altid den allerstørste respekt for de bøder, som de tilkendes. Derimod er der en betydelig modvilje mod at få beslaglagt varerne, idet en beslaglægges kan fastholdes indtil afgifter, bøder m.v. er betalt. Ved en beslaglæggelse tages varerne således (midlertidigt) ud af handlen og påvirker på denne måde den handlendes omsætning og indtjening negativt. Beslaglæggelsen kan dog afværges ved at der på stedet stilles den fornødne sikkerhed for afgiftens og bødens betaling.

I mange tilfælde, hvor SKAT finder ikke afgiftsberigtigede varer er der tale om gengangere. Der er således tale om virksomheder/personer, som bevidst baserer en betydelig del af deres omsætning på handel med ikke afgiftsberigede varer, og som derfor igen og igen bliver taget i forbindelse med kontrolbesøg.

3.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Henset til, at der blandt de virksomheder og personer, som handler med disse varer, er respekt for fratagelsen af varerne samt henset til, at der ofte er tale om gengangere, finder Skatteministeriet, at der indføres hjemmel til i meget grove tilfælde at konfiskere ikke afgiftsberigtigede varer. Konfiskeres varerne er der – i modsætning til beslaglæggelse – ingen mulighed for efterfølgende at generhverve varerne ved at betale afgifter og bøder. Varerne køres bort og sælges herefter på auktion eller destrueres.

3.3.4. Forslagets indhold

Med henblik på at stramme indsatsen overfor de virksomheder og personer, som bevidst baserer dele af deres omsætning på handel med ikke afgiftsberigtigede varer, foreslås det, at der indsættes bestemmelser om konfiskation af varer i de afgiftslove, som vedrører de varetyper, som oftest importeres og forhandles uden at der er berigtiget afgifter heraf. Det drejer sig om chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vandafgiftsloven. Det betyder i praksis, at de ikke afgiftsberigtigede varer fratages ejerne, og at der ikke er mulighed for at generhverve disse mod betaling af afgifter og bøder.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår en overtrædelse er så grov, at der kan ske konfiskation ved enkeltstående overtrædelser. Det forudsættes dog, at der som udgangspunktet sker konfiskation, hvis en enkeltstående overtrædelse f.eks. vedrører en lastbil fuld af afgiftspligtige varer. Dette gælder også, hvis der er tale om afgiftspligtige varer, som er omfattet af forskellige afgiftslove blandt dem, som er omfattet af lovforslaget (chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven). Ved vurderingen af overtrædelsens grovhed kan det således også indgå, at der ved samme lejlighed er sket tilsvarende overtrædelser af en eller flere andre af disse afgiftslove.

Gentagne overtrædelser foreligger, når der ved forskellige lejligheder er sket overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift vedrørende forskellige varepartier. Dette gælder, hvad enten overtrædelserne foreligger til samtidig pådømmelse, eller den pågældende tidligere er straffet og nu igen dømmes for overtrædelse af en af de pågældende afgiftslove. Det forudsættes, at der som udgangspunkt sker konfiskation ved gentagne overtrædelser, medmindre der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at retten efter en konkret vurdering finder, at der ikke bør ske konfiskation, f.eks. fordi afgiftsunddragelsen angår et bagatelagtigt beløb.

I øvrigt anvendes straffelovens almindelige regler om konfiskation. Det er således domstolene, der træffer afgørelse om konfiskation i forbindelse med straffesagen.

Konfiskation kan således ske hos den, der er ansvarlig for lovovertrædelsen, og hos den, på hvis vegne denne har handlet, jf. straffelovens § 76, stk. 2.

Særligt sikrede rettigheder over genstande, der konfiskeres, bortfalder kun efter rettens bestemmelse

under tilsvarende betingelser, jf. straffelovens § 76, stk. 3, dvs. hvis indehaveren af en særligt sikret rettighed er ansvarlig for lovovertrædelsen eller den ansvarlige har handlet på dennes vegne.

Hvis en person, hos hvem konfiskation kan ske, efter den strafbare handling foretaget har foretaget dispositioner over genstanden eller rettigheder herover, kan det overdragne eller dets værdi konfiskeres hos erhververen, såfremt denne var bekendt med det overdragnes forbindelse med den strafbare handling eller har udvist grov uagtsomhed i denne henseende, eller hvis overdragelsen er sket som gave, jf. straffelovens § 76, stk. 4.

Efter retsplejelovens § 801, stk. 1, nr. 2, kan der bl.a. foretages beslaglæggelse til sikring af det offentlige krav på konfiskation. Lovforslaget indebærer, at varer, som en mistænkt har rådighed over, kan beslaglægges, såfremt den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der efter lovforslaget kan begrunde konfiskation, og der er grund til at antage, at varerne bør konfiskeres, jf. retsplejelovens § 802, stk. 1. En sådan beslaglæggelse med henblik på konfiskation kan ikke afværges ved sikkerhedsstillelse, da en sikkerhedsstillelse ikke kan opfylde indgrebets øjemed, jf. retsplejelovens § 805, stk. 2.

Forslaget findes i lovforslagets § 12, nr. 10, § 13, nr. 6, § 21, nr. 9, § 27, nr. 7, § 28, nr. 7, og § 30, nr. 8.

3.4. Mulighed for påbud om overholdelse af visse regler og daglige bøder, hvis påbuddet ikke efterkommes

Det foreslås, at der fastsættes regler om påbud – og mulighed for daglige bøder – på følgende områder:

- Påbud med henblik på opfyldelse af de skærpede regnskabsregler, som kom ind i en række udvalgte afgiftslove med lov nr. 1059 af 17. december 2002, og mulighed for at pålægge daglige bøder til efterlevelse af påbuddet.
- Påbud om registrering for indeholdelse af A-skat efter reglerne i kildeskattelovens § 85 samt registrering for moms efter bestemmelsen i momslovens § 47, stk. 1-3 og stk. 5, og mulighed for at pålægge daglige bøder til efterlevelse af påbuddet.
- Påbud om indgivelse af angivelser efter reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1-2.

Forslagene findes i lovforslagets § 1, nr. 3 og 4, § 3, nr. 2 og 3, § 4, nr. 4 og 14, § 12, nr. 2, 6 og 7, § 13, nr. 2 og 3, § 21, nr. 5 og 6, § 27, nr. 5 og 6, § 28, nr. 5 og 6, og § 30, nr. 6 og 7.

3.4.1. Påbud og tvangsbøder i forhold til regnskabsregler i en række afgiftslove

3.4.1.1. Gældende ret

Regnskabs- og straffebestemmelserne blev skærpet i en række afgiftslove ved gennemførelsen i december 2002 af den såkaldte »colalov« (lov 1059 af 17. december 2002). Ændringerne var især rettet mod detailhandlen. Vedrørende engrosleddet blev der dog indført en generel bestemmelse om, at varemodtagere skal føre regnskab over tilgang og udlevering af afgiftspligtige varer. Endvidere blev der indført skærpede bøder for overtrædelse af visse af regnskabsbestemmelserne dog forudsat, at overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om der er betalt afgift efter reglerne i den pågældende lov.

Reglerne blev indført i regeringens forsøg på at dæmme op for en stigende omsætning af afgiftspligtige varer uden afgift, idet SKATs kontroller havde afsløret, at en lang række erhvervsdrivende ikke betalte afgift på importerede produkter af blandt andet øl, sodavand og chokoladevarer. De skærpede bødestemmelser vurderes således også at have haft en positiv effekt.

Muligheden for at give skærpede bøder rettede sig - som anført - mod den situation, hvor ikke afgiftsberigtigede varer findes ved en kontrol i en detailforretning. Det fremgår således af bemærkningerne til loven (lov nr. 1059 af 17. december 2002), at:

»Hvis der på trods af regnskabs- og fakturafejl ikke er tvivl om, at der er betalt afgift af de pågældende

varer, er det Skatteministeriets opfattelse, at der ikke skal benyttes skærpede bøder end før lovens ikrafttræden.«

Man fandt således ikke, at der var grundlag for at indføre en skærpet bødestraf - der ved 1. gangs-overtrædelse udgør 5.000 kr. - *alene* for overtrædelsen af regnskabsreglerne.

Efter reglerne i afgiftslovene kan der også fastsættes bøder for overtrædelse af regnskabsreglerne, men der er dog tale om betydelige lavere bødestørrelser end de skærpede bøder, der kan gives, når det samtidig ikke kan konstateres, om der er betalt afgift.

3.4.1.2. Forslagets baggrund

De skærpede krav til udarbejdelse af regnskabet, som blev gennemført i 2002, havde til formål, at sikre, at der etableres et økonomisk og varemæssigt transaktionsspor, dvs. en mulighed for at følge pengestrømme og køb og salg af varer i virksomheden og at koble disse sammen. Udarbejdes der et pålideligt regnskab efter reglerne - hvorved et brugbart økonomisk og varemæssigt transaktionsspor etableres - sikrer det mod den situation, at en virksomhedsindehaver i forbindelse med SKATs kontrolbesøg blot gang på gang fremviser den samme faktura med den påstand, at den fremviste faktura vedrører lige netop det bestemte parti importerede varer, som er genstand for SKATs kontrolmæssige interesse.

Hvis SKAT skal have en mulighed for, at sikre sig, at der er den nævnte sammenhæng mellem den fremviste faktura, og de varer der forhandles i forretningen, forudsætter det således, at regnskabet er udarbejdet på en sådan måde, at dette transaktionsspor er til stede. Det var grundlæggende det, der var hensigten med reglerne om skærpede bøder i lov nr. 1059 af 17. december 2002.

SKAT - særlig i Københavnsområdet - har i årene siden gennemførelsen af reglerne om skærpede bøder gennemført en lang række kontroller i det butiks/kiosk-miljø, hvor handlen med ikke afgiftsberigtigede varer traditionelt er mest udbredt. Reglerne har haft den - gode - effekt, at virksomhederne i lang højere grad end tidligere kan fremvise en kvittering eller en faktura, som angiveligt vedrører de varer, som er genstand for kontrollen.

Det er imidlertid fortsat et væsentligt problem, at disse virksomheders regnskaber er mangelfulde og undertiden stærkt mangelfulde. Det betyder, at der fortsat i en række virksomheder ikke etableres et økonomisk/varemæssigt transaktionsspor som entydigt - og med 100 pct. sikkerhed - kan lægges til grund ved en vurdering af, om den fremviste faktura nu også reelt vedrører det parti varer, som virksomhedens indehaver påstår. På den anden siden kan det heller ikke afvises, at det forholder sig, som virksomhedsindehaveren påstår, idet den fremviste faktura netop vedrører varer af den *type*, som står på hylderne.

Det efterlader således en række »gråzonesager«, hvor der - på grund af mangelfuld regnskabsførelse - er tvivl om, hvorvidt en fremvist faktura reelt vedrører de påståede varer.

Tvivlen betyder, at der ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at rejse en sag om skærpet bødestraf, idet det mangelfulde regnskab ikke er i stand til at give noget entydigt svar på, om virksomhedsindehaveren taler sandt. Det bevisgrundlag, som skulle være etableret - det pålidelige og efter reglerne udarbejdede regnskab - er ikke til stede. Dermed er der ikke grundlag for at rejse en sag.

De regler, der indførtes i 2002 har således vist sig ikke i tilstrækkeligt omfang at sikre, at virksomhederne udarbejder korrekt regnskab, hvilket var formålet med reglerne.

3.4.1.3. Skatteministeriets overvejelser

Dette må antages i højere grad at kunne opnås ved regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regnskabsreglerne, og om at der kan pålægges daglige bøder, hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet.

Et sådan påbud skal kunne gives om at foretage handlinger eller foranstaltninger, virksomheden efter

lovgivningen er forpligtet til at foretage. Der er dermed ikke tale om, at virksomhederne pålægges at foretage handlinger eller foranstaltninger, som virksomheden ikke ellers skulle foretage. Af påbuddet skal det fremgå, hvad virksomheden skal gøre, og at manglende efterlevelse (indenfor en angiven frist) kan føre til, at virksomheden pålægges daglige bøder. Virksomheder, som er i en situation, hvor de foreslåede regler får betydning, kan således undgå de daglige bøder ved at følge anvisningerne i påbuddet og dermed loven. En hurtig konsekvens i form af daglige bøder (herunder truslen herom) må antages at sikrer, at et større incitament hos virksomhederne til at efterleve påbuddet. Det forventes, at sådanne regler i højere grad kan sikre overholdelse af regnskabsreglerne bedre end de gældende regler, herunder de gældende regler om straf og de skærper heraf, der blev indført i 2002.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at forslaget ikke medfører en forringelse af virksomhedernes/ejernes retsstilling. Der er herved lagt vægt på, at det påbud, som går forud for eventuelle daglige bøder, skal have en meget konkret anvisningsmæssig karakter, hvilket giver virksomhedsejeren en meget enkel og oplagt mulighed for at få rettet de mangler, som der peges på, og dermed undgå daglige bøder. Yderligere bør det tages i betragtning, at de daglige bøder ikke er en strafferetlig sanktion. Daglige bøder vil således ikke »forfølge« virksomhedsejeren i andre sammenhænge – f.eks. i relation til reglerne om næringsbrevet.

Påbud og daglige bøder er således møntet på et helt særligt segment af virksomheder, hvor mangelfulde - eller slet ingen - regnskaber samt handel med ikke afgiftsberigtigede varer simpelthen er en integreret del af den samlede forretningsførelse. Langt hovedparten af virksomhederne - som drives i overensstemmelse med reglerne - vil således aldrig stifte bekendtskab med påbud og daglige bøder.

3.4.1.4. Forslagets indhold

Med henblik på - i højere grad end nu - at få virksomhederne til at udarbejde et korrekt regnskab, sådan som det oprindeligt var hensigten med lov nr. 1059 af 17. december 2002 om skærpede bøder, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen, og det vil i praksis sige de enkelte skattecetre, får mulighed for at give virksomheden et konkret påbud, om at overholde én eller flere af de regnskabsbestemmelser, som er indeholdt i den pågældende afgiftslov. Påbuddet skal, udover at stille krav om overholdelse af én eller flere regnskabsregler, også angive, hvilke handlinger virksomheden skal gennemføre, for at reglerne kan anses for at være overholdt. F.eks. kan et påbud indeholde en anvisning om at udarbejde daglige kasseafstemninger eller andre forhold.

Påbuddet kan påklages til Landsskatteretten efter skatteforvaltningslovens § 11. Klage har ikke opsættende virkning.

Hensigten med påbuddet - som udover den påbudsmæssige karakter også har karakter af en regnskabsmæssig vejledning - er, at virksomheden fremover udarbejder et regnskab, som kan sikre et pålideligt økonomisk/varemæssigt transaktionsspor.

For at lægge vægt bag påbuddet, og for at presse virksomhederne til at følge det, foreslås det, at det af påbuddet skal fremgå, at hvis virksomheden ikke efterkommer påbuddet indenfor den af told- og skatteforvaltningen fastsatte frist, kan virksomheden pålægges daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

Samtidig foreslås det, at der indføres hjemmel til sådanne daglige bøder. Konstateres det således efterfølgende, at påbuddet ikke overholdes indenfor den angivne frist, skal virksomheden kunne pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Efterleves påbuddet falder bøderne bort. De daglige bøder er ikke en strafferetlig sanktion, hvilket betyder, at grundlaget for afgiften ikke hviler på en vurdering af, om der ligger forsæt eller grov uagtsomhed bag virksomhedens/den ansvarliges manglende overholdelse af det givne påbud. Grundlaget for de daglige bøder er således alene den objektive konstatering af, at virksomheden ikke har overholdt det modtagne påbud indenfor den angivne frist.

Det er en forudsætning for anvendelse af tvangsbøder, at det skal fremtræde som klart, at virksomheden ikke har efterlevet de relevante regler.

Påbuddet skal være skriftligt og skal angive præcis, hvilke regler der skal overholdes, og hvilke regnskabsmæssige tiltag som virksomheden skal iværksætte, for at kunne overholde reglerne.

I bemærkningerne til lov nr. 1059 af 17. december 2002 er der nævnt en række regnskabsmæssige mangler, som kan tænkes at danne udgangspunkt for et påbud. Det drejer sig om følgende situationer:

- Der foreligger intet regnskab i det hele taget.
- Der mangler fakturaer for tilstedeværende eller solgte varer.
- Der foreligger fakturaer, men det er ikke muligt at identificere leverandøren.
- Der foretages ikke kontinuert kasseregistreringer.
- Der udleveres ikke boner ved kontantkøb.
- Der foretages ikke daglige kasseafstemninger.
- Kontant betaling af leverandørfakturaer er ikke medtaget i kasseregnskabet.

Et typisk eksempel vil være at køb og salg ikke registreres, og at der ikke udarbejdes daglige kasseafstemninger.

Bestemmelserne om påbud og eventuelt efterfølgende daglige bøder foreslås indsat i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinfafgiftsloven. Bestemmelser herom foreslås således indsat i de regnskabsbestemmelser, som kom ind i de ovennævnte afgiftslove med lov nr. 1059 af 17. december 2002.

Et påbud er gældende fra det tidspunkt, hvor virksomheden modtager påbuddet. Oftest vil der være tale om påbud, der vedrører helt enkle forhold, som f.eks. at tælle kasse op, foretage effektiv kasseafstemning, føre en reel kasserapport m.v., dvs. forhold, som er dagligdags rutine for de virksomheder, der har ordnede forhold og følger reglerne.

Overholdes påbuddet ikke indenfor den tidsfrist, som følger af påbuddet, kan virksomheden pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves. Når påbuddet efterleves bortfalder pålagte men ikke betalte daglige bøder. Fristen for efterlevelse af et påbud kan ikke være mindre end 14 dage.

Daglige bøder anvendes indenfor skattelovgivningen bl.a. til overfor den skattepligtige at gennemtvinge de oplysnings- og indberetningspligter, som er indeholdt i skattekontrolloven, jf. skattekontrollovens § 9. Praksis for anvendelsen af daglige (populært kaldet tvangsbøder) er nærmere beskrevet i SKATs såkaldte procesvejledning (vejledning om processuelle regler på SKATs område), afsnit P.2.2.5.

Det fremgår heraf, at det er en forudsætning for anvendelsen af daglige bøder, at den oplysningspligtige m.v. forud (mindst 14 dage) er skriftligt underrettet om, at daglige bøder vil blive pålagt fra en given dato. På denne baggrund fastsættes fristen for efterlevelse af et påbud til minimum 14 dage.

For så vidt angår størrelsen af de daglige bøder fastsættes disse efter den eksisterende praksis ikke til mindre end 200 kr. Denne beløbstørrelse har ligget fast gennem en årrække. Det er Skatteministeriets opfattelse, at der er tale om en så beskeden bødestørrelse, at daglige bøder af denne størrelse næppe vil føre til hurtig opfyldelse af det afgivne påbud. På denne baggrund bør de daglige bøder ikke fastsættes til under 1.000 kr.

Bortset fra størrelsen af de daglige bøder er det således generelt hensigten, at de her foreslåede regler om daglige bøder skal følge den praksis, som gælder for daglige bøder på Skatteministeriets område i øvrigt, jf. procesvejledningens afsnit P.2.2.5.

Det betyder, udover ovennævnte forhold, at pålagte - men ikke betalte - daglige bøder bortfalder, når den oplysningspligtige m.v. har efterkommet oplysningspligten m.v. Det samme gælder i de tilfælde, hvor der er foretaget udlæg for bøderne. Er sagen overdraget til politiet med henblik på afsoning, skal dette straks underrettes om bødens bortfald. Betalte bøder tilbagebetales ikke.

Der er udpantningsret for pålagte daglige bøder, og bøderne kan inddrives efter reglerne herom i inddrivelseslovgivningen. I praksis inddrives bøderne løbende for perioder af 10 dage. Hvis inddrivelsen viser sig forgæves, kan den oplysningspligtige m.v. efter § 17 i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m.m.

(ikrafttrædelsesloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 608 af 6. september 1986, hensættes til afsoning. Dette sker ved SKATs anmodning til politiet i den politikreds, hvor den oplysningspligtige m.v. har bopæl.

3.4.2. Påbud og tvangsbøder i forhold til registreringsregler i kildeskatteloven og momsloven

Udover de i 3.4.1 beskrevne situationer har Skatteministeriet analyseret en række bestemmelser, som indeholder krav om en bestemt handling/handlemåde og udfundet yderligere 2 bestemmelser, hvor en efterlevelse af reglerne efter skatteministeriets opfattelse bedst sikres ved regler om, at der pålægges daglige bøder, hvis et påbud om overholdelse af de pågældende bestemmelser ikke følges. Det drejer som om momslovens og kildeskattelovens (kildeskattebekendtgørelsens) regler om registrering.

3.4.2.1. Gældende ret

Efter kildeskattelovens 85 kan skatteministeren fastsætte nærmere regler om registrering af indeholdelsespligtige efter loven. Dette er udmøntet i bestemmelsen i kildeskattebekendtgørelsens § 17.

Det følger af stk. 1 i denne regel, at enhver, der er indeholdelsespligtig efter reglerne i kildeskattelovens kapitel V og VI, skal tilmelde sig til registrering i SKATs Erhvervssystem inden 8 dage efter indeholdelsespligten er indtrådt. Bestemmelsen indeholder yderligere et krav om, at et af SKAT udarbejdet skema skal benyttes.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om, at ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt, skal meddeles told- og skatteforvaltningen inden 8 dage efter, at ændringen er indtrådt.

Stk. 3 indeholder bestemmelser om, at indeholdelsespligtige, der har personer ansat, som beskattes (lempeligere) efter reglerne i kildeskattelovens §§ 48 B eller 48 E (arbejdsudleje og »forskerordningen«), ligeledes, jf. henvisningen til stk. 1, skal give meddelelse herom indenfor 8 dage fra indeholdelsespligtens indtræden.

Overtrædelse af registreringspligten er bødebelagt efter reglen i kildeskattebekendtgørelsens § 43. Bøden for manglende registrering fastsættes efter gældende praksis til 2.000 kr., mens bøden for forsinket anmeldelse, dvs. anmeldelse senere end 8 dage efter gældende praksis fastsættes til 800 kr.

I momslovens § 47, stk. 1-3, er der fastsat registreringspligt for en række forskelligartede former for afgiftspligtige personer (fysiske såvel som juridiske personer). Det drejer sig i stk. 1 om afgiftspligtige personer med forretningssted i Danmark. I stk. 2 drejer det sig om afgiftspligtige personer, der har forretningssted i et land udenfor EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne indenfor EU. I stk. 3 drejer det sig om den situation, at én person har flere virksomheder her i landet. Der stilles krav om, at disse virksomheder registreres under ét.

Efter bestemmelsens stk. 5 skal anmeldelse for registrering af moms ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed.

Overtrædelse af denne registreringspligt er i lighed med registreringspligten for kildeskat bødebelagt, jf. momslovens § 81, stk. 1, nr. 2. Bødeniveauet er på 2.000 kr.

3.4.2.2. Forslagets baggrund

Formålet med registreringsreglerne er, at virksomheder, som skal indeholde skat efter kildeskatteloven henholdsvis er momspligtige efter momsloven, registrerer sig.

Som det fremgår af gennemgangen af de gældende regler er det allerede på nuværende tidspunkt muligt at give bøder for manglende registrering efter såvel momsloven som kildeskatteloven. Formålet med disse bøder er, at straffe den pågældende for ikke at være registreret herunder indenfor den tidsfrist, som er indeholdt i hhv. momsloven og reglerne i kildeskattebekendtgørelsen. Imidlertid findes der ikke et effektivt middel til at fremtvinge registrering.

3.4.2.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder det nødvendigt at supplere de gældende regler med regler om påbud og daglige bøder. Formålet med disse regler om daglige bøder er således at fremtvinge en bestemt handling hos den skattepligtige, nemlig registrering.

3.4.2.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes regler om påbud om at foretage registrering i kildeskattelovens § 85 og momslovens § 47, og at der indsættes en hjemmel til daglige bøder i kildeskattelovens § 87 og momslovens § 77.

Desuden foreslås det, at bestemmelsens regler om pligt til at lade sig registrere efter kildeskatteloven omformuleres. Efter den gældende § 85 kan skatteministeren fastsætte regler om pligt til at lade sig registrere. Dette er sket i kildeskattebekendtgørelsens § 17. Da registreringsreglerne imidlertid efter forslaget skal kunne følges op med påbud og daglige bøder er det fundet hensigtsmæssigt, at pligten til registrering fremgår af selve loven. Der er ikke med omformuleringen af reglerne om pligt til at lade sig registrere tiltænkt nogen ændring af omfanget af forpligtelsen til registrering.

Herudover svarer de foreslåede regler om påbud om registrering og fastsættelse af daglige bøder i den forbindelse i det hele taget til de foreslåede regler om overtrædelse af de påbud og de daglige bøder, som det foreslås muligt at give efter visse af punktafgiftslovene. Der henvises således til bemærkningerne i afsnit 3.4.1.3.

3.4.3. Påbud og tvangsbøder i forhold til indgivelse af angivelser efter reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1-2

3.4.3.1. Gældende regler

I opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, stilles der krav om at virksomheden efter hver afregningsperiode, dvs. månedligt, indgiver en angivelse, som indeholder de oplysninger, som følger af reglerne i de enkelte skatte- og afgiftslove, efter hvilke den pågældende virksomhed er registreret. Angivelsen danner grundlag for fastsættelsen af virksomhedens tilsvær eller tilgodehavende vedrørende den pågældende skat eller afgift.

Fristerne for angivelser er fastsat i § 2, stk. 2. Fristerne er – afhængig af hvilken afgift eller skat, som der er tale om – enten den 15. eller den 10. i måneden efter afregningsperiodens udløb. Sidste rettidige frist for betaling af det tilsvær, som måtte følge af angivelsen er senest samtidig med fristen for indgivelse af angivelsen.

Indgiver en virksomhed ikke angivelse har SKAT mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af tilsværet efter lovens § 4, stk. 1, samt at give virksomheden/virksomhedsejeren en bøde efter lovens § 17, stk. 1, nr. 1.

3.4.3.2. Forslagets baggrund

Den skønsmæssige ansættelse er ofte forbundet med stor usikkerhed, og hvis den skønsmæssige ansættelse fører til en for lav ansættelse, har virksomheden ikke noget incitament til at indsende en korrekt angivelse.

3.4.3.3. Skatteministeriets overvejelser

Med henblik på at kunne lægge et yderligere pres på de virksomheder, som ikke indgiver deres angivelse til tiden, finder Skatteministeriet, at der bør indføres mulighed for, at SKAT kan give virksomheden et påbud om at foretage angivelsen inden for en fastsat frist. Følges påbudet ikke bør det – i lighed med de øvrige nævnte forslag – kunne følges op med, at der pålægges daglige bøder med henblik på at fremtvinge en angivelse.

3.4.3.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes regler om påbud om at indgive angivelser i en ny bestemmelse i opkrævningsloven (§ 4 a), og at der indsættes en hjemmel til daglige bøder i en ny § 18 a i loven.

Baggrunden for forslaget og hensigten hermed er således det samme som for de øvrige forslag om påbud og daglige bøder, og der henvises til afsnit 3.4.1.3. ovenfor.

3.5 Regler om samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem

3.5.1 Gældende ret

SKATs kontrolinformationsregister (KINFO) er oprettet i 1999/2000 i medfør af skattekontrollovens § 6 F.

KINFO er reguleret ved lov nr. 388 af 2. juni 1999 om ændring af skattekontrolloven, kildeskatteloven, momsloven og kommuneskatteloven (Indgreb mod sort arbejde, socialt bedrageri m.v.) samt lov nr. 408 af 8. maj 2006 om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove, lov om næringsbrev til fødevarerbutikker, lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. og lov om miljøbeskyttelse (Indsats mod skatte- og afgiftsunddragelse – fairplay II).

Lov nr. 388 af 2. juni 1999 indeholder bl.a. hjemmel til at oprette registret og angiver domme, endelige administrative afgørelser samt visse andre administrative afgørelser som registreringsgrundlag. Lov nr. 408 af 8. maj 2006 indeholder bl.a. regler om notifikation til virksomheder/personkredsen bag virksomheder, der har deltaget i momskarruseller, samt registrering af notifikationer i kontrolinformationsregistret (KINFO).

Told- og Skatteforvaltningen er efter skattekontrollovens § 6 F bemyndiget til at foretage en tidsbegrænset registrering af fysiske og juridiske personer, der har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter med henblik på at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige.

Formålet med kontrolinformationsregistret er at skabe et modspil til selskabstømmere, konkursryttere, udbydere af uholdbare skattearrangementer og lignende større skatteunddragere.

En registrering indebærer, at den pågældende vil blive fulgt nøjere af skattemyndighederne. Men den pågældende bliver ikke – som følge af registreringen – afskåret fra nogle rettigheder.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre. De registrerede oplysninger må i dag ikke samkøres med andre registrerede oplysninger.

Registreringsgrundlaget efter lov nr. 388 af 2. juni 1999 er som udgangspunkt en dom eller en endelig administrativ afgørelse, hvori det er konstateret, at den pågældende forsætligt eller groft uagtsomt enten har påført det offentlige et betydeligt tab af den nævnte slags eller forsøgt at påføre det offentlige et betydeligt tab.

Registrering i KINFO kan kun foretages, hvis formålet er at imødegå overtrædelser af lovgivningen om skatter og andre ydelser til det offentlige.

Det er derudover en betingelse for registrering, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter, arbejdsmarkedsbidrag, told eller afgifter. At et tab skal være betydeligt indebærer, at påførte tab samlet set skal være i en størrelsesorden på mindst 50.000 kr.

Udover registrering på grundlag af en dom eller en endelig administrativ afgørelse vil der kunne foretages registrering i følgende tilfælde og i tilfælde, der ganske kan sidestilles hermed:

- 1) En fysisk eller juridisk person, der administrativt har vedtaget en bøde for overtrædelse af told-, skatte- eller afgiftslovgivningen.
- 2) En udbyder eller erhvervsmæssig formidler af skattearrangementer, der ved forskudsregistreringen

eller ligningen er tilsidesat som værende uden reelt indhold. Et skattearrangement er karakteriseret ved, at der med det primære formål at spare eller udskyde skat er anskaffet et formuegode eller finansielt instrument, og at anskaffelsen helt eller delvist er finansieret ved lån.

- 3) En fysisk eller juridisk person, der har deltaget i momskarruselsvindel. Ved momskarruselsvindel forstås en svindelmetode, hvor der igangsættes transaktioner mellem en række momspligtige i to eller flere EU-lande med eller uden varer med henblik på misbrug af reglerne vedrørende momsfrit salg mellem momsregistrerede virksomheder i medlemslandene.
- 4) En fysisk person, der har deltaget i selskabstømning på køberside.
- 5) En fysisk eller juridisk person, der har fået inddraget en bevilling til særlige kreditvilkår til told- eller afgiftslempelse, fordi den pågældende har overtrådt de vilkår, som bevillingen var tildelt under.
- 6) En juridisk person, der mere end to gange er ansat skønsmæssigt på grund af manglende (selv)angivelse af den skattepligtige indkomst/afgift.
- 7) En fysisk person, der har stået bag mere end to virksomheder, der er gået konkurs eller er tvangsopløst med tab for staten til følge.

En registrering i KINFO forudsætter i forhold til hvert enkelt af de nævnte punkter, at der er handlet forsætligt eller groft uagtsomt. Dette fremgår af forarbejderne til lov nr. 388 af 2. juni 1999 og af den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af KINFO-registret.

Ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 er der i momslovens § 46, stk. 9, givet regler om notifikation (»advarsel/påbud«) til virksomheder, der deltager i momskarruseller samt til registrering af notifikationer i KINFO.

Told- og skatteforvaltningen (SKAT) kan efter momslovens § 46, stk. 9, udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger en virksomhed at udvise større agtpågivenhed ved fremtidige handler, når SKAT vurderer, at virksomheden har deltaget i en momskarrusel. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til momslovens § 46, stk. 9, at der ved registrering af notifikationer i KINFO ikke stilles krav om tilregning, og registrering kan således foretages, uden at det kan godtgøres, at den notificerede virksomhed eller personkredsen bag denne har udvist forsæt eller grov uagtsomhed. Skatteministeriet har vurderet, at en registrering af notifikationer er såvel proportional som nødvendig for at bekæmpe momskarruselsvindel.

Da registrering af en notifikation vil være en væsentlig udvidelse af området for registrering i KINFO i forhold til den anmeldelse til Datatilsynet, der skete i forbindelse med oprettelsen af registret, er anmeldelsen til Datatilsynet blevet ændret/præciseret.

Af bemærkningerne til lovforslag L 145 fremgår endvidere, at betingelsen om, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige betydelige tab af skatter eller afgifter m.v. på mindst 50.000 kr., også skal være opfyldt ved registrering af notifikationer.

Denne betingelse vil imidlertid i praksis formentlig aldrig være opfyldt ved notifikationer, som er karakteriseret ved fremover at skulle udelukke simpel uagtsomhed eller god tro hos en virksomhed eller person, som har deltaget i en momskarrusel. Notifikationer vil således sædvanligvis ikke indeholde en konstatering af, at den pågældende har påført eller forsøgt at påføre det offentlige tab af en given størrelse, men formentlig kun en konstatering af, at et andet led i karrusellen har påført statskassen tab. Et sådant andet tab kan ved notifikationer ikke henføres direkte til den notificerede, og dermed vil betingelsen om tab for denne ikke være opfyldt. Anmeldelsen til Datatilsynet vil blive ændret/præciseret, så det fremgår, at betingelsen om betydeligt tab ikke vil skulle være opfyldt, for at en notifikation efter momslovens § 46, stk. 9, kan registreres i KINFO.

3.5.2. Forslagets baggrund

Rigsrevisionen offentliggjorde den 27. september 2006 sin rapport om SKATs indsats mod momskarru-

selsvind. Rigsrevisionen anbefalede bl.a., at SKAT overvejer muligheden for at skabe lovhjemmel til at gennemføre en maskinel kontrol i alle sager i relation til KINFO for at styrke registreringskontrollen.

Skatteministeren har i et svar af 3. november 2006 på spørgsmål nr. 3 af 4. oktober 2006 (SAU alm. del) om opfølgning på Rigsrevisionens rapport bl.a. oplyst at ville undersøge konsekvenserne af en eventuel lovgivning på området, der giver mulighed for registersamkøring med KINFO-registret, så denne kontrol bliver lavet automatisk i alle sager i forbindelse med den maskinelle restance- og risikovisitering. Af svaret fremgår, at der i denne vurdering også vil indgå en vurdering af de retssikkerhedsmæssige aspekter.

3.5.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder, at Rigsrevisionens anbefaling bør følges. Der bør således tilvejebringes en hjemmel til registersamkøring af oplysninger i KINFO med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder – Erhvervssystemet.

Der stilles ikke efter persondataloven krav om egentlig lovhjemmel til samkøring, men Datatilsynet skal efter lovens § 45, stk. 1, nr. 4, afgive en udtalelse, før offentlige myndigheder iværksætter registersamkøring i kontroløjemed.

Datatilsynet forudsætter i sin praksis, at myndigheder i forbindelse med sammenstilling og samkøring i kontroløjemed har et klart og utvetydigt retsgrundlag af arbejde på. Datatilsynet anbefaler, at hjemlen til kontrolsamkøring udtrykkeligt fremgår af de enkelte bestemmelser samt bemærkningerne hertil.

I forbindelse med behandlingen af lovforslag L 229 (1998-99), hvorved hjemlen til KINFO-registret blev indført, blev det tilkendegivet, at registret ikke ville blive samkørt med andre registre, og at en udvidelse i givet fald ville ske ved et lovforslag.

Også forarbejderne til skattekontrollovens § 6 F tilsiger således, at spørgsmålet om registersamkøring bør afklares ved et lovforslag, der tilvejebringer direkte lovhjemmel til registersamkøring.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen foretager registrering af virksomheder i SKATs Erhvervssystem, og oplysningerne i KINFO vil derfor skulle samkøres med oplysningerne i dette system.

3.5.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der etableres lovhjemmel til at foretage registersamkøring af oplysninger i SKATs kontrolinformationsregister (KINFO) med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder.

Det er tanken, at samkøring rent teknisk skal foretages således, at der alene vil fremkomme en markering under et punkt om »maskinel restancevisitering« i Erhvervssystemet, når en fysisk eller juridisk person, som er optaget i KINFO, anmoder om f.eks. momsregistrering.

En markering under punktet »maskinel restancevisitering« kan på nuværende tidspunkt henvise til oplysninger i følgende SKAT-registre: Det Centrale Fordringsregister for restancer, »Træsko-registret« for nægtelse af registrering og Erhvervssystemet for konkurser m.v. KINFO-registreringer vil komme til at udgøre en fjerde kategori under dette punkt.

Det er således tanken, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen alene skal kunne se en markering, som bevirker, at sager videregives til SKAT med henblik på nærmere kontrol, men ikke baggrunden for markeringen. Dvs. at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen ikke vil modtage oplysning om, i hvilke af ovennævnte registre den pågældende er registreret eller, hvorfor registrering har fundet sted.

SKAT vil i modsætning hertil kunne se, at der er tale om en KINFO-registrering, da en sådan oplysning er nødvendig bl.a. af hensyn til den videre registreringskontrol. Derudover vil kun medarbejdere, som er autoriseret til KINFO, kunne få adgang til yderligere oplysninger fra registret, herunder om hvorfor en given fysisk eller juridisk person er optaget i registret.

Ved at gennemføre registersamkøring på denne måde, vil også retssikkerhedsmæssige hensyn blive

tilgodeset, da resultatet af samkøringen vil komme til at indgå på neutral måde i en allerede eksisterende maskinel visitering.

SKAT og Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale, som regulerer, hvornår Erhvervs- og Selskabsstyrelsen på egen hånd kan træffe afgørelse om registrering i SKATs Erhvervssystem, og hvilke sager, der skal overgå til SKAT til nærmere kontrol – det vil sige sager, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen skal placere på den såkaldte sagsliste.

Derudover placerer SKAT/Erhvervs- og Selskabsstyrelsen nogle yderligere sager på sagslisten som følge af den maskinelle restance- og risikovisitering, der udføres i alle sager. Det er tanken – som anbefalet af Rigsrevisionen – at KINFO-kontrollen skal foretages i forbindelse hermed, således at registreringsanmodninger m.v. fra fysiske og juridiske personer, der er optaget i KINFO-registret, automatisk placeres på sagslisten til nærmere kontrol.

Forslaget findes i lovforslagets § 6, nr. 3.

3.6 Ændring af kravet om en befuldmægtiget - kildeskattelovens § 46, stk. 4

3.6.1 Gældende ret

Efter bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Den befuldmægtigede hæfter for eventuel ikke indeholdt og/eller indbetalt A-skat medmindre den befuldmægtigede godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed fra hans side ved iagttagelsen af bestemmelserne i loven. Hvis særlige forhold taler herfor, kan den udenlandske virksomhed fritages for kravet om at udpege en befuldmægtiget.

Hensigten med bestemmelsen, som kom ind i loven i 1992, var ønsket om - i forbindelse med inddrivelse af A-skatterestancer - at have en person i Danmark at rette inddrivelseskravet imod. Dvs. ønsket om en effektiv inddrivelse. Som argument for bestemmelsen blev der også henvist til, at der var en tilsvarende bestemmelse om en befuldmægtiget for så vidt angår momsrestancer i momslovens § 5 (senere momslovens § 47, stk. 2). Endelig var der det overordnede kontrollenssyn, dvs. ønsket om at have en person - i Danmark - at gennemføre kontrollen overfor.

3.6.2. Forslagets baggrund

I 2001 blev Rådets direktiv nr. 76/308/EØF om gensidig bistand ved inddrivelse ændret, således at direktivet også kom til at omfatte inddrivelse af direkte skatter, herunder også A-skatte. Der er hermed skabt mulighed for at opnå andre EU-landes bistand til inddrivelse af restancer hos virksomheder, der har hjemsted indenfor EU.

Samme år blev momslovens § 47, stk. 2, på baggrund af en ændring af art. 21 i 6. momsdirektiv, ændret, således at der ikke længere kunne stilles krav til EU-virksomheder om at have en »momsbefuldmægtiget« i Danmark. Baggrunden for direktivændringen (og dermed også lovændringen) var, at reglerne - særlig for mindre og mellemstore virksomheder - blev oplevet som en økonomisk byrde i forbindelse med etableringen i Danmark. Herudover nævnte Kommissionen som motiv også hensynet til princippet om ikke-diskrimination.

3.6.3. Skatteministeriets overvejelser

To af de væsentligste motiver bag indførelsen af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, nemlig ønsket om (nem og effektiv) adgang til inddrivelse samt henvisningen til den tilsvarende bestemmelse om en momsbefuldmægtiget i momsloven, er således ikke længere til stede.

Allerede inden gennemførelsen af disse ændringer blev spørgsmålet om bestemmelsens forenelighed med EU-rettens principper om den frie etableringsret og ikke diskrimination af udenlandske virksomheder rejst. På daværende tidspunkt blev disse indvendinger afvist med henvisning til mulighederne for effektiv inddrivelse og den tilsvarende bestemmelse i momsloven.

Med de gennemførte ændringer er der således kun det overordnede kontrollensyn tilbage, og det må vurderes som tvivlsomt, om kildeskattelovens § 46, stk. 4, kan fastholdes alene under henvisning hertil.

Endelig kan der stilles spørgsmålstejn ved bestemmelsens praktiske betydning. Virksomheder, der har et lidt større og mere vedvarende engagement i Danmark, vil typisk under alle omstændigheder været repræsenteret ved en person eller en virksomhed/et selskab i Danmark.

3.6.4. Forslagets indhold

På denne baggrund foreslås bestemmelsen ændret, således at den alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU.

Forslaget findes i lovforslagets § 1, nr. 1.

3.7 Ændring af opkrævningslovens § 4, stk. 3 og § 11, stk. 7 og 8 - hæftelse for ledelsen ved uregistreret virksomhed

3.7.1 Gældende ret

Opkrævningsloven indeholder i henholdsvis § 4 og § 11 mulighed for, at told- og skatteforvaltningen under visse omstændigheder kan fratage en virksomhed dens registrering.

Opkrævningslovens § 4 indeholder reglerne om skønsmæssig ansættelse ved manglende angivelse. Efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen inddrage en virksomheds registrering, når virksomheden i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for samme afgiftstype er blevet skønsmæssigt ansat. Virksomheden skal forud herfor, ved et rekommanderet, brev have meddelelse om, at told- og skatteforvaltningen agter at inddrage registreringer.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frataget virksomheden, kan den pågældende virksomhedsindehaver straffes med bøde eller fængsel efter opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Efter opkrævningslovens § 11, stk. 1-2, har told- og skatteforvaltningen mulighed for - herunder efter stk. 2 i forbindelse med virksomhedens anmodning om registrering - at stille krav om sikkerhed til en virksomhed, bl.a. hvis virksomheden flere gange ikke indbetaler skyldige skatter og afgifter, eller hvis én eller flere personer i virksomhedens bestyrelse har været ejer af eller siddet i bestyrelsen i en virksomhed, som pga. af konkurs eller anden insolvens, f.eks. et forgæves udlæg, tidligere har påført told- og skatteforvaltningen et tab på mere end 50.000 kr.

Efter § 11, stk. 9, kan told- og skatteforvaltningen fratage en virksomhed registreringen, eller nægte registrering, hvis den ikke rettidigt stiller den efter § 11, stk. 1 eller 2, afkrævede sikkerhed. Fortsættelse af virksomheden, efter virksomheden er afmeldt fra registrering, kan straffes med bøde eller fængsel efter bestemmelsen i opkrævningslovens § 17, stk. 3.

Udover, at fortsættelse af virksomheden efter virksomhedens af-registrering eller nægtelse af registrering er strafbar efter § 17, stk. 3, så kan virksomhedens ledelse efter bestemmelsen i § 11, stk. 11, yderligere komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for de skyldige skatter og afgifter m.v., der følger af at virksomhedsdriften fortsættes.

Bestemmelserne i § 11 om nægtelse af registrering eller afmelding fra registrering og evt. personlig hæftelse for ledelsen kom ind i opkrævningsloven med lov nr. 408 af 8. maj 2006 (fairplay II).

3.7.2. Forslagets baggrund

Der er betydelig lighed mellem bestemmelserne i opkrævningslovens § 4, stk. 3, og § 11, idet begge bestemmelser giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at fratage en virksomhed registreringen.

I begge de nævnte tilfælde - efter hhv. § 4, stk. 3, og § 11, stk. 1 og 2 - er en fortsættelse af virksomheden efter nægtelse eller fratagelse af registrering strafsanktioneret efter opkrævningslovens § 17, stk. 3, (bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder). For så vidt angår den strafmæssige sanktion er der således identitet mellem de to bestemmelser.

Der er dog i konsekvensmæssig sammenhæng den væsentlige forskel, at virksomhedens ledelse ikke kommer til at hæfte for skyldige skatter, moms og afgifter, hvis virksomheden har fået frataget registreringen efter bestemmelsen i § 4, stk. 3, mens dette er tilfældet efter § 11.

3.7.3. Skatteministeriets overvejelser

Det er Skatteministeriets opfattelse, at uanset hvilke bestemmelser - § 4, stk. 3, eller § 11, stk. 9 - der danner baggrund for fratagelse af registreringen, bør konsekvenserne af at fortsætte virksomheden efter afmeldelse fra registrering for de implicerede være den samme.

3.7.4. Forslagets indhold

Det foreslås på denne baggrund, at der i lighed med bestemmelsen i opkrævningslovens § 11, stk. 11, indsættes en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, hvorefter ledelsen i en virksomhed, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter virksomheden på trods af afmelding fra registrering, kan komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for skatter og afgifter m.v., der følger af den uregistrerede virksomhed.

Yderligere foreslås det, at det af det varsel der udsendes om fratagelse af registreringen efter § 4, stk. 3 - i lighed med hvad der er gældende efter § 11, stk. 10 - kommer til at fremgå heraf, hvad de strafmæssige og de hæftelsesmæssige konsekvenser af at fortsætte virksomheden i strid med af-registreringen er.

Af det varsel (rekommanderet brev) der skal udsendes i forbindelse med registreringsfratagelse efter reglerne i § 11, fremgår det således allerede, hvad de strafmæssige konsekvenser er. Det foreslås, at det også kommer til at fremgå, hvad de hæftelsesmæssige konsekvenser er.

Med de foreslåede ændringer vil konsekvenserne af fratagelse af virksomhedsregistreringen, uanset, om det sker efter bestemmelserne i opkrævningslovens § 11 eller lovens § 4, stk. 3, være identiske.

Forslaget findes i lovforslagets § 4, nr. 2 og 3.

3.8 Ændring af opkrævningslovens regler om sikkerhedsstillelse – personskatter og filialbestyrere

Forslagene findes i lovforslagets § 4, nr. 5-8.

3.8.1 Gældende ret

3.8.1.1. Inddragelse af personskatter

Opkrævningsloven finder ifølge § 1, stk. 1, anvendelse på de skatter og afgifter m.v., for hvilke virksomheder, selskaber, fonde eller foreninger m.v. er, eller skulle have været, registreret hos, eller anmeldt til told- og skatteforvaltningen, i det omfang der ikke er fastsat særlige bestemmelser i anden lovgivning eller i EF-forordninger. Told omfattes dog ikke, jf. § 1, stk. 4. Derudover finder opkrævningsloven anvendelse for andre skatter og afgifter m.v. end de i stk. 1 nævnte, i det omfang der i anden lovgivning henvises til opkrævningsloven, jf. § 1, stk. 3. Endelig fastslår § 1, stk. 5, at loven kun gælder for opkrævning af virksomhedens ejers, selskabets, fondens eller foreningens egne indkomstskatter, i det omfang dette er særligt fastsat i anden lovgivning.

Dette indebærer, at moms, lønsumsafgift, A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og punktafgifter er omfattet

af lovens anvendelsesområde, jf. § 1, stk. 1. Selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., fastslår, at opkrævningsloven, bortset fra kapitel 3, finder anvendelse på opkrævningen af indkomstskat af selskaber og foreninger m.v. Opkrævningslovens kapitel 4 (§§ 10-15 b) finder således også anvendelse på selskabsskatter, jf. § 1, stk. 5.

Personskatter, dvs. fysiske personers egne indkomstskatter, og arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag for selvstændigt erhvervsdrivende omfattes derimod ikke af lovens anvendelsesområde. Der findes ingen bestemmelse svarende til bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., om selskabers, fondes og foreningers egne indkomstskatter, dvs. selskabsskatter.

Virksomhed kan grundlæggende drives enten i form af 1) en personlig drevet virksomhed, hvor én eller flere enkeltpersoner hæfter fuldt ud for virksomhedens økonomi, og hvor skat af virksomhedens eventuelle overskud sker som beskatning af personlig indkomst hos virksomhedens ejer eller 2) i selskabsform, hvor skat af virksomhedens eventuelle overskud sker direkte hos virksomheden/selskabet i form af selskabsskat.

Et selskab betaler således sin egen skat i form af selskabsskat, mens en personlig drevet virksomhed betaler skat via virksomhedens indehaver. En personlig drevet virksomheds egen skat - for så vidt man kan tale herom - udgøres således af hele eller dele af virksomhedsindehaverens personlige skat.

Dette har betydning i relation til reglerne om sikkerhedsstillelse i opkrævningslovens § 11, stk. 1, 2 og 5. Således indgår selskabsskatterestancer ved vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed efter reglerne i hhv. § 11, stk. 1 og 2, samt ved vurderingen af, hvor stor den stillede sikkerhed skal være. Her indgår virksomhedens »egen« skat således ved vurderingen/opgørelsen af krav om sikkerhed.

Efter bestemmelsen i § 11, stk. 1, nr. 1, kan en virksomhed pålægges at stille sikkerhed for skyldige skatter og afgifter, når en virksomhed indenfor de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter omfattet af denne lov. Det er yderligere en betingelse, at virksomhedens restance overstiger 25.000 kr., jf. § 11, stk. 1, nr. 1, litra a.

Da personskatter ikke er omfattet af loven, indgår de skatter, som ejeren af en personligt drevet virksomhed er i restance med - og som hidrører fra overskuddet fra virksomhedsdriften - dvs. virksomhedens »egen« skat, således ikke ved opgørelsen af, om virksomhedens restance overstiger 25.000 kr. og dermed i vurderingen af, om der skal stilles sikkerhed.

Efter § 11, stk. 2, kan der stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. Ved opgørelsen af de 50.000 kr. indgår således, jf. det ovenstående, heller ikke personskatter, der hidrører fra drift af personlig drevet virksomhed.

Efter § 11, stk. 5, skal sikkerhed stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer for skatter og afgifter der opkræves efter opkrævningsloven samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en tre-måneders periode. Heller ikke ved opgørelsen af sikkerhedens størrelse indgår således virksomhedsrelaterede personskatter.

3.8.1.2. Filialbestyrere

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr.

Filialer af udenlandske aktieselskaber skal ifølge aktieselskabslovens § 151 registreres hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og ifølge § 149 ledes af en eller flere filialbestyrere. Tilsvarende gælder for filialer af

udenlandske anpartsselskaber, jf. anpartsselskabslovens § 68. En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser - med de fornødne afvigelser - finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, vil det imidlertid ikke være muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

3.8.2. Forslagets baggrund

3.8.2.1. Inddragelse af personskatter

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervsmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejerens personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlig drevne virksomheds »egen« skat og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Selskabsskatter opkræves i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., efter opkrævningsloven og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 (allerede registrerede virksomheder) og stk. 2 (nyregistrering af virksomheder), jf. stk. 5, stillede sikkerhed, og tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr. Dette gælder ikke for virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer.

Det forekommer således jævnlige, at en person, der driver selvstændig virksomhed, er i stand til at betale den moms og A-skat m.v., der opstår i forbindelse med virksomhedsdriften, men derimod ikke kan betale personskatterne og egne arbejdsmarkedsbidrag og SP-bidrag.

Personskatterestancen kan typisk opstå, fordi den selvstændiges foreløbige skat (B-skat), jf. kildeskattelovens § 58 og dermed tillige arbejdsmarkedsbidraget, jf. arbejdsmarkedsfondslovens § 11, stk. 7, og SP-bidraget, jf. ATP-lovens § 17 f, stk. 1, der betales sammen med B-skatten, måske er for lavt sat i forbindelse med forskudsregistreringen efter kildeskattelovens §§ 52-54.

Restancen kan imidlertid også opstå, fordi den selvstændige prioriterer betalingen af moms, A-skat m.v. højere end B-skatten og egne bidrag, evt. fordi den selvstændige ønsker at undgå, at skulle stille sikkerhed efter § 11, stk. 2, i forbindelse med registreringen af en ny virksomhed.

Hvis personen erklæres konkurs eller konstateres insolvent, vil der derfor måske eksistere en større restance bestående af personskatter og egne bidrag, men derimod ingen - eller en til krav om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 utilstrækkeligt stor - restance bestående af de skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven.

Hvis personen herefter ønsker registrering for en ny virksomhed, er der ikke med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, mulighed for at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, selv om personens personskatte- og bidragsrestance fra den tidligere virksomhed indicerer, at driften af den ny virksomhed vil være forbundet med en øget tabsrisiko for staten.

Højesteret har i en dom, der er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 1981, side 473, afgjort, at skattemyndighederne kan nulstille den bogførte A-skat, der er indeholdt i udbetalt løn m.v. til en person, der i en insolvent virksomhed med begrænset ansvar (f.eks. anparts- og aktieselskaber) har haft en enerådende position, således at personen i sin årsopgørelse ikke godskrives disse beløb, der på grund af virksomhedens insolvens aldrig blev afregnet. Begrundelsen for nulstillingen er, at personen i kraft af sin tilknytning til den indeholdelsespligtige virksomhed vidste eller burde have vidst, at der ikke var økonomisk realitet

bag de formelle indeholdelser, idet de indeholdte beløb grundet den økonomiske situation i virksomheden ikke ville blive afregnet.

Personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en sådan nulstilling, er derfor også virksomhedsrelaterede.

3.8.2.2 Filialbestyrere

Som anført er det med den nuværende affattelse af opkrævningslovens § 11, stk. 2, ikke muligt at betinge registreringen af sikkerhedsstillelse, hvis en person, der har den relevante tilknytning til den virksomhed, der er anmeldt til registrering, tidligere har været filialbestyrer i en anden virksomhed, der i forbindelse med en konkurs eller en konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et usikret tilgodehavende eller staten et tab på mere end 50.000 kr.

Dette uanset, at personen i sin egenskab af filialbestyrer for virksomheden vurderes at have et medansvar for dette tab eller usikrede tilgodehavende, som svarer til f.eks. en ejers eller en direktørs medansvar.

3.8.3. Skatteministeriets overvejelser

3.8.3.1. Inddragelse af personskatter

Skatteministeriet er af den opfattelse, at der ikke er nogen saglig begrundelse for forskelsbehandlingen af hhv. virksomhedsdrift i selskabsform og virksomhedsdrift i personlig virksomhed i relation til reglerne om sikkerhedsstillelse. Det findes derfor rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

3.8.3.2 Filialbestyrere

De tilknytningsformer, der efter de gældende regler skal være opfyldt for den til registrering anmeldte virksomhed, er ejerskab til virksomheden, reel ledelse af den eller medlemskab af dens bestyrelse eller direktion.

En person, som er filialbestyrer i en filial, der skal registreres for f.eks. moms eller indeholdelsespligt efter kildeskatteloven, kan tænkes at have været til stede i en anden virksomhed, der som følge af konkurs eller anden konstateret insolvens har påført told- og skatteforvaltningen et tab eller usikret tilgodehavende på over 50.000 kr. Personens tilstedeværelse som filialbestyrer vil derfor kunne indebære en øget risiko for tab for staten.

En filialbestyrer udfører reelt en ledelsesfunktion i filialen, og derfor kunne det overvejes, om den i § 11, stk. 2, nr. 2, beskrevne tilknytning – »reelt driver virksomheden« – er tilstrækkelig. Da denne bestemmelse tænkes anvendt i stråmandsforhold, bør § 11, stk. 2, udvides med en henvisning til tilknytningen som filialbestyrer, således at det udtrykkeligt anføres, at en sådan tilknytning er tilstrækkelig.

3.8.4. Forslagets indhold

3.8.4.1. Inddragelse af personskatter

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.

Det foreslås derfor, at virksomhedsrelaterede personskatter og bidrag skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5. For så vidt angår stk. 1 om allerede registrerede virksomheder og stk. 5 om beregningen af og anvendelsen af sikkerheden alene skal dette dog kun gælde enkeltmandsvirksomheder, ligesom personskatter og bidrag, der er opstået som følge af en nulstilling, alene skal omfattes af bestemmelsen i § 11, stk. 2.

Ved anvendelsen af bestemmelsen i § 11, stk. 2, kan usikrede tilgodehavender af personskatter og bidrag, der vedrører en anden virksomhed, som indehaveren eller ledelsen m.v. har drevet som eksempelvis enkeltmandsvirksomhed, eller som deltager i et interessentskab, der er gået konkurs eller på anden vis konstateret insolvent, tillægges betydning ved vurderingen af, hvorvidt registreringen skal betinges af sikkerhedsstillelse. Det samme er tilfældet, såfremt restancen bestående af personskatter og bidrag er opstået som følge af nulstilling.

Med den foreslåede ændrede formulering af bestemmelsen vil tillige de personskatter og bidrag m.v., som virksomhedsindehavere er i restance med, og som stammer fra overskuddet af virksomhedsdriften, indgå ved vurderingen af, om virksomheden er i restance, og dermed om der skal stilles krav om sikkerhed efter opkrævningslovens § 11, stk. 1, nr. 1, litra a. Det lægges herved - med den anvendte formulering - til grund, at der består en hæftelsesmæssig identitet mellem enkeltmandsvirksomheden og dens indehaver, således at virksomhedens restance og betalingsforpligtelse skal forstås som indehaverens restance og betalingsforpligtelse. Ordet afregningsperiode skal for B-skatter og bidrag forstås som den måned, for hvilken der efter kildeskattelovens § 58 skal betales en rate af indehaveren.

Opkrævningslovens § 11, stk. 5, fastslår, at sikkerheden efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter og afgifter m.v., der opkræves efter opkrævningsloven, samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en 3-måneders periode.

Hvis det som foreslået gøres muligt at medinddrage indehaverens personskatte- og bidragsrestancer fra en tidligere personligt drevet virksomhed betydning ved afgørelsen af, om der skal stilles sikkerhed som betingelse for registreringen af en ny enkeltmandsvirksomhed efter § 11, stk. 2, er det naturligt, at sikkerheden også skal dække personskatte- og bidragsrestancer, der opstår i forbindelse med den nye virksomhedsdrift. Dvs. at der, hvor virksomheden allerede er registreret, og hvor betingelserne for at stille sikkerhed efter § 11, stk. 1, er opfyldt, da stilles der krav om sikkerhed, som tillige dækker indehaverens virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer.

Som anført ovenfor begrænses anvendelsen og beregningen af sikkerhed, der medinddrager personskatte- og bidragsrestancer til enkeltmandsvirksomheder. Med denne afgrænsning sikres det, at virksomhedsformer som f.eks. interessentskaber og kommanditselskaber er fritaget for at skulle stille sikkerhed for samtlige deltageres B-skatter og bidrag, idet en sådan sikkerhedsstillelse findes urimelig, når der henses til, at måske alene en enkelt person med sin tilstedeværelse i virksomheden har udløst kravet om sikkerhedsstillelse.

Det foreslås, at beregningen af enkeltmandsvirksomhedens indehavers personskatter og bidrag sker ud fra skattebilletten, jf. kildeskattelovens §§ 41, 50 og 51 og arbejdsmarkedsfondslovens § 12. Hvis indehaveren er uenig i størrelsen af de foreløbige beløb, der lægges til grund ved fastsættelsen af skattebilletten, kan denne begæres ændret, jf. kildeskattelovens § 53.

3.8.4.2 Filialbestyrere

Det foreslås, at en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

Dette vurderes at være ubetænkeligt, idet der under alle omstændigheder kun kan stilles krav om sikkerhedsstillelse, såfremt det efter et konkret skøn vurderes, at virksomhedens drift indebærer en nærliggende risiko for tab for staten, jf. § 11, stk. 3, om den subjektive bedømmelse, der skal foretages i alle tilfælde. Det skal således konkret vurderes, om filialbestyreren for det udenlandske selskab, der er gået konkurs eller konstateret insolvent, har et medansvar for, at told- og skatteforvaltningen er blevet påført et usikret tilgodehavende, eller staten har lidt et tab på mere end 50.000 kr. som følge af selskabets konkurs eller konstaterede insolvens.

Det foreslås endvidere, at også en tilknytning som filialbestyrer for den filial, der anmeldes til registre-

ring, skal gøre det muligt at kræve sikkerhedsstillelse, såfremt den subjektive bedømmelse, der skal foretages efter § 11, stk. 3, tilsiger det.

3.9 Ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne

Forslaget findes i lovforslagets § 25.

3.9.1 Gældende ret

Reglerne om registreringsafgift for hyrevogne og reglerne om afgiftsfrit salg heraf findes i registreringsafgiftslovens § 6.

For hyrevogne udgør registreringsafgiften 0 kr. for de første 12.100 kr. og 20 pct. af resten af køretøjets værdi, jf. § 6, stk. 1. Efter bestemmelsen i § 6, stk. 3, skal der ske afgiftsberigtigelse efter registreringsafgiftslovens § 4, når betingelserne efter § 6, stk. 1, ikke længere er til stede, dvs. når bilen ikke længere anvendes til hyrevognskørsel.

I lovens § 6, stk. 4, findes dog den praktisk vigtige regel om frikørsel, som betyder, at en bil anvendt til hyrevogn kan sælges til privat anvendelse uden afgift, når bilen har kørt mindst 3 år og mindst 210.000 km eller mindst 2 år og mindst 250.000 km.

Det i bestemmelsen anførte kilometerkrav går på det samlede antal kilometer, som bilen har kørt indenfor hhv. to eller tre år, i modsætning til antallet af »indkørte« eller »besatte« kilometer, som bilen har kørt. Indkørte/besatte kilometer er det antal kilometer, hvor der har været kunder i bilen, dvs. hvor der har været taxameter-registreret indtjening. Der stilles således ikke krav om, at det krævede antal kørte kilometer - eller en del heraf - skal være med registrerede betalende kunder i bilen.

Alle hyrevogne skal føre en såkaldt trafikbog. Trafikbøgerne skal for hver chauffør - for hver vagt - udfyldes med oplysninger om taxameterets udvisende ved vagtens begyndelse og ved vagtens slutning. Taxameteret registrerer en række oplysninger om antal kørte kilometer, besatte kilometer og indtjening m.v. Kørebogen indeholder en fast side, som forbliver i bogen samt to (gennemslags)kopier, som anvendes som henholdsvis bogføringsbilag (lyserød kopi) og kopi til chaufføren.

Det er SKAT, der godkender og kontrollerer, at en hyrevogn opfylder betingelserne for at kunne anses for frikørt. Vognmanden henvender sig til det lokale skattecenter, hvor han skal underskrive en erklæring om, at de afgivne oplysninger om det kørte/optalte antal kilometer er rigtigt. Kørebøger eller print af taxameterets totalsaldo fremvises. Godkendes hyrevognen som frikørt, udsteder SKAT en såkaldt frikørselsattest. Af bestemmelsen fremgår det i øvrigt, at skatteministeren kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for godkendelsen. Sådanne regler er ikke fastsat.

Frikørselsreglerne i registreringsafgiftsloven indeholder ingen særregler om limousinekørsel.

3.9.1.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel

Efter § 2, stk. 3, i lov om taxikørsel (taxikørselsloven) kan der meddeles tilladelse til limousinekørsel (limousinebevilling). Tilladelsen er betinget af, at motorkøretøjet alene benyttes til befordring af nærmere bestemte kategorier af personer efter særlig aftale. Af § 12, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 220 af 31. marts 2000, fremgår det, at det er kommunalbestyrelsen i den pågældende kommune, som giver tilladelse til limousinekørsel. Godkendelsen beror på kommunalbestyrelsens vurdering af behovet for denne type kørsel inden for kommunen.

Limousinekørsel sker oftest i eksklusive biler, som udelukkende anvendes til forudbestilt kørsel, typisk for udenlandske forretningsfolk, ambassader, turister samt f.eks. i forbindelse med større internationale konferencer, topmøder, statsbesøg og lignende.

3.9.2. Forslagets baggrund

En af de brancher, hvor der erfaringsmæssigt ofte anvendes sort arbejdskraft, og hvor også andre former

for skatte- og afgiftssnyd er hyppigt forekommende, er hyrevognsbranchen. Kontrollen vanskeliggøres ofte af bortkomne eller forfalskede kørebøger eller kørebogsblade samt mangelfulde regnskaber. Problemerne vedrørende mangelfulde kørebøger og regnskaber betyder, at det er vanskeligt for SKAT at foretage og begrunde efterreguleringer.

På denne baggrund blev der i 2005 nedsat en arbejdsgruppe, som skulle komme med forslag til, hvordan skatte- og afgiftssnyd indenfor branchen kan dæmpes. Arbejdsgruppen var sammensat af repræsentanter fra Københavns Politi, Færdselsstyrelsen, Storkøbenhavns Taxinævn, Arbejdsdirektoratet, Københavns Kommune, ToldSkat København (nu; Skattecenter København), ToldSkat Høje-Taastrup (nu; Skattecenter Høje-Taastrup) og Told- og Skattestyrelsen (nu; SKATs Hovedcenter).

Rapporten, der var færdig i december 2005, indeholder en række forslag om ændring af det/de regelsæt, som regulerer branchen, herunder forslag, som vedrører de skatte- og afgiftsmæssige regler. Det absolut væsentligste forslag, som der er enighed om, er forslaget om ændring af reglerne om frikørsel af hyrevogne.

Muligheden for at sælge hyrevogne som frikørte, dvs. uden afgifter, udgør for mange vognmænd en væsentlig del af den samlede vognmandsforretning. I relation til frikørsel er det bilens samlede kilometertal, der er afgørende for, om der kan udstedes en frikørselsattest. Vognmanden har således i denne sammenhæng en interesse i, at bilen har kørt så mange kilometer som muligt – dog max op til frikørselsgrænsen – indenfor enten 2 eller 3 år.

Efter beregnede gennemsnit for branchen kan antallet af totalkilometer omregnes til, hvor mange indkørte/besatte kilometer bilen bør have kørt, og herudfra kan der fastsættes en beregnet gennemsnitlig omsætning, som kan anvendes som pejlemærke i forbindelse med skatte- og afgiftskontrollen.

I denne sammenhæng kan vognmanden - i modsætning til frikørselssituationen - have en interesse i, at vognen ikke er registreret for så mange kilometer. I praksis er der således set eksempler på, at der i den faste side i kørebogen er angivet ét kilometertal, mens der i kørebogens lyserøde (bogførings)bilag er angivet et andet og lavere kilometertal.

De eksisterende frikørselsregler i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, indeholder således ikke noget incitament til at køre så mange besatte kilometer som muligt, det handler alene om at få kørt det anførte antal totale kilometer, uanset om det sker i form af »hvid« eller »sort« kørsel eller privatkørsel.

3.9.2.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel

Biler som udelukkende anvendes til limousinekørsel har et kørselsmønster, som adskiller sig fra det kørselsmønster som kendetegner almindelige hyrevogne. Kørsel faktureres typisk på enten time- eller dagsbasis. Der eksisterer således ikke på samme måde, som for hyrevogne i øvrigt et mønster med mange »tomme« kilometer. De fleste kørte kilometer udfaktureres, dvs. er besatte kilometer, bortset fra kørsel til vaskehal, mekaniker m.v.

Biler som anvendes til limousinekørsel kører ca. mellem 30.000 og 45.000 km om året. Ca. 90 pct. af det samlede antal kørte kilometer er, jf. ovenfor besatte kilometer. Efter de gældende kilometergrænser for frikørsel vil en hyrevogn, som har limousinebevilling typisk være frikørt efter 5 til 7 år, mens det for en almindelig hyrevogn drejer sig om ca. 3 år.

3.9.3. Skatteministeriets overvejelser

Med henblik på at bedre kontrolmulighederne i forbindelse med godkendelse af frikørte hyrevogne samt ved skatte- og afgiftskontrollen generelt er det Skatteministeriets opfattelse, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, bør ændres. Kilometerbetingelserne bør således ændres, så der fremover stilles krav om, at en hyrevogn - indenfor de angivne tidsfrister udover at skulle have kørt det fastsatte antal totale kilometer - også skal have kørt et bestemt antal indkørte/besatte kilometer, dvs. et bestemt antal kilometer med registrerede kunder.

En sådan ændring af frikørselskravet, vil efter Skatteministeriets opfattelse generelt betyde, at der skabes et incitament til at køre så mange »besatte« kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.

Tilskyndelsen til at køre uregistrerede ture, dvs. til at køre sort og til at køre privat, mindskes herved, idet ikke registrerede kilometer ikke vil tælle med ved opgørelsen af, om kilometerkravet om et vist antal besatte kilometer i frikørselsreglerne kan anses for opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameteret tilsluttet, og som dermed registrerer og oplyser om hele deres omsætning.

Når forslaget er udformet således, at der stilles et kombinationskrav om såvel et minimum for antallet af totalt kørte kilometer som et minimum for antallet af besatte kilometer, i stedet for alene et krav om et mindste antal kørte besatte kilometer, så skyldes det, at branchens interesseorganisationer har peget på, at der eksisterer et forskelligt kørselsmønster for taxier, som kører i henholdsvis byområder og landområder. Generelt er det således, at taxier i byområder har en højere procentandel af besatte kilometer end taxier, som kører i landområder, mens de til gengæld ikke kører så mange tomme, dvs. totale kilometer, som taxier i landområder. Denne forskel skyldes primært, at taxier i landområder generelt kører flere kilometer for at komme frem til bestillingsstedet (fremkørselskilometer).

Hvis kriteriet for frikørsel alene blev fastsat ud fra et minimumskrav om antallet af besatte kilometer, ville det betyde, at taxier i byområder, herunder særlig i de større byer, inden for en kortere periode – end taxier i landområder – ville kunne opfylde kravet om frikørsel. Ved samtidig at fastsætte et minimum for totalt antal kørte kilometer udlignes i nogen grad den ovenfor beskrevne tidsmæssige fordel, som taxier i byområder ville få ved et forslag om frikørsel alene baseret på kravet om antallet af besatte kilometer.

Dette dobbelte kriterium har til hensigt at imødegå indsigelser fra branchen om den beskrevne tidsmæssige fordel for taxier i byområder, hvis man alene baserede frikørselskravet på antallet af besatte kilometer.

Et forslag om at kombinere det nuværende frikørselskrav med et krav om, at en vis andel af de kørte totalkilometer skal være besatte kilometer, forudsætter, at der fastsættes en mindstegrænse for antallet af besatte kilometer, som henset til, hvad der er normalt i branchen, modsvarer det kørte antal totalkilometer.

Som grundlag for denne fastsættelse har Skatteministeriet indhentet en række statistiske oplysninger fra Storkøbenhavns Taxinævn opgjort i sidste halvår af 2006. Statistikken baserer sig på oplysninger fra i alt 414 hyrevogne ud af i alt ca. 2120 hyrevogne i Storkøbenhavn.

Blandt de indhentede oplysninger er der oplysninger om det samlede antal kørte totalkilometer for samtlige hyrevogne, som indgår i undersøgelsen, samt antallet af besatte kilometer for samtlige vogne. Det gennemsnitlige antal besatte kilometer ud af det samlede antal kørte kilometer udgjorde i gennemsnit 49, 61 pct. $\approx$ 50 pct. for perioden juli-december 2006.

Lægger man denne procentandel til grund ved fastsættelse af kravet om antal besatte kilometer, ville kravet om 210.000 km efter mindst 3 år skulle suppleres med et krav om 105.000 besatte kilometer efter mindst 3 år og 250.000 km efter mindst 2 år til ville skulle suppleres med et krav om 125.000 besatte kilometer.

Det skal bemærkes, at denne opgørelse af besatte kilometer baserer sig på de såkaldte »kontrolkilometer«. Alle taxier er udstyret med følere i sæderne, som registrerer, når der er kunder i bilen. Kontrolkilometer er således lig med de kilometer hvor der, jf. taxaens følere, har været passagerer i vognen. På denne måde indgår således også de kilometer, hvor der er aftale om en fast pris for kørslen i opgørelsen af antallet af besatte kilometer.

Som anført er det imidlertid opfattelsen hos branchens interesseorganisationer, at den procentdel for besatte kilometer, som er gældende for taxibranchen i København er for høj i forhold til de taxier, der kører i provinsen, idet taxier – særlig i landdistrikterne – kører langt flere »tomme« kilometer, fordi der rent fysisk er længere mellem kunderne.

Der findes imidlertid ikke - jf. det materiale som Storkøbehavns Taxinævn udarbejder - et statistisk verificerbart materiale, som kan dokumentere, hvad den rette procentandel for besatte kilometer er for taxier i provinsen.

Dansk Taxiråd har tilsendt Skatteministeriet nogle tal, som vedrører i alt 32 taxier, der kører i en række små og mellemstore provinsbyer samt på Bornholm. Heraf er den opgjorte procentdel for 21 af disse vogne baseret på kontrolkilometer, jf. statistikken fra Storkøbenhavns Taxinævn. Der indgår således ikke et tilstrækkeligt stort antal vogne i dette materiale til, at det kan give et statistisk korrekt billede af, hvad procenten for besatte (kontrolkilometer) er for taxier i provinsen.

Beregnes gennemsnittet for de 21 vogne - som nævnt ovenfor - fremkommer der en gennemsnitlig »besættelsesprocent« på $47,96 \approx 48$ pct., dvs. en smule lavere end for de storkøbenhavnske taxier. Denne procentdel må anses for vejledende. Det må ligges til grund, at de taxier, som kører i landområder, vil have en endnu lavere procentdel for antallet af besatte kilometer end 48 pct.

For at tage hensyn hertil finder Skatteministeriet, at andelen af besatte kilometer skønsmæssigt bør sættes til 46. pct. Dette fører til, at antallet af besatte kilometer i relation til frikørselsreglerne bør sættes til hhv. 97.000 besatte kilometer (3 år) eller 115.000 besatte kilometer (2 år), baseret på en (skønnet) andel af besatte kilometer på 46 pct.

Det er Skatteministeriets opfattelse, at der herved er taget de fornødne hensyn til de af branchen anførte forskelle i kørselsmønsteret for hhv. taxier, som kører i Storkøbenhavn og taxier, som kører i provinsen og i landdistrikter.

3.9.3.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel

Det er Skatteministeriets opfattelse, at det særlige kørselsmønster med mange besatte kilometer, som kendetegner limousinekørsel bør tilgodeses, således at biler, som anvendes til limousinekørsel, ligeledes kan frikøres indenfor en periode på gennemsnitligt 3 år. Dette kan gøres ved, at der fastsættes særlige kilometergrænser for frikørsel for hyrevogne som udelukkende anvendes til limousinekørsel.

3.9.4. Forslagets indhold

Det foreslås på denne baggrund, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, ændres således, at der som supplement til kravet om et vist antal kørte totalkilometer som betingelse for frikørslen fastsættes krav om, at en andel af det samlede kilometerantal skal være besatte kilometer. Det foreslås således, at kravet om mindst 210.000 km (3 år) suppleres med et krav om, at mindst 97.000 km heraf skal være besatte kilometer. Endvidere foreslås det, at kravet om mindst 250.000 km (2 år) suppleres med et krav om, at mindst 115.000 km heraf skal være besatte kilometer.

Det skal bemærkes, at opgørelsen af besatte kilometer baserer sig på de såkaldte »kontrolkilometer«. Kontrolkilometer er lig med de kilometer hvor der, jf. taxaens følere, har været passagerer i vognen. På denne måde indgår således også de kilometer, hvor der er aftale om en fast pris for kørslen i opgørelsen af antallet af besatte kilometer.

I forbindelse med udfærdigelse af en frikørselsattest anmoder SKAT i dag, som grundlag for vurderingen af om bilen opfylder kilometerkravet, om en udskrift af taxameterets totalsaldo, yderligere fremvises kørebøgerne efter anmodning. Vognmanden underskriver herefter en erklæring om, at de afgivne oplysninger om antal kørte kilometer er korrekt. Herefter gennemhulles kørebøgerne og frikørselsattesten udleveres.

I tilknytning til forslaget om at overgå fra et frikørselskrav baseret på et antal totalkilometer til et antal indkørte/besatte kilometer foreslås det, at vognmanden, som dokumentation for at bilen opfylder kilometerkravet, skal fremvise en udskrift af den seneste såkaldte taxameterattest.

Alle hyrevogne skal således én gang om året have udskrevet en taxameterattest på et autoriseret taxameterværksted. Attesten indeholder detaljerede oplysninger om taxiernes kørsel og omsætning siden sidste

kontrol (total kilometer, besatte kilometer efter taxameter, total omsætning, antal vagter og kontrol-kilometer). Taxameterattesten opbevares i bilen, hos vognmanden og på taxameterværkstederne. Attesterne er nummererede og indeholder også oplysning om bilens bevillingsnummer og stelnummer.

Taximeterattesterne indeholder således samlet de kontroloplysninger, som er nødvendige for SKAT i forbindelse med kontrol - og godkendelse - af, om frikørselskravene er opfyldt. Det er derfor naturligt at stille krav om, at taxameterattesten fremvises som dokumentation for, at det fornødne antal besatte kilometer er kørt. Den seneste taxameterattest vil sjældent dække perioden helt frem til frikørselstidspunktet. Som supplement til oplysningerne i taxameterattesten fremvises kørebøgerne som dokumentation for kørslen i perioden helt frem til frikørselstidspunktet.

SKAT har oplyst, at man vedrørende ændring af reglerne om frikørsel af taxa vil udsende information til interesseorganisationer og relevante interessenter. Der skal lægges et nyhedsbrev på SKATs hjemmeside, og desuden vil det blive overvejet at sende brev ud direkte til de berørte. Det vil sige ca. 3200 virksomheder.

3.9.4.1. Særligt vedrørende hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel

Det foreslås, at der særlige kilometergrænser for frikørsel for hyrevogne som udelukkende anvendes til limousinekørsel. De foreslåede kilometergrænser er således, at bilen har kørt mindst 3 år og mindst 125.000 km, heraf mindst 112.000 besatte kilometer, eller mindst 2 år og mindst 150.000 km, heraf mindst 135 besatte kilometer.

Kravet om det samlede antal kørte kilometer for denne type kørsel nedsættes således, mens kravet om andelen af besatte kilometer forhøjes.

Antallet af besatte kilometer skal kunne dokumenteres - også ved limousinekørsel. Dette kan ske ved registrering af totalkilometer hhv. besatte kilometer. I forbindelse med kontrollen heraf, kan SKAT lægge vægt på, om antallet af besatte kilometer er sandsynliggjort på grundlag af skatteregnskab evt. suppleret med kontrakter eller andet om kørselsaftaler, eller benzinregnskab (købsnotaer) evt. suppleret med fremlæggelse af servicebog.

3.10 Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E

3.10.1 Gældende ret

Efter reglerne i skattekontrollovens § 7 E skal en dansk virksomhed, når den indgår en aftale med en udenlandsk virksomhed om udførelsen af en bygge- og anlægsopgave i Danmark, indberette en række oplysninger om den udenlandske virksomhed og om den kontrakt, som er indgået med den udenlandske virksomhed. Det drejer sig om følgende oplysninger:

- 1) Identiteten af den indberetningspligtige.
- 2) Identiteten af den virksomhed i udlandet, aftalen er indgået med, samt identiteten af virksomheder i udlandet, som den udenlandske aftalepart har indgået aftaler med om deltagelse i arbejdet her i landet.
- 3) De aftalte kontraktsummer.
- 4) Navn, fødselsdato, eventuelt personnummer, nationalitet, bopælsadresse i Danmark og i udlandet samt dato for arbejdets påbegyndelse og afslutning for personer, der udfører arbejde her i landet som ansat hos en virksomhed i udlandet.
- 5) Det eller de aftalte arbejdssteder for den udenlandske virksomhed her i landet.
- 6) Den eller de aftalte arbejdsperioder for den udenlandske virksomhed her i landet.

Bestemmelsen om indberetning af aftaler med udenlandske tjenesteydere indenfor bygge- og anlægssektoren kom ind i skattekontrolloven i 1995, bl.a. på baggrund af erfaringerne med bygningen af storebæltsforbindelsen. Bestemmelsen blev imidlertid yderligere skærpet med vedtagelsen af fair play II-lovgivningen (lov nr. 408 af 8. maj 2006), idet der hermed blev indsat regler om, at der yderligere

skulle afgives en række oplysninger om de personer, der af den udenlandske virksomhed udstationeres i Danmark, jf. nr. 4 ovenfor, herunder om arbejdets påbegyndelse og afslutning for disse udstationerede. Baggrunden for den skærpelse er de senere års stigende antal udstationerede østeuropæiske arbejdere særlig indenfor bygge- og anlægssektoren samt ønsket om at skærpe kontrollen med skattepligtens indtræden for disse udstationerede. Med kravet om indberetning af disse oplysninger blev der skabt et fundament for at foretage en effektiv kontrol af skattepligtens eventuelle indtræden for udstationerede.

Det er den danske hvervgivervirksomhed, som har pligt til at indberette oplysningerne efter skattekontrollovens § 7 E. Indberetningen skal ske senest samtidig med at arbejdet påbegyndes.

Ved lov nr. 263 af 23. april 2008 om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere blev det såkaldte RUT-register (Registrering af Udenlandske Tjenesteydere) etableret. I henhold til udstationeringslovens § 5 a, skal den udenlandske virksomhed herefter – senest samtidig med arbejdets påbegyndelse – foretage indberetning af følgende oplysninger:

- 1) Den anmeldelsespligtige virksomheds navn og forretningsadresse m.v.
- 2) Dato for påbegyndelse og afslutning af tjenesteydelsen.
- 3) Sted for levering af tjenesteydelsen.
- 4) Kontaktperson for den anmeldelsespligtige virksomhed i Danmark.
- 5) Virksomhedens branchekode.
- 6) Identiteten af lønmodtagere, som virksomheden udstationerer, og udstationeringsperiodens varighed.

Baggrunden for registerets oprettelse er revisionen af den såkaldte østaf tale i 2007. Forligsparterne bag østaf talem blev i 2007 enige om at revidere aftalen, hvilket bl.a. indebærer en lettere adgang for østeuropæisk arbejdskraft til det danske arbejdsmarked. Konkret er kravet om arbejds- og opholdstilladelse for arbejdere fra de »nye« østeuropæiske EU-lande blevet ophævet.

Samtidig med denne lempelse blev det aftalt, at der etableres et register, som har til formål at sikre, at der er et overblik - et »styreskab« - vedrørende antallet af udenlandske arbejdere/tjenesteydere i Danmark. Det såkaldte RUT-register, jf. ovenfor. Den juridiske baggrund (hjemmel) for registeret er EU's udstationeringsdirektiv samt udstationeringsloven (lovbekendtgørelse nr. 849 af 21. juli 2006).

RUT-registret omfatter alle former for tjenesteydelser og ikke - som det var tilfældet med § 7 E-registreringen - alene bygge- og anlægsopgaver. Det er den udenlandske virksomhed, som er ansvarlig for, at der sker indberetning til RUT-registret. Reglerne om indberetning trådte i kraft den 1. maj 2008.

3.10.2 Forslagets baggrund

RUT-registret indeholder samme (og flere oplysninger) om udenlandske tjenesteydere, som det eksisterende § 7 E-register, og SKAT har - ligesom en række andre offentlige myndigheder - til brug for skatte- og afgiftskontrollen adgang til oplysningerne i RUT-registret.

3.10.3. Skatteministeriets overvejelser

Indberetningerne efter skattekontrollovens § 7 E er således gjort overflødige ved vedtagelsen af lov nr. 263 af 23. april 2008 om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere.

Det bemærkes i denne forbindelse, at da indberetning efter skattekontrollovens § 7 E, har været overflødig siden den 1. maj 2008, idet oplysningerne fremover kan hentes fra RUT-registret, udsendte SKAT den 5. maj 2008 et nyhedsbrev til virksomhederne, hvoraf det fremgår, at SKAT frem til ophævelsen af skattekontrollovens § 7 E ikke vil håndhæve indberetningen til skattekontrollovens § 7 E.

3.10.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at bestemmelsen i § 7 E om danske virksomheders indberetningspligt ophæves.

Forslaget findes i lovforslagets § 5, nr. 3.

3.11 Regulering af fradrag for moms

3.11.1 Gældende ret

En hovedregel i momssystemet er, at en virksomhed har fradragsret for moms på indkøb, i det omfang indkøbet relaterer sig til virksomhedens momsbelagte aktiviteter. Der er således fuldt momsfradrag for indkøb til momspligtige aktiviteter, ingen momsfradrag for indkøb til momsfri aktiviteter og delvist momsfradrag for indkøb til blandet brug.

Har en virksomhed taget delvist fradrag for varer til blandet brug, og det senere viser sig, at varen udelukkende bruges til momsfrit formål, skal der beregnes udtagningssmoms, og der kan samtidig tages et supplerende momsfradrag efter momslovens § 37, stk. 3.

Viser det sig på den anden side senere, at varen indkøbt til blandet brug udelukkende skal bruges til momspligtigt formål, så indeholder momsloven ikke nogen mulighed for at justere fradraget op fra delvist fradrag til fuldt fradrag.

3.11.2. Forslagets baggrund

Der er efter de gældende regler forskel på reglerne om momsfradrag, afhængigt af om en vare, indkøbt til blandet brug efterfølgende viser sig at blive brugt til momsfrit formål henholdsvis til momspligtigt formål. Denne forskelsbehandling er ikke velbegrundet.

3.11.3. Skatteministeriets overvejelser

Skatteministeriet finder ikke, at den under gældende ret beskrevne forskel bør opretholdes.

3.11.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at der indsættes en sådan bestemmelse om regulering af fradrag som sikrer, at virksomheder kan få fuldt fradrag for moms af indkøb, der anvendes fuldt ud til momspligtige formål. Det skønnes, at kun få virksomheder har en sammensætning af aktiviteter, som gør, at de har brug for at få reguleret fradraget efter den foreslåede bestemmelse.

Forslaget findes i lovforslagets § 3, nr. 1.

3.12 Bedre mulighed for at kontrollere lønmodtageres varebiler, hvor der kun betales halv privatbenyttelsesafgift

3.12.1 Gældende ret

Efter vægtafgiftsloven anses en varebil for at blive anvendt blandet privat og erhvervsmæssigt, hvis den registrerede ejer (bruger) er en fysisk person, der som led i et ansættelsesforhold skal anvende varebilen ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet. Lønmodtageren kan i så fald angive varebilen til blandet anvendelse og nøjes med at betale halv privatbenyttelsesafgift. Den årlige besparelse udgør fra 450 kr. til 7.500 kr., afhængig af bilens tilladte totalvægt og hvornår den første gang er indregistreret.

Der stilles i praksis følgende betingelser for at godkende, at en varebil anvendes blandet privat og erhvervsmæssigt af en lønmodtager (alle tre betingelser skal være opfyldt):

- Arbejdsgiveren skal forlange, at lønmodtageren stiller egen varebil til rådighed. Der skal være lavet en skriftlig aftale om det, enten som en del af ansættelsesaftalen eller som en særskilt aftale.
- Kørslen skal nødvendigvis ske med en varevogn. F.eks. vil en kontoransat, en ejendomsmægler eller en forsikringsagent normalt ikke have behov for at køre i en varebil for at udføre sit arbejde.
- Kørslen for arbejdsgiveren skal være af et ikke uvæsentligt omfang, dvs. at der skal være et reelt behov for at køre for arbejdsgiveren. Betingelsen har til formål at undgå omgåelsessituationer, f.eks. hvor formalia i form af aftale om at stille bil til rådighed foreligger, men hvor hele den erhvervsmæssige kørsel i realiteten sker i virksomhedens egne varebiler.

For at undersøge om betingelserne er opfyldt har SKAT hjemmel til at foretage eftersyn af disse varebiler på offentlige steder, jf. vægtafgiftslovens § 21, stk. 3, eventuelt med bistand fra politiet til at standse bilen, jf. vægtafgiftslovens § 21, stk. 4. Det vil i realiteten sige, at SKAT som udgangspunkt kun opdager fejl ved vejkontroller i samarbejde med politiet.

Derimod er der hverken hjemmel til at skrive til lønmodtageren for at få dokumentation for, at betingelserne er opfyldt, eller til at undersøge dette hos vedkommendes arbejdsgiver.

Hvis den registrerede ejer (bruger) derimod er en virksomhed, har SKAT, ud over mulighed for at undersøge ved vejkontroller, også mulighed for at foretage eftersyn i virksomheden og efterse køretøj og regnskabsmateriale m.v., jf. vægtafgiftslovens § 21, stk. 1 og 2.

De pågældende »blandede« biler er i øvrigt omfattet af mærkatordningen, og fremover af papegøjepladeordningen, for gulpladebiler, men mærkaten/nummerpladen viser kun, at bilen må bruges privat. Den viser derimod ikke, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt.

3.12.2. Forslagets baggrund

Erfaringerne viser, at mange varebiler er forkert registrerede til blandet anvendelse - de burde i stedet være registreret til ren privat brug, og der burde betales fuld privatbenyttelsesafgift. Der kan være flere årsager til dette. I nogle tilfælde er der tale om misforståelse af reglerne. F.eks. kan lønmodtageren have fået forkert rådgivning ved køb af bilen, så vedkommende tror, at der er tale om blandet anvendelse, blot man modtager skattefri befordringsgodtgørelse. I andre tilfælde kan der være tale om bevidst overtrædelse af reglerne, fordi risikoen for at blive opdaget er lille.

SKAT har i 2007 og 2008 gennemført et indsatsprojekt om privat benyttelse af gulpladebiler. I den forbindelse er der også informeret om reglerne for blandet anvendelse af lønmodtageres varebiler, f.eks. i pjecen »Varebiler på gule plader«, der blev udgivet i august 2007, samt ved at udsende målrettet information til bilforhandlere i januar 2008. Tilbagemeldinger fra kontrolaktioner i efteråret 2007 og foråret 2008 indikerer imidlertid, at informationsindsatsen hidtil ikke har haft den ønskede effekt hos denne gruppe af bilister. En årsag er formentlig, at SKATs beføjelser til at undersøge om betingelserne er opfyldt, som udgangspunkt indskrænker sig til vejkontroller i samarbejde med politiet.

Den seneste informationsindsats er gennemført i juni 2008, hvor SKAT har udsendt informationsbreve om reglerne direkte til de omkring 24.000 lønmodtagere, der har angivet deres varebil til blandet anvendelse.

3.12.3. Skatteministeriets overvejelser

Ved at angive sin varebil til blandet anvendelse kan lønmodtageren spare fra 450 kr. til 7.500 kr. om året i privatbenyttelsesafgift, afhængig af bilens tilladte totalvægt og hvornår den første gang er indregistreret. Det er ikke det store tab, staten risikerer på den enkelte bil, men set i lyset af at der er omkring 24.000 biler i denne kategori, kan det samlet dreje sig om et stort beløb. Hertil kommer den negative effekt et synligt misbrug af reglerne generelt kan have på skattemoralen.

Skatteministeriet er derfor af den opfattelse, at SKATs beføjelser bør udvides, så det bliver muligt at anmode lønmodtageren om at meddele oplysninger og eventuelt fremvise bilen.

Dette bør endvidere kombineres med en mulighed for, at SKAT kan undersøge sagen hos arbejdsgiveren.

Der er en tæt forbindelse mellem lønmodtagerens og arbejdsgiverens forhold på dette område. En betingelse for at lønmodtageren kan angive sin varebil til blandet anvendelse er således, at arbejdsgiveren kræver, at lønmodtageren anvender sin egen varebil, ligesom det skal være nødvendigt at udføre arbejdet med en varebil. Derfor er der nogle situationer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at undersøge sagen hos arbejdsgiveren.

Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis en lønmodtager ikke efterkommer en anmodning (en oplysningspligt som foreslået ovenfor) om at give oplysninger. Det kan også være tilfældet, hvis SKAT alligevel er ude hos arbejdsgiveren for at kontrollere A-skat og indberetning af tredjemandsoplysninger (arbejdsgiverkontrol). I den situation kan det også være relevant at kontrollere »lønmodtagervarebilerne«, som er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. I dag må SKAT kun bruge »tilfældighedsfund« til at kontrollere, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt for en lønmodtagers varebil. Tilfældighedsfund er oplysninger, som man tilfældigt bliver opmærksom på i anden sammenhæng, f.eks. ved en arbejdsgiverkontrol eller ved kontrol af en virksomheds momsregnskab.

Sådanne regler vil sikre, at der bliver skabt en mere reel risiko for at blive kontrolleret, hvilket erfaringsmæssigt øger regelefterlevelsen.

3.12.4. Forslagets indhold

For også at kunne gennemføre en effektiv indsats vedrørende varebiler, hvor ejer (bruger) er en lønmodtager, som har angivet sin varebil til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse, foreslås der indført nogle hjemler i vægtafgiftsloven, der både retter sig mod lønmodtageren og vedkommendes arbejdsgiver.

Oplysningspligt m.v. for lønmodtageren:

Der foreslås indført en oplysningspligt, der giver SKAT mulighed for at afkræve lønmodtageren nødvendige oplysninger for at kunne afgøre, om de tre betingelser for blandet anvendelse er opfyldt. De tre betingelser er nærmere beskrevet ovenfor.

Ved en oplysningspligt vil SKAT typisk skrive til lønmodtageren og med henvisning til den relevante hjemmel specificere, hvilke oplysninger der ønskes. Der gives samtidig en frist til at indsende oplysningerne. Denne vil normalt være på 2 – 3 uger. Det tilføjes, at en oplysningspligt ikke giver SKAT mulighed for at aflægge et besøg på lønmodtagerens bopæl (gennemføre et tvangsindgreb).

Der foreslås desuden indført en mulighed for, at SKAT kan kræve bilen fremvist, f.eks. ved et skattecen-ter, hvis det skønnes nødvendigt. Der kan forekomme situationer, hvor f.eks. den pågældende bilmodel eller bilens indretning ved nærmere øjesyn viser sig at være helt uegnet til at transportere det indhold, som den påstås at køre med, og hvor formålet alene er at slippe for at betale fuld privatbenyttelsesafgift.

Beføjelse til at undersøge sagen hos arbejdsgiveren:

Oplysningspligten for lønmodtageren foreslås kombineret med en hjemmel til at kunne undersøge hos arbejdsgiveren, om de tre betingelser er opfyldt. Det vil i de fleste tilfælde være relativt let at undersøge hos arbejdsgiveren. Eksempelvis vil kravet om, at den ansatte stiller varebil til rådighed, naturligt kunne undersøges hos den der stiller kravet. Betingelserne om at det skal være nødvendigt at benytte en varebil, samt at der skal være et reelt kørselsbehov, vil også kunne undersøges hos arbejdsgiveren.

Oplysningspligten overfor den registrerede efter persondatalovens §§ 28 og 29 finder anvendelse ved indsamling af data efter den foreslåede bestemmelse.

Det bemærkes, at der allerede er hjemmel til at undersøge forholdene vedrørende arbejdsgiverens (virksomhedens) egne varebiler, som eventuelt er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. En virksomheds varebil kan være angivet til blandet anvendelse, hvis varebilen f.eks. både bruges i virksomheden og privat af indehaveren eller personalet.

Selvom betingelserne er opfyldt hos den nuværende arbejdsgiver, er det er ikke nødvendigvis tilfældet hos den ansattes eventuelle tidligere arbejdsgiver(e). Derfor foreslås der også indført hjemmel til - inden for de gældende forældelsesfrister - at kunne undersøge hos lønmodtagerens eventuelle tidligere arbejdsgiver(e), om betingelserne for blandet anvendelse har været opfyldt.

Forslaget findes i lovforslagets § 29, nr. 1.

3.13 Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

3.13.1 Gældende ret

Kontanthjælpsmodtagere over 25 år med forsørgerpligt modtager før skat 12.249 kr. pr. måned (2008) i kontanthjælp. En kontanthjælpsmodtager over 25 år, der ikke har forsørgerpligt over for børn, modtager 9.219 kr. pr. måned. En forsørger modtager således 3.030 kr. mere om måneden før skat i kontanthjælp end personer uden forsørgerpligt. Modtagere af starthjælp og introduktionsydelse får et forsørgertillæg pr. barn på 1.486 kr. for enlige og 1.232 kr. for gifte og samlevende, dog højst 2 tillæg pr. husstand. Det gælder, uanset om ydelsesmodtageren faktisk overholder sin forsørgerpligt.

Ydelsesmodtageren kan være pålagt bidragspligt efter lov om børns forsørgelse for børn, som bor hos den anden forælder. Betaler ydelsesmodtageren ikke bidraget, kan kommunen efter ansøgning forskudsvis udbetale bidraget til den forælder, som barnet bor hos, og opkræve beløbet hos den bidragspligtige.

Hvis beløbet ikke betales, sendes det til tvangsinddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Efter gældende regler kan forskudsvis udbetalte børnebidrag som udgangspunkt ikke inddrives, så længe den bidragspligtige modtager kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Der er endvidere fastsat regler, hvorefter der ikke kan ske lønindeholdelse i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen.

Selvom de almindelige modregningsbetingelser er opfyldt, kan der efter gældende ret ikke foretages modregning i kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse, idet sådanne tilgodehavender efter sin karakter er bestemt til dækning af nødvendige leveomkostninger.

3.13.2. Forslagets baggrund

Som det fremgår af gennemgangen af de gældende regler, skal det offentlige både udbetale forsørgersats og forskudsvis udbetale børnebidraget. Samtidig oparbejder kontanthjælpsmodtageren en gæld, som bl.a. kan betyde, at det ikke kan betale sig at arbejde, fordi gælden så kan tvangsinddrives, f.eks. gennem indeholdelse i løn. Ca. 10.600 personer med op til 2 udeboende børn og ingen hjemmeboende børn har i løbet af 2008 modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Ca. 6.300 af disse personer skylder staten for forskudsvis udbetalte børnebidrag. I gennemsnit har disse personer en bidragsgæld til det offentlige på ca. 68.000 kr. Det svarer til en samlet gæld til det offentlige på knap 430 mio. kr.

3.13.3. Overvejelser

Der bør gives adgang til, at kommunen ved udbetaling af kontanthjælp og starthjælp efter lov om aktiv socialpolitik samt introduktionsydelse efter integrationsloven fradrager op til to gange normalbidraget, når kommunen forskudsvis har udbetalt børnebidrag. Fradraget bør dog alene gælde børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, hjælpen udbetales for. Der vil altså ikke kunne ske fradrag for allerede oparbejdet gæld.

Formålet med dette forslag er at begrænse den fremtidige opbygning af bidragsgæld for personer, som modtager kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse på forsørgersats.

3.13.4. Forslagets indhold

Det foreslås, at en kommune fradrager forskudsvis udbetalte børnebidrag med op til to normalbidrag ved udbetaling af kontanthjælp på forsørgersats til den bidragspligtige samt ved udbetaling af starthjælp og introduktionsydelse med forsørgertillæg, når tillægget ydes til det barn, som der forskudsvis er udbetalt børnebidrag for. Normalbidraget udgør i 2008 1.094 kr. om måneden. For at sikre hensynet til den bidragspligtiges eventuelle hjemmeboende børn eller øvrige udeboende børn, foreslås det, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der har hjemmeboende børn under 18 år, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 udeboende børn under 18 år. Fradraget gælder alene for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for

mere end en måned ad gangen, foretages der alene fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslag til lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, hvor det foreslås, at anvendelsesområdet for eftergivelse og afskrivning af allerede oparbejdet gæld udvides til bl.a. at omfatte tilfælde, hvor en gammel gæld er en hæmsko for at komme i gang på arbejdsmarkedet, og hvor det ikke tjener noget formål at forsøge at inddrive den. Der henvises desuden til § 119 i forslag til lov om ændring af forskellige love (konsekvensændringer som følge af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige), hvor der foreslås en lempelse af forsøgsordningen med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper. Det understreges dog, at dette forslag netop ikke angår gammel gæld, men handler om at undgå opbygning af fremtidig gæld.

Forslaget findes i lovforslagets § 31, nr. 1, og § 32, nr. 1 og 2.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. Samkøring af oplysninger fra SKATs KINFO-register og SKATs registreringssystem for virksomheder

Skat skønner, at udgifterne til den foreslåede registersamkøring vil udgøre ca. 400.000 kr.

Herudover skønner SKAT, at der skal bruges yderligere ca. 400.000 kr. til tekniske tilretninger af KINFO-registret, hvilket skyldes, at KINFO-registret er opbygget på en sådan måde, at det ikke er fuldt kompatibel ved en maskinel registersamkøring med Erhvervssystemet. En samkøring forudsætter således at de nødvendige tekniske moderniseringer af KINFO-registret foretages.

Den samlede udgift til gennemførelse af forslaget skønnes således at blive på 800.000 kr.

4.2. Ophævelse af skattekontrollovens § 7 E om indberetning af udstationerede

Det foreslås, at bestemmelsen i skattekontrollovens § 7 E (forslagets § 5, nr. 3) ophæves. Efter denne bestemmelse skulle danske virksomheder, når de entrerede med udenlandske virksomheder om udførelsen af bygge- og anlægsopgaver i Danmark indberette en række oplysninger om de personer m.v., som den udenlandske virksomhed udstationerede i Danmark til udførelsen af det aftalte arbejde. Denne indberetning er sket via »Tast selv – Erhverv«. Udgiften til fjerne at fjerne denne funktionalitet, som med dette forslag bliver overflødig, skønnes at udgøre mellem 100.000 og 150.000 kr.

4.3. Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

Forslaget medfører forandringer i de kommunale og statslige administrative rutiner:

I det omfang, der kan ske fradrag, skal de kommunale sagsbehandlere ikke længere opkræve det skyldige bidrag og oversende krav til inddrivelse i SKAT. I stedet skal sagsbehandlerne foretage fradrag direkte i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen. Der vurderes ikke at være administrative konsekvenser for kommunen forbundet hermed.

Modsat vil de kommunale sagsbehandlere modtage og skulle behandle flere ansøgninger om hjælp efter aktivlovens § 83, som følge af forslaget. Dette vurderes at give anledning til en ubetydelig administrativ merbelastning for kommunen.

Samlet set vurderes forslaget ikke at medføre væsentlige administrative meropgaver for kommunerne.

Forslaget vil indebære, at SKAT modtager færre restancer til inddrivelse. Dette skyldes, at de skyldige bidrag i stedet dækkes ved, at kommunen foretager fradrag i kontanthjælpen, starthjælpen eller introduktionsydelsen. De restancer, som SKAT efter forslaget ikke længere vil få til inddrivelse, har SKAT ikke haft mulighed for at inddrive. Forslaget vil dermed ikke medføre væsentlige administrative konsekvenser for SKAT.

5. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

5.1. Fair play relaterede forslag

Forslaget indeholder en række skærper af eksisterende lovgivning. De stillede forslag retter sig i alt overvejende grad mod de virksomheder/personer, som overtræder reglerne. Skærperne ændrer ikke i de materielle skatteregler, og ingen af de stillede forslag medfører således direkte et øget skatte- eller afgiftsprovenu.

Forslagene om påbud, som kan følges op af daglige bøder, hvis ikke påbuddet efterleves kan muligvis føre til et mindre merprovenu. Der kan ikke med sikkerhed siges noget om den beløbsmæssige størrelse heraf.

Det overordnede formål med de foreslåede ændringer er, at sikre SKAT nogle redskaber som kan være med til at skærpe indsatsen og øge presset på de virksomheder og personer, som i dag bevidst ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Lovforslaget vil således sikre SKAT nogle bedre muligheder/redskaber i indsatsen mod skatte- og afgiftssnyd og samtidig skønnes gennemførelsen af lovforslaget at have en vis præventiv effekt

Den præventive effekt i kombination med at de ændringer der følger af lovforslaget betyder, at der kan gennemføres en mere skærpet indsats fra SKATs side, hvilket forventes at have en afledt positiv provenuvirkning. En nærmere beløbsmæssig opgørelse heraf er imidlertid ikke mulig.

5.2. Fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse

Ca. 10.600 personer med op til 2 udeboende børn og ingen hjemmeboende børn har i løbet af 2008 modtaget kontanthjælp, starthjælp eller introduktionsydelse. Ca. 6.300 af disse personer skylder staten for udlagte børnebidrag. I gennemsnit har disse personer en bidragsgæld på ca. 68.000 kr. Det svarer til en samlet gæld til det offentlige på knap 430 mio. kr.

Det forventes, at der vil ske fradrag i forsørgertillægget hos i alt cirka 5.500 helårspersoner med bidragsgæld. Af disse har cirka 3.300 et udeboende barn, og vil derfor bliver trukket for et normalbidrag, som i 2009 årligt udgør 13.536 kr., mens der vil være cirka 2.200 personer med to udeboende børn, der vil blive trukket for to normalbidrag. Det forventes på den baggrund, at lovændringen vil medføre en likviditetsmæssig forbedring for staten på kontoen for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.v. på ca. 106,2 mio. kr. det første år. Den reelle budgetforbedring på sigt svarer til det beløb, der alternativt ville blive afskrevet på udestående bidrag. Dette beløb kendes ikke.

Modsat vurderes lovforslaget at medføre merudgifter til hjælp efter § 83 i lov om aktiv social politik, da det må forventes, at en del af de personer, der vil få fradrag i forsørgertillægget, i stedet vil søge om og få tildelt støtte til samvær efter § 83. Merudgiften hertil skønnes at udgøre 5 mio. kr. årligt fordelt med 50 pct. til henholdsvis kommune og stat.

Dertil vil der komme en mindreindtægt på finanslovens § 38 Skatter og afgifter som følge af, at børnebidragene vedrørende de nævnte kontanthjælpsmodtagere fremover betales og derved bliver fradragsberettigede. Betalte børnebidrag kan ud over et fast tillæg fradrages på selvangivelsen hos bidragyderen som et ligningsmæssigt fradrag med en skatteværdi på 33,5 pct. i en gennemsnitskommune. Det drejer sig om i alt ca. 7.700 normalbidrag, som kan trækkes fra med et grundbeløb på 11.988 kr. hver (2009-sats). Indtægtstabet skønnes i 2009 at udgøre ca. 15 mio. kr. og fremover ca. 31 mio. kr. årligt. Den kommunale andel skønnes til ca. 12 mio. kr. i 2009 og ca. 24 mio. kr. i de følgende år. I finansåret 2009 skønnes provenutabet at udgøre ca. 10 mio. kr.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for det offentliges udgifter til kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse, idet beløbet til dækning af børnebidrag først trækkes efter skat.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der har meddelt, at man ikke finder, at forslaget vil pålægge erhvervslivet nogen administrative byrder, hvorfor forslaget ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

7. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget indeholder en række skærper af gældende skatte- og afgiftslovgivning. Skærper, som bl.a. betyder, at presset på de virksomheder, som i større eller mindre grad baserer deres omsætning på illegal omsætning og anvendelse af sort arbejdskraft kan øges, bl.a. gennem den foreslåede mulighed for at foretage konfiskation og muligheden for, efter manglende efterlevelse af påbud, at udstede daglige bøder. Disse virksomheder vil opleve, at de i et vist omfang vil blive tvunget til at betale skatter og afgifter.

Presset på disse virksomheder vil samtidig - konkurrencemæssigt - have en positiv effekt på omsætningen for de virksomheder, som følger og overholder lovgivningen.

8. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget skønnes ikke at indeholde EU-retlige aspekter.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

Advokatrådet, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Bryggeriforeningen, Business Danmark, Center for Politiske Studier CEPOS, Dansk Arbejdsgiverforening, Danmarks Automobilhandler Forening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer, Dansk Byggeri, Dansk Dagligvareleverandørforening, Dansk Erhverv, Dansk Bil-forhandler Union, Dansk Gartneri, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Transport og Logistik, Danske Biludlejere, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, Den Danske Bilbranche, Den Danske Dommerforening, De Samvirkende Købmænd, Finans og Leasing, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Danske bryghuse, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer FSR, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, HORESTA, Håndværksrådet, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, HTS-A Arbejdsgiverforeningen, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet, LO - Landsorganisationen i Danmark, Landsskatteretten, Ledernes Hovedorganisation, Nærbutikkernes Landsforening, SKAT, Skatterevisorforeningen.

Forslaget om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse har desuden særskilt været til høring hos følgende:

Amnesty International, Ankestyrelsen, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Center for ligestilling af Handicappede, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Handicaporganisationer, Den Sociale Sikringsstyrelse, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscenteret om Racediskrimination, Foreningen af socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Institut for Menneskerettigheder, KL, KMD, Kommunernes Revision, Kristelig Fagbevægelse, Retssikkerhedsfonden, Revisionselskabet af 1/12 1962, Rigsrevisionen, Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde, Rådet for Socialt Udsatte.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Administrative konsekvenser for det offentlige		Engangsudgifter for SKAT på i alt 900.000 – 950.000 kr., bl.a. til system-tilretninger. Et mindre - men uvæsentligt - merforbrug af årsværk til sagsbehandling.
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Forslagene om påbud, som kan følges op af daglige bøder, kan muligvis føre til et mindre merprovenu. Desuden kan forslagens præventive effekt i kombination med, at der kan gennemføres en mere skærpet indsats fra SKATs side, forventes at have en afledt positiv provenuvirkning. En nærmere beløbsmæssig opgørelse heraf er imidlertid ikke mulig. Likviditetsforbedring for staten på kontoen for forskudsvis udbetaling af børnebidrag m.v. på 106,2 mio. kr.	Merudgift på 5 mio. kr. til støtte til samvær efter § 83 i lov om aktiv socialpolitik. Udgiften fordeles med 50 pct. til henholdsvis kommune og staten. Tab af skatteindtægter i 2009 på ca. 15 mio. kr. og fremover ca. 31 mio. kr. årligt, som følge af fradrag for børnebidrag. Den kommunale andel skønnes til ca. 12 mio. kr. i 2009 og ca. 24 mio. kr. i de følgende år. I finansåret 2009 skønnes provenutabet at udgøre ca. 10 mio. kr.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget har været forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering, der har meddelt, at man ikke finder, at forslaget vil pålægge erhvervslivet nogen administrative byrder, hvorfor forslaget ikke forelægges et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		De ikke regelefterlevende virksomheder vil opleve, at de i et vist omfang vil blive tvunget til at betale skatter og afgifter. Presset på disse virksomheder vil samtidig - konkurrencemæssigt - have en positiv effekt på omsætningen for de virksomheder, som følger og overholder lovgivningen.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.	
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser.	
Forholdet til EU-retten	Forslaget skønnes ikke at have EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter den nugældende affatning af bestemmelsen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, stilles der krav om, at hvis A-indkomst udbetales af en person, et selskab, et dødsbo m.v., som ikke har hjemting i Danmark, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, så skal den pågældende person/virksomhed/selskab m.v. være repræsenteret ved en befuldmægtiget i Danmark.

Det foreslås at ændre reglen i kildeskattelovens § 46, stk. 4, således, at den fremover alene finder anvendelse i relation til personer m.v., som kommer fra lande, med hvilke Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne indenfor EU. Dvs. at reglen ikke længere vil finde anvendelse i relation til EU-landene.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.6 ovenfor.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 77 i kildeskatteloven affattes som en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer svarende til den standardformulering, som i øvrigt anvendes i afgiftslovgivningen.

Det betyder, at strafhjemlen for fysiske og juridiske personer bliver ensartet, og omfatter alle de forhold, hvor der kan pålægges strafansvar i forbindelse med erhvervmæssig virksomhed.

Til nr. 3

Forslaget indeholder dels en omformulering af kildeskattelovens § 85, stk. 1-3. Dels indsættes der en bestemmelse om påbud om at efterleve reglerne om registrering i § 85, stk. 2.

Omformuleringen af § 85 skyldes, at der foreslås en hjemmel til at give påbud om at efterleve kravet om registrering og at der ved dette lovforslags § 1, nr. 4, foreslås indsat regler om daglige bøder for manglende efterlevelse af sådanne påbud. Det er derfor fundet hensigtsmæssigt, at kravet om registrering også fremgår af lovteksten.

Kravene om registrering fremgår i dag af § 17 i kildeskattebekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 419 af 21. maj 2008). Indføjelse af kravet om registrering i lovteksten indebærer ingen ændringer af omfanget af forpligtelsen til at lade sig registrere.

Ved de foreslåede regler i § 85, stk. 4 og 5, foreslås det, at told- og skatteforvaltningen får mulighed for at give et påbud om registrering efter kildeskatteloven i de situationer, hvor der drives virksomhed, som er indeholdelsespligtig efter kildeskattelovens kapitel V og VI, men virksomheden ikke er registreret.

Følges påbuddet ikke foreslås der i forslagets § 1, nr. 4, indsat en bestemmelse om, at virksomhedsejeren eller den ansvarlige daglige ledelse kan pålægges daglige bøder indtil påbuddet om registrering følges.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.

Til nr. 4

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver skattemyndighederne hjemmel til at pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter kildeskatteloven § 85, stk. 4 og 5, som foreslås affattet ved dette lovforslags § 1, nr. 3.

Denne påbudsbestemmelse er knyttet til kravet om registrering for indeholdelse af A-skat, som i dag fremgår af i kildeskattebekendtgørelsens § 17 (bekendtgørelse nr. 419 af 21. maj 2008), men som ved dette lovforslags § 1, nr. 3, foreslås indsat i kildeskattelovens § 85.

Det følger af disse regler, at der stilles krav om, at personer som har pligt til at indeholde skat efter reglerne kildeskattelovens afsnit V og VI, skal lade sig registrere i SKATs erhvervssystem indenfor 8 dage efter indeholdelsespligten er indtrådt.

Konstateres det ved et kontrolbesøg, at der drives uregistreret (men registreringspligtig) virksomhed, foreslås det, at SKAT skal kunne give et påbud om registrering indenfor en fastsat frist. Følges påbuddet ikke kan SKAT efter den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 87 pålægge virksomhedsejeren eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet opfyldes.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.

Til § 2

Til nr. 1

Studiegældsloven blev i 2006 revideret på to områder. For det første var det hensigten at lempe

mulighederne for eftergivelse af studiegæld, der var forældet, efter reglerne blev revideret i 1998, og for det andet skulle der på forsøgsbasis etableres mulighed for eftergivelse af gæld for socialt udsatte grupper.

Om den sidstnævnte forsøgsordning blev der indsat et nyt kapitel 3 a i loven.

Ligningslovens § 7, nr. 23, hvor studiegæld er skattefri, blev i denne forbindelse ikke ændret, hvilket medførte, at gæld omfattet af det nye kapitel 3 a ikke blev tilføjet. Med forslaget her bliver eftergivelse af gæld for socialt udsatte grupper ligeledes skattefri.

Ændringen er en konsekvens af ændring af lov om ændring af lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse om regulering af fradrag som sikrer, at virksomheder kan få fuldt fradrag for moms af indkøb, der efter købet udelukkende anvendes fuldt ud til momspligtige formål, selv om indkøbet oprindeligt er tænkt anvendt til blandet brug og dermed kun med delvis fradragsret.

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler for reguleringen.

Det skønnes, at kun få virksomheder har en sammensætning af aktiviteter, som gør, at de har brug for at få reguleret fradraget efter den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 2

Det foreslås, at der indsættes en hjemmel i momslovens § 47, stk. 6 og 7, som giver told- og skatteforvaltningen mulighed for at give et påbud om registrering efter momsloven i de situationer, hvor der drives uregistreret men momspligtig virksomhed.

Følges påbuddet ikke foreslås der i lovforslagets § 3, nr. 3, indsat en bestemmelse om, virksomhedsejeren eller den ansvarlige daglige ledelse kan pålægges daglige bøder indtil påbuddet om registrering følges.

Der henvises i øvrigt til afsnit § 1, nr. 4, samt afsnit 3.4.

Til nr. 3

Det foreslås, at der indsættes en bestemmelse, som giver told- og skatteforvaltningen hjemmel til at fastsætte daglige bøder til efterlevelse af påbud efter de under lovforslagets § 3, nr. 2, foreslåede regler om overholdelse af regler i momslovens bestemmelser om registrering.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med den i § 1, nr. 4, foreslåede regel.

Der henvises i øvrigt til afsnit § 1, nr. 4, samt afsnit 3.4.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås, at der indsættes en 14 dages frist for betaling af tilsvaret, der er skønsmæssigt fastsat efter bestemmelsens stk. 1. Bestemmelsen indeholder således i dag ikke nogen udtrykkelig hjemmel til at fastsætte en frist for betalingen, men i praksis fastsættes der en 14 dages frist til betaling. Denne frist fastsættes med baggrund i den betalingsfrist, der er fastsat i lovens § 5, stk. 1, som vedrører efterbetalinger ved forkert angivelse. Med forslaget indsættes der en udtrykkelig hjemmel i § 4, stk. 1, til at fastsætte en frist for seneste betaling af skønsmæssigt fastsatte tilsvare.

Til nr. 2 og 3

Told- og Skatteforvaltningen har mulighed for at fratage en virksomhed registreringen efter henholdsvis bestemmelsen i opkrævningslovens § 4, stk. 3, og opkrævningslovens § 11, stk. 9.

I § 4, stk. 3, baserer fratagelse af registreringen sig på den situation, at virksomheden flere på hinanden følgende gange har fået foretaget skønsmæssig fastsættelse af skatter og afgifter, mens fratagelsen efter § 11, stk. 9, baserer sig på den situation, at virksomheden ikke rettidigt har stillet den sikkerhed, som kan kræves efter lovens § 11, stk. 1 og 2.

Fortsættes virksomheden på trods af, at registreringen er frtaget eller nægtet efter bestemmelsen i § 11, stk. 9, kan virksomhedens ledelse komme til at hæfte for virksomhedens skatter og afgifter, jf. bestemmelsen i § 11, stk. 11. Denne mulighed er derimod ikke til stede, hvis virksomhedens drift fortsættes, når registreringsfratagelse sker efter bestemmelsen i § 4, stk. 3.

Det foreslås på denne baggrund, at der i lighed med bestemmelsen i § 11, stk. 11, indsættes en bestemmelse i opkrævningslovens § 4, stk. 3, hvorefter ledelsen i en virksomhed, hvis den forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter virksomheden på trods af af-registreringen, kan komme til at hæfte personligt, ubegrænset og solidarisk for skatter og afgifter m.v., som følger af den uregistrerede virksomhed.

Yderligere foreslås det, at det varsel, i form af et rekommanderet brev, som udsendes om fratagelse af registreringen efter § 4, stk. 3 - i lighed med hvad der er gældende efter § 11, stk. 10 - skal sendes i form af et rekommanderet brev, og at det kommer til at fremgå heraf, hvad de strafmæssige og de hæftelsesmæssige konsekvenser af at fortsætte virksomheden på trods af af-registreringen er. Af det varsel, der skal udsendes i forbindelse med registreringsfratagelse efter reglerne i § 11, fremgår det allerede, hvad de strafmæssige konsekvenser er. Det foreslås, at det også kommer til at fremgå, hvad de hæftelsesmæssige konsekvenser er.

Med de foreslåede ændringer vil konsekvenserne af fratagelse af virksomhedsregistreringen, uanset om det sker efter bestemmelserne i opkrævningslovens § 11 eller lovens § 4, stk. 3, være identiske.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7.

Til nr. 4

Reglerne i opkrævningslovens § 2, stk. 1 og 2, indeholder krav om, at virksomheden efter hver afregningsperiode, dvs. månedligt, til SKAT skal indgive en angivelse, som indeholder de oplysninger, som følger af reglerne i de enkelte skatte- og afgiftslove, efter hvilke den pågældende virksomhed er registreret. Angivelsen danner grundlag for fastsættelsen af virksomhedens tilsvarende eller tilgodehavende vedrørende den pågældende skat eller afgift.

Indgives angivelsen ikke indenfor den i loven fastsatte frist har SKAT mulighed for at foretage en skønsmæssig ansættelse af tilsvaret efter lovens § 4, stk. 1, samt at give virksomheden/virksomhedsejeren en bøde efter lovens § 17, stk. 1, nr. 1.

Den skønsmæssige ansættelse er ofte forbundet med stor usikkerhed, og med henblik på at kunne lægge et yderligere pres på de virksomheder, som ikke indgiver deres angivelse til tiden, foreslås det, at SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at foretage angivelsen indenfor en fastsat frist. Følges påbudet ikke foreslås, at der – i lighed med de øvrige nævnte forslag om påbud og daglige bøder – kan fastsættes daglige bøder til fremtvingelse af en angivelse.

Overholdes påbuddet ikke foreslås det, jf. lovforslagets § 4, nr. 12, at told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af den pågældende virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4, samt 3.4.

Til nr. 5

Det foreslås, at også de personskatter, som stammer fra virksomhedens overskud, skal indgå ved opgørelsen af de restancegrænser, der er fastsat efter hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, samt ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed, jf. § 11, stk. 5.

De i opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2, fastsatte restancegrænser på hhv. 25.000 kr. og 50.000 kr. er afgørende for, om der kan stilles krav om sikkerhedsstillelse overfor en virksomhed, som allerede er, eller som ønsker at blive, registreret efter en eller flere skatte- og afgiftslove.

En restance bestående af personskatter og bidrag vil ofte vedrøre en personligt drevet erhvervsmæssig virksomhed, som personen har eller har haft. Den del af virksomhedsejerens personlige skat, som kan knyttes til overskuddet fra den personligt drevne virksomhed, kan betegnes som den personlige virksomheds »egen« skat, og kan dermed sidestilles med den selskabsskat, som betales af overskuddet fra virksomheder, der drives i selskabsform.

Da selskabsskatter i kraft af bestemmelsen i selskabsskattelovens § 24, 2. pkt., opkræves efter reglerne i opkrævningsloven, og dermed indgår i beregningen af og anvendelsen af den efter opkrævningslovens § 11, stk. 1 eller 2, jf. stk. 5, stillede sikkerhed, samt tæller med ved opgørelsen af det i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nævnte beløb på 50.000 kr., findes det rimeligt, at også virksomhedsrelaterede personskatte- og bidragsrestancer bør være omfattet af § 11.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.8.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvensændring som følge af nyaffattelsen af opkrævningslovens § 11, stk. 2, som omtales nærmere i bemærkningerne til § 4, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslås, at også en tilknytning til en konkursramt eller insolvent virksomhed som filialbestyrer bør kunne udløse et krav om sikkerhedsstillelse efter § 11, stk. 2.

Efter § 11, stk. 2, kan der således stilles krav om sikkerhed, hvis der i en virksomhed, som ønskes anmeldt til registrering, er involveret fysiske eller juridiske personer, som er ejere af virksomheden, som reelt driver den, eller som er bestyrelses- eller direktionsmedlemmer, og hvis disse har været involveret i tidligere virksomhedsdrift, som har afstedkommet et samlet tab for staten på mere end 50.000 kr. I praksis drives særligt filialer af udenlandske selskaber ofte af en filialbestyrer.

En filialbestyrer har en funktion, der minder om den ledelsesfunktion, der påhviler en direktør, hvilket bl.a. kommer til udtryk i aktieselskabslovens § 149, stk. 2, 2. pkt., der fastslår, at de i loven om direktører anførte bestemmelser med de fornødne afvigelser finder tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

På denne baggrund foreslås det, at også filialbestyrere bliver omfattet af bestemmelsen i opkrævningslovens § 11, stk. 2.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.8.

Til nr. 8

Som en følge af det under § 4, nr. 5, beskrevne forslag ovenfor foreslås det, at personskatterestancer ligeledes indgår ved opgørelsen af det beløb, der skal stilles som sikkerhed efter reglerne om sikkerhedsstillelse i hhv. opkrævningslovens § 11, stk. 1 og 2.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, nr. 5, samt afsnit 3.8.

Til nr. 9 og 10

Opkrævningslovens § 11, stk. 7 og 8, indeholder bestemmelser om, hvad told- og skatteforvaltningens meddelelse om sikkerhedsstillelse efter enten opkrævningslovens § 11, stk. 1 eller 2, nærmere skal indeholde. Det foreslås - i lighed med det i § 4, nr. 2, foreslåede - at det også skal fremgå, at ledelsen vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter, hvis virksomheden fortsættes, uden at den krævede sikkerhed stilles.

Til nr. 11

Med henblik på eventuelt at kunne fastsætte nærmere anvisninger for opgørelsen af de personskatter, som skal indgå ved opgørelse af de restance-, tabs- eller sikkerhedsstillelsesbeløb, som skal opgøres efter bestemmelserne i henholdsvis opkrævningslovens § 11, stk. 1, litra a, § 11, stk. 2 eller § 11, stk. 5, jf. bemærkningerne ovenfor til § 4, nr. 5, foreslås det, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til skatteministeren.

Hvor en person har personlig indkomst fra såvel virksomhedsdrift som fra løn- eller honorararbejde kan det være vanskeligt, at foretage opgørelsen af den del af personskatten, som stammer fra virksomhedsdriften og den del som stammer fra løn- eller honorararbejde, jf. at det alene er den del af personskatterne, som stammer fra virksomhedsdriften, som skal indgå ved opgørelsen af beløb efter de nævnte bestemmelser.

Der kan på denne baggrund være behov for at fastsætte nærmere retningslinier for, hvorledes en erhvervsdrivendes personskat opsplittes i den del som vedrører indkomst fra virksomhedsdriften og den del, som vedrører anden indkomst.

Til nr. 12 og 14

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får mulighed for at pålægge en virksomhed daglige bøder til overholdelse af påbud som gives efter den under lovforslagets § 4, nr. 4, foreslåede regel i opkrævningslovens § 4 a. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 4, samt de øvrige i lovforslaget indeholdte forslag om muligheden for at give påbud og eventuelle daglige bøder til gennemtvungelse af påbuddet.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 4, nr. 4, samt afsnit 3.4.

Til nr. 13

Det foreslås at ændre henvisningsbestemmelserne til retsplejeloven til § 895 og § 834.

Ved domstols- og politireformen har retsplejeloven gennemgået omfattende ændringer, og bestemmelserne om tiltalerejsning og krav til anklageskriftets udformning har fået nye paragrafnumre. § 930 er således blevet til § 895, og § 926 er blevet til § 834.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås, at SKAT får en tilsvarende hjemmel som fødevaremyndighederne til at indhente og samkøre/sammenstille oplysninger fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsens overtrædelsesregister med henblik på at kunne målrette indsatsen/kontrollen mod de virksomheder, som oftest overtræder lovgivningen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i skattekontrollovens § 6 F indsættes hjemmel til, at SKAT kan foretage registersamkøring af oplysninger i KINFO-registret med oplysninger i SKATs registreringssystem for virksomheder - Erhvervssystemet. SKAT kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for styrelsens arbejde som registreringsmyndighed for SKAT.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.

Til nr. 3

Det foreslås, at bestemmelsen i skattekontrollovens § 7 E ophæves.

Efter denne bestemmelse skal en dansk virksomhed, som entrerer med en udenlandsk virksomhed om udførelsen af bygge- og anlægsopgaver i Danmark, foretage indberetning af bl.a. den udenlandske virksomheds identitet m.v. samt foretage indberetning af en række oplysninger om de medarbejdere, som den udenlandske virksomhed udstationerer i Danmark til udførelsen af den aftalte opgave. Bl.a. skal identiteten af de udstationerede samt dato for arbejdets påbegyndelse og ophør for hver enkelt af de udstationerede oplyses.

Hensigten med bestemmelsen er, at SKAT herved får de relevante oplysninger til brug for kontrollen af, om der indtræder skattepligt til Danmark for de udstationerede.

Med vedtagelsen af lov nr. 263 af 23. april 2008 om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere blev det såkaldte RUT-register (Registrering af Udenlandske Tjenesteydere) etableret. I henhold til udstationeringslovens § 5 a, skal den udenlandske virksomhed herefter – senest samtidig med arbejdets påbegyndelse – foretage indberetning af en række oplysninger om virksomheden samt om de medarbejdere, der udstationeres i Danmark til udførelse af den aftalte opgave. De oplysninger, som skal indberettes, er stort set identiske med de oplysninger, som skal oplyses efter skattekontrollovens § 7 E. Blot omfatter oplysning til RUT-registret alle former for aftaler om tjenesteydelser og ikke kun - som § skattekontrollovens § 7 E - oplysninger vedr. aftaler på bygge- og anlægsområdet.

SKAT har adgang til oplysningerne fra RUT-registret og kan fremover lægge disse til grund for SKATs kontrol af de udstationeredes skattepligt. Indberetning til RUT-registret har virkning fra den 1. maj 2008. Dette betyder, at SKAT ikke længere har behov for de oplysninger, som indberettes med hjemmel i skattekontrollovens § 7 E, og bestemmelsen foreslås på denne baggrund ophævet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.10.

Til nr. 4-7

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den foreslåede ophævelse af skattekontrollovens § 7 E ved § 1, nr. 3.

Til nr. 8

Det foreslås, at § 18 i skattekontrolloven affattes som en generel hjemmel til ansvar for juridiske personer svarende til den standardformulering, som i øvrigt anvendes i afgiftslovgivningen.

Det betyder, at strafhjemlen for fysiske og juridiske personer bliver ensartet, og omfatter alle de forhold, hvor der kan pålægges strafansvar i forbindelse med erhvervmæssig virksomhed

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.

Til § 6

Til nr. 1

Efter § 33, stk. 1, nr. 3, i affalds- og råstofafgiftsloven straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 37. Denne henvisning til § 37 foreslås at udgå, da § 37 foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 37 henvises til § 6, nr. 3.

Til nr. 2

Det foreslås, at »indtil 2 år«, ændres til »indtil 1 år og 6 måneder« i § 33, stk.3, idet der er tale om en henvisning til stk. 2, hvor straffen er angivet til fængsel i op til 1 år og 6 måneder.

Til nr. 3 og 4

Det foreslås, at §§ 37 og 38 ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 7

Til nr. 1.

Efter § 32, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 34, stk. 3, 4 og 6. Denne henvisning til § 34, stk. 3, 4 og 6, foreslås at udgå, da disse stykker foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 34, stk. 3, 4 og 6, henvises til § 7, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 34, stk. 3-6, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 8

Til nr. 1.

Efter § 10, stk. 1, litra b, i lov om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v. straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 15, stk. 2. Denne henvisning til § 15, stk. 2, foreslås at udgå, da § 15 foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 15, stk. 2, henvises til § 8, nr. 3.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslående ændring af strafferamme og om mulighed for højere straf efter straffelovens § 289. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 3.

Det foreslås, at § 15, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 9

Til nr. 1.

Efter § 40, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af bekæmpelsesmidler straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 42, stk. 3-7. Denne henvisning til § 42, stk. 3-7, foreslås at udgå, da disse stykker foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 34, stk. 3, 4 og 6, henvises til § 9, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 42, stk. 3-7, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 10

Til nr. 1.

Det foreslås at ændre strafferammen, således at maksimumsstraffen efter boafgiftsloven nedsættes til fængsel i op til 1 år og 6 måneder, men med mulighed for højere straf efter straffelovens § 289.

Det betyder, at særlig grove overtrædelser kan straffes på linie med anden grov berigelseskriminalitet.

Til § 11

Til nr. 1.

Efter § 17, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 20, stk. 3 og 4. Denne henvisning til § 20, stk. 3 og 4, foreslås at udgå, da disse stykker foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 34, stk. 3, 4 og 6, henvises til § 11, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 20, stk. 2-4, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 12

Til nr. 1

Efter bestemmelsen i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., skal erhvervsdrivende virksomheder i forbindelse med tilførsel af varer fra udlandet lade sig registrere hos told- og skatteforvaltningen. Bestemmelsen blev skærpet med fairplay II-loven fra 2006 (lov nr. 408 af 8. maj 2006), således at der for erhvervsdrivende varemottagere blev etableret en egentlig registreringspligt i forbindelse med import af varer fra udlandet, i modsætning til tidligere, hvor erhvervsdrivende varemottagere blot skulle anmelde sig i forbindelse med en vareimport.

Samtidig blev der i § 10 a, stk. 5, indsat en bestemmelse om, at erhvervsdrivende varemottagere, som ikke er registrerede som varemottagere, og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande forud herfor, skal anmelde vareimporten og stille sikkerhed for afgiften.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at denne mulighed tænkes anvendt i de situationer, hvor en virksomhed har fået frataget sit registreringsforhold efter eksempelvis chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 6, eller den situation, hvor virksomheden alene importerer varer 2 gange om året og derfor ikke ønsker et egentligt registreringsforhold.

Det foreslås, at bestemmelsen udvides, så den også kommer til at omfatte erhvervelse og tilførsel af varer fra lande uden for EU.

Baggrunden herfor er, at SKAT i en række tilfælde har konstateret at der importeres ikke afgiftsberigtigede varer fra ikke EU-lande. Med den gældende formulering af bestemmelsen er der ikke knyttet en skærpet bøde til illegal import af varer fra tredjelande. Den foreslåede ændring sikrer, at illegal import fra henholdsvis EU-lande og ikke EU-lande behandles ens - også i bodemæssig henseende. For så vidt angår hjemlen til straf henvises endvidere til § 12, nr. 8.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinfafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Til nr. 2

Reglerne i chokoladeafgiftslovens § 12, indeholder en række regnskabsmæssige krav til virksomheder, som handler med chokoladeafgiftspligtige varer.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får hjemmel til at give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af disse regler. Overholdes påbuddet ikke foreslås det, jf. lovforslagets § 12, nr. 7, (§ 23 b), at told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af den pågældende virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4, og afsnit 3.4.

Til nr. 3

Efter bestemmelsen i chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 2, 3. pkt., skal køberen af afgiftspligtige varer opbevare følgesedler eller kvitteringer for de pågældende varer i det forretningslokale, hvorfra salget finder sted. Udtrykket forretningslokale anvendes flere steder i regnskabsbestemmelsen i § 13. En tilsvarende bestemmelse findes i mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven.

I en række tilfælde er udtrykket »forretningslokaler« i bestemmelsen imidlertid blevet fortolket så snævert, at SKAT har opgivet at rejse sager om overtrædelse af bestemmelsen overfor virksomheder, hvor salget ikke foregår fra et fast forretningslokale, men f.eks. fra et rullende forretningssted i form af en varebil eller fra en stand på et marked eller lignende.

Det foreslås på denne baggrund, at udtrykket »forretningslokalet/forretningslokaler« ændres til »forretningsstedet/forretningssteder«. Herved tydeliggøres det, at uanset om udsalget drives fra et fast forretningslokale, eller fra et mobilt udsalgssted eller lager, f.eks. en varebil, fra en markeds- eller festivalstand, et auktionshus eller en anden form for udsalgssted, så gælder kravet om at opbevare følgesedler eller kvitteringer også på det pågældende forretningssted.

Med vedtagelsen af lov nr. 549 af 8. juni 2006 (lov om ændring af næringsloven - omførsel), blev der vedtaget en ændring af næringsloven, således at der skete en udvidelse af det varesortiment, som må sælges ved omførsel. Det generelle formål med lovændringen var at styrke mulighederne for udvikling af nye forretningskoncepter, som kan gøre det muligt for mindre handlende at køre rundt til forbrugerne og tilbyde almindelige dagligvarer, f.eks. i tyndt befolkede områder. Undtaget fra reglerne om salg ved omførsel er de såkaldte »kioskfølsomme« varer. Dvs. alkoholiske drikke, mineralvand, sukker- og chokoladevarer samt tobaksvarer. Det er SKAT, der har tilsynsforpligtelsen i relation til reglerne om omførsel.

Forslaget om at udvide bestemmelsen om opbevaring af følgesedler og kvitteringer, således at den også fortolkningsmæssigt kommer til at omfatte f.eks. sådanne rullende forretningssteder, som de ovennævnte, hvorfra der typisk forhandles ikke afgiftsberigtigede kioskvarer, er således ikke udtryk for en legalisering af forhandlingen af denne type produkter ved omførsel. Tværtimod bør de virksomheder, der overtræder reglerne om omførsel ved salg af typiske - ikke afgiftsberigtigede - kioskvarer, ikke stilles bedre end andre virksomheder. Reglerne omfatter derfor også disse virksomheder, uanset deres omgåelse af reglerne om omførsel.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Til nr. 4 og 5

Forslaget svarer til forslaget i § 12, nr. 3, om ændring af udtrykket »forretningslokale« til »forretningssted«. Der henvises således til bemærkningerne til § 12, nr. 3.

Til nr. 6

Reglerne i chokoladeafgiftslovens § 13, stk. 1-3, indeholder en række regnskabsmæssige krav til virksomheder, som handler med chokoladeafgiftspligtige varer.

Det foreslås, at told- og skatteforvaltningen får hjemmel til at give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af disse regler. Overholdes påbuddet ikke foreslås det, jf. lovforslagets § 12, nr. 7, (§ 23 b), at told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af den pågældende virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4, og afsnit 3.4.

Til nr. 7

Der foreslås indsat en række nye kontrolbestemmelser som 23 a og § 23 b. De foreslåede regler vedrører henholdsvis hjemmel til at fastsætte regler om en mærkningsordning for varer, der har været beslaglagt af told- og skatteforvaltningen (§ 23 a) samt hjemmel til at told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed et konkret påbud om overholdelse af de i loven indeholdte regnskabsbestemmelser (§ 23 b). Hvis ikke påbuddet overholdes, foreslås det, at virksomheden kan pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Tilsvarende ændringer foreslås gennemført i emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, øl- og vinafgiftsloven, spiritusafgiftsloven og tobaksafgiftsloven.

Forslag om hjemmel til at fastsætte regler om mærkning (den foreslåede § 23 a)

Det foreslås samtidig, at der i tilknytning til reglerne om beslaglæggelse indsættes en bestemmelse om, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om en særlig mærkning af indsmuglede varer, som efterfølgende lovliggøres.

Bestemmelsen har til formål at sikre, at der gives mulighed for at etablere en ordning, hvor ikke afgiftsberigtigede varer, som er fundet under kontrol, og som eventuelt har været taget i beslaglæggelse, mærkes på en særlig måde, hvis der efterfølgende sker lovliggørelse af varerne.

Bestemmelsen giver mulighed for at etablere en mærkning - klistermærke, stempel eller lignende - af varer, som har været beslaglagte, men hvor der efterfølgende sker en lovliggørelse af varerne, dvs. en betaling af afgiften m.v. En sådan mærkning betyder, at told- og skatteforvaltningen, i forbindelse med et senere kontrol i samme virksomhed, kan udsondre tidligere kontrollerede varer fra andre og evt. nye ikke afgiftsberigtigede varer.

Der opstår således ind imellem situationer, hvor en virksomhed én gang har lovliggjort nogle varer, for herefter gentagne gange at hævde, at det netop er f.eks. denne konkrete plade chokolade eller sodavand m.v., som tidligere er lovliggjort. Hvis der påsættes en form for lovliggørelsesmærke undgås denne type situationer.

Hvorvidt der vil blive fastsat sådanne regler, vil bero på en konkret vurdering af behovet, udgifterne hertil og de administrative problemer, der evt. er forbundet med en sådan ordning.

Forslag om påbud og eventuel efterfølgende kontrolafgift (den foreslåede § 23 b)

Det foreslås, at der i chokoladeafgiftsloven, emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl- og vinafgiftsloven indsættes bestemmelser, hvorefter SKAT får mulighed for at give virksomheden et påbud om at overholde en eller flere af nærmere angivne regnskabsregler i de pågældende love. Overholdes påbuddet, ikke foreslås det, at told- og skatteforvaltningen får mulighed for at pålægge virksomheden/virksomhedsejeren daglige bøder indtil påbuddet efterleves.

Påbuddet skal pege på et eller flere konkrete tiltag, som virksomheden skal gennemføre, og som skal

være med til at sikre at regnskabet - og dermed transaktionssporet - udarbejdes korrekt, og efterfølgende kan lægges til grund for kontrollen.

For at lægge vægt bag påbuddet og for at presse virksomhederne til at følge det, foreslås det, at der fastsættes mulighed for at pålægge virksomhedsejeren eller den daglige ansvarlige ledelse af virksomheden daglige bøder med henblik på at gennemtvinge en efterlevelse af påbuddet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.4.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes en henvisning til § 10 a, stk. 5, i lovens § 26, stk. 1, nr. 2. Herved strafsanktioneres import af afgiftspligtige varer, hvis der ikke, jf. bestemmelsen i § 10 a, stk. 5, forud herfor, er indgivet en forudgående anmeldelse herom. Pligten til anmeldelse påhviler virksomheder, som ikke er registrerede som varemottagere.

Med fairplay II-pakken (lov nr. 408 af 8. maj 2006) blev der i en række afgiftslove, bl.a. i chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 1-4, indsat bestemmelser om, at erhvervsdrivende varemottagere (mellemhandlere/grossistvirksomheder) skal lade sig registrere og efter hver afgiftsperiode skal angive deres import af afgiftspligtige varer. I chokoladeafgiftslovens § 10 a, stk. 5, blev der indsat en bestemmelse om, at erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registrerede som varemottagere, forud for import af afgiftspligtige varer fra andre EU-lande skal indgive en anmeldelse herom til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for de skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes.

Hensigten med bestemmelserne var at stramme op overfor import og salg af ikke afgiftsberigtigede chokoladevarer, særlig i kioskmiljøet.

Lovens § 26 indeholder bestemmelser, som strafsanktionerer en række overtrædelser af lovgivningen. I forbindelse med ovennævnte regler om registrering af mellemhandlere m.v. blev der i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, indsat en henvisning til bestemmelsen om pligt til registrering i § 10 a, stk. 1, 2. pkt., dvs., at manglende registrering blev strafsanktioneret efter bestemmelsen. Der blev imidlertid ikke indsat en henvisning til lovens § 10 a, stk. 5.

I lovens § 26, stk. 5, hvorefter der kan fastsættes skærpede bøder på minimum 5.000 kr., blev der indsat en henvisning til såvel lovens § 10 a, stk. 1, 2. pkt., som til lovens § 10 a, stk. 5. Intentionen er således, at der skal kunne gives skærpede bøder for overtrædelse af såvel § 10 a, stk. 1, 2. pkt., og § 10 a, stk. 5. Da overtrædelse af lovens § 10 a, stk. 5, imidlertid ikke er strafsanktioneret på grund af den manglende henvisning hertil i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, kan der således heller ikke gives en skærpet bøde, uanset at det fremgår af § 26, stk. 5.

Den foreslåede ændring retter op på denne mangel ved i lovens § 26, stk. 1, nr. 2, at indsætte den fornødne henvisning til lovens § 10 a, stk. 5.

En tilsvarende ændring foreslås gennemført i emballageafgiftsloven og mineralvandsafgiftsloven.

Til nr. 9

Efter chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1, nr. 4, straffes manglende efterlevelse af et påbud givet i medfør af § 10 a, stk. 4, 1. pkt., med bøde. Imidlertid giver § 10 a, stk. 4, 1. pkt., ikke giver mulighed for at give et påbud. Der har således tidligere i § 10 a, stk. 4, 1. pkt., været indeholdt en påbudsbestemmelse. Bestemmelsen blev ophævet som led i vedtagelsen af lov nr. 1059 af 17. december 2002 om ændring af regnskabsbestemmelserne og muligheden for at give skærpede bøder.

Med gennemførelsen af denne lov blev der i lovens § 10 A, stk. 2, indsat hjemmel til, at der kan gives et pålæg om at stille sikkerhed, hvis en varemottager indenfor de seneste tre år er straffet efter reglerne i lovens § 26. Den manglende sikkerhedsstillelse ses imidlertid ikke at være strafbelagt.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen i § 26, stk. 1, nr. 4, ændres således, at der i stedet henvises til bestemmelsen i § 10 a, stk. 2. Herved rettes der op på, at undladelse af at følge et pålæg om sikkerhedsstillelse efter gældende regler ikke er bødebelagt.

Der foretages en tilsvarende ændring for så vidt angår emballageafgiftsloven, mineralvandsafgiftsloven, spiritusafgiftsloven, tobaksafgiftsloven og øl og vinafgiftsloven.

Til nr. 10

Det foreslås at indsætte en særlig konfiskationsbestemmelse i chokoladeafgiftsloven.

Efter det foreslåede *stk. 1* kan der ske konfiskation af afgiftspligtige varer, med hensyn til hvilke lovens straffelagte bestemmelser er overtrådt, jf. chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 1 og 2, hvis overtrædelsen er begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, jf. chokoladeafgiftslovens § 26, stk. 3.

Konfiskationsbestemmelsen vil således alene finde anvendelse ved grove eller gentagne overtrædelser, som er begået med fortsæt til at unddrage statskassen afgift.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgiftspligten bortfalder for varer, der konfiskeres. I tilfælde, hvor varer, med hensyn til hvilke der er unddraget afgift, konfiskeres, skal der således ikke tillige ske efterbetaling af afgift.

I øvrigt finder straffelovens almindelige bestemmelser om konfiskation anvendelse.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.

Til § 13

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring om anmeldelse af og sikkerhedsstillelse ved import fra ikke EU-lande. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og 6, foreslåede ændring om påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2.

Til nr. 3

De foreslåede regler svarer til de i § 12, nr. 7, foreslåede regler om mærkning af lovliggjorte varer og om daglige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 8, foreslåede ændring om strafsanktionering af import af afgiftsbelagte varer, hvis der ikke er indgivet forudgående anmeldelse herom. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 8.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 9, foreslåede ændring om straf for manglende sikkerhedsstillelse på trods af krav herom. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 9.

Til nr. 6

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i emballageafgiftsloven.
Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.

Til § 14

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslående ændring af strafferamme og om mulighed for højere straf efter straffelovens § 289. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til § 15

Til nr. 1

Det foreslås, at reglen om told- og skatteforvaltningens adgang til at fastsætte nærmere bestemmelser for regnskabsførelsen udvides.

Det er således ikke tilstrækkeligt klart, hvad en faktura skal indeholde i forbindelse med handel mellem virksomheder, der handler med varer omfattet af forbrugsafgiftsloven.

Dette fremgår således ikke specifikt af loven, eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og det forgår ikke af loven, at sælger skal undersøge, hvorvidt køber er en registreret virksomhed.

I en række andre afgiftslove er der indsat hjemmel til, at told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder, regnskabsførelse og *fakturaudstedelse*.

Efter reglen i emballageafgiftsloven er der således udarbejdet en vejledning, hvoraf det bl.a. fremgår, at en sælger har pligt til at undersøge, om en køber er registreret. Som dokumentation herfor skal sælger kunne fremlægge en kopi af fakturaen, der tydeligt oplyser, at varerne er overført uden berigtigelse af afgift.

På denne baggrund foreslås, at reglen i forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 3, om fastsættelse af regler for regnskabsførelse og fakturaudstedelse ændres, så denne regel bliver identisk med den tilsvarende regel i en række andre afgiftslove, herunder emballageafgiftsloven.

Til § 16

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslående ændring af strafferamme og om mulighed for højere straf efter straffelovens § 289. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 1, nr. 2 foreslående ændring om juridiske personers strafansvar. Se således bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til § 17

Til nr. 1.

Efter § 31, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 33, stk. 3-6. Denne henvisning til § 33, stk. 3-6, foreslås at udgå, da disse stykker foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 34, stk. 3-6, henvises til § 17, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 33, stk. 3-9, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 18

Til nr. 1.

Efter § 15, stk. 1, nr. 2, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 3, jf. § 23, stk. 3. Denne henvisning til § 23, stk. 3, foreslås at udgå, da dette stykke foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 23, stk. 3, henvises til § 18, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 23, stk. 3-7 ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 19

Til nr. 1.

Efter § 18, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 26, stk. 3 eller stk. 4, 2. pkt. Denne henvisning til § 26, stk. 3 eller stk. 4, 2. pkt., foreslås at udgå, da disse regler foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 26, stk. 3 eller stk. 4, 2. pkt., henvises til § 19, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 26, stk. 2-6, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 20

Til nr. 1.

Efter § 18, stk. 1, nr. 2, i lov om afgift af lønsum m.v. straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 21, stk. 2. Denne henvisning til § 21, stk. 2, foreslås at udgå, da dette stykke foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 21, stk. 2, henvises til § 20, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 21, stk. 2, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 21

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring om anmeldelse af og sikkerhedsstillelse ved import fra ikke EU-lande. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 3-5, foreslåede ændringer af udtrykket »forretningslokale« til »forretningssted«. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer om påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede regler svarer til de i § 12, nr. 7, foreslåede regler om mærkning af lovliggjorte varer og om daglige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 7

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 8, foreslåede ændring om strafsanktionering af import af afgiftsbelagte varer, hvis der ikke er indgivet forudgående anmeldelse herom. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 8.

Til nr. 8

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 9, foreslåede ændring om straf for manglende sikkerhedsstillelse på trods af krav herom. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 9.

Til nr. 9

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i mineralvandsafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.

Til § 22

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslående ændring af strafferamme og om mulighed for højere straf efter straffelovens § 289. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til § 23

Til nr. 1.

Efter pensionsbeskatningslovens § 57, stk. 1, nr. 3, straffes undladelse af at give underretning efter bl.a. samme lovs § 67, stk. 2. Denne henvisning til § 67, stk. 2, foreslås ophævet, da dette stykke foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 67, stk. 2, henvises til § 23, nr. 3.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1, foreslående ændring af strafferamme og om mulighed for højere straf efter straffelovens § 289. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til nr. 3.

Det foreslås, at § 67 ophæves. § 67 indeholder en række overgangsbestemmelser i forbindelse med den oprindelige lovs ikrafttræden pr. 1. juli 1972, som alle er uaktuelle i dag.

Til § 24

Til nr. 1.

Efter § 30, stk. 1, nr. 2, i pvc-afgiftsloven straffes overtrædelse af bl.a. samme lovs § 32, stk. 3-5. Denne henvisning til § 32, stk. 3-5, foreslås at udgå, da disse stykker foreslås ophævet.

For så vidt angår ophævelsen af § 32, stk. 3-5, henvises til § 20, nr. 2.

Til nr. 2.

Det foreslås, at § 32, stk. 2-5, ophæves, da der er tale om forældede overgangsbestemmelser.

Til § 25

Til nr. 1

Det foreslås, at kilometerkravet i registreringsafgiftslovens § 6, stk. 4, ændres, således at det eksisterende krav om et vist antal kørte totalkilometer som betingelse for frakørslen, suppleres med et krav om, at et vist antal af de kørte totalkilometer skal udgøres af besatte kilometer, dvs., hvor der har været registrerede kunder i hyrevognen.

Ændring af frikørselskravet i overensstemmelse hermed vil efter Skatteministeriets opfattelse generelt betyde, at der skabes et incitament til at køre så mange »besatte« kilometer, at det sikres, at bilen kan opfylde frikørselskravet indenfor de angivne 2 eller 3 år.

Tilskyndelsen til at køre uregistrerede ture, dvs. til at køre sort og til at køre privat, mindskes herved, idet sådanne ikke registrerede kilometer ikke længere tæller med ved opgørelsen af, om kilometerkravet i frikørselsreglerne kan anses for opfyldt. Herved belønnes de vognmænd, som kører med taxameteret tilsluttet, og som dermed registrerer og oplyser om hele deres omsætning.

På baggrund af en statistik (fra 2006) fra Storkøbenhavns Taxinævn sammenholdt med oplysninger fra Dansk Taxiråd, foreslås de nye reducerede kilometersatser sat til henholdsvis 97.000 (besatte) kilometer (over mindst 3 år) eller 115.000 (besatte) kilometer (over mindst 2 år).

For hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel, og som udelukkende anvendes hertil, foreslås der fastsat særlige regler, som tager hensyn til det særlige kørselsmønster, som er gældende for denne type kørsel, hvor der køres et mindre antal total kørte kilometer, men hvor andelen af besatte kilometer er betydelig højere end for almindelig hyrevognskørsel. Det er en betingelse for at anvende reglerne om frikørsel for hyrevogne med limousinebevilling, at det krævede antal kørte kilometer alle er kørt, mens vognen har haft limousinebevilling.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.9.

Til § 26

Til nr. 1.

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 10, nr. 1 foreslående ændring af strafferamme og om mulighed for højere straf efter straffelovens § 289. Se således bemærkningerne til § 10, nr. 1.

Til § 27

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring om anmeldelse af og sikkerhedsstillelse ved import fra ikke EU-lande. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 3-5, foreslåede ændringer af udtrykket »forretningslokale« til »forretningssted«. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer om påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede regler svarer til de i § 12, nr. 7, foreslåede regler om mærkning af lovliggjorte varer og om daglige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i spiritusafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.

Til § 28

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring om anmeldelse af og sikkerhedsstillelse ved import fra ikke EU-lande. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2-4

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 3-5, foreslåede ændringer af udtrykket »forretningslokale« til »forretningssted«. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 5

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer om påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 6

De foreslåede regler svarer til de i § 12, nr. 7, foreslåede regler om mærkning af lovliggjorte varer og om daglige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 7

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i tobaksafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.

Til § 29

Til nr. 1

En lønmodtager kan på visse betingelser slippe med at betale halv privatbenyttelsesafgift, når vedkommende benytter sin egen varebil (blandet privat og erhvervsmæssigt) som led i et ansættelsesforhold.

I dag har SKAT som udgangspunkt kun mulighed for at kontrollere, om betingelserne for denne type registrering er opfyldt ved vejkontroller i samarbejde med politiet. Dette indebærer, at SKAT kun i begrænset omfang kan følge op på en informationsindsats med kontrol og dermed gennemføre en effektiv indsats over for denne kategori af varebiler.

Det foreslås derfor, at SKATs beføjelser udvides ved at indføre en oplysningspligt, der gør det muligt at kræve nødvendige oplysninger af lønmodtageren for at kunne afgøre, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt. Der foreslås samtidig indført en mulighed for, at SKAT kan kræve køretøjet fremvist, hvis det skønnes nødvendigt.

Det foreslås endvidere, at en oplysningspligt for lønmodtageren kombineres med en beføjelse til at kunne undersøge hos nuværende og eventuelle tidligere arbejdsgiver(e), om betingelserne er/har været opfyldt.

Forslaget lægger op til, at SKAT kan bruge den indgangsvinkel til en undersøgelse (enten lønmodtageren eller arbejdsgiveren), der i den konkrete situation vurderes at være mest hensigtsmæssig.

Det er ikke hensigten med de foreslåede hjemler, at SKAT skal undersøge forholdene hos både lønmodtageren og arbejdsgiveren. Hjemlerne skal supplere hinanden.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.12.

Til § 30

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er identisk med den i § 12, nr. 1, foreslåede ændring om anmeldelse af og sikkerhedsstillelse ved import fra ikke EU-lande. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 1.

Til nr. 2

Øl- og vinafgiftslovens § 6, stk. 7, omhandler registrering og sikkerhedsstillelse i relation til den, der sælger afgiftspligtige varer fra andre EU-lande ved fjernsalg. Bestemmelsen indeholder en henvisning til stk. 6. Imidlertid skal der rettelig henvises til stk. 8, som definerer fjernsalg. Forslaget retter op herpå.

Til nr. 3-5

De foreslåede ændringer er identiske med de i § 12, nr. 3-5, foreslåede ændringer af udtrykket »forretningslokale« til »forretningssted«. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 3-5.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring er identisk med de i § 12, nr. 2 og nr. 6, foreslåede ændringer om påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 2 og 6.

Til nr. 7

De foreslåede regler svarer til de i § 12, nr. 7, foreslåede regler om mærkning af lovliggjorte varer og

om daglige bøder ved manglende efterlevelse af påbud om efterlevelse af nærmere opregnede regnskabsregler. Se således bemærkningerne til § 12, nr. 7.

Til nr. 8

Det foreslås, at der indsættes en særlig konfiskationshjemmel i øl- og vandafgiftsloven.

Forslaget er identisk med forslaget i § 12, nr. 10, og der henvises i øvrigt til afsnit 3.3.

Til § 31

Til nr. 1

Det foreslås, at en kommune, der udbetaler kontanthjælp til en person på voksen forsørgersats efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller der udbetaler starthjælp med forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, kan foretage fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11. For starthjælpsmodtagere er det en betingelse for fradrag, at starthjælpsmodtageren får udbetalt tillæg til det barn, der er forskudsvis udbetalt børnebidrag til.

Efter børnetilskudslovens § 14 kan der højst ske forskudsvis udbetaling af et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget. Den bidragspligtige kan trække betalte børnebidrag fra i skat efter nærmere angivne regler, jf. ligningslovens § 10, stk. 1. Det foreslås, at det forskudsvis udbetalte børnebidrag fradrages i det beløb, som udbetales til kontanthjælpsmodtageren efter skat, således at personen er stillet som om personen selv har betalt bidraget rettidigt. Forslaget omfatter ikke private bidragskrav, herunder krav fra udlandet, der kan fuldbyrdes i Danmark.

Det foreslås, at der gælder samme regler for kontanthjælp for personer, som får fradrag for forskudsvis udbetalte børnebidrag, som der gælder for de personer, der selv overholder deres forpligtelser til at betale børnebidrag. Adgangen til fradrag vil således f.eks. også omfatte psykisk syge unge under 25 år med forsørgerpligt over for udeboende børn, da de modtager en sats, som svarer til en voksen-forsørgersats. Forslaget omfatter desuden personer, der får fratrullet egne eller ægtefællens indtægter i hjælpen, personer, der sanktioneres efter reglerne i lovens §§ 38 a-41, og kontanthjælpsmodtagere, der modtager tilbagebetalingspligtig hjælp. Forslaget gælder tillige for ægtefæller, der får hjælpen nedsat med 500 kr. (582 kr. i 2008) efter 6 måneders hjælp, personer, der er omfattet af loftet over den samlede hjælp, samt personer hvis ægtefælle har mistet retten til hjælp på grund af 300 timers reglen. Det bemærkes, at kontanthjælpsmodtagere på forsørgersats, som ikke overholder deres bidragsforpligtelser, ikke stilles ringere end ikke-forsørgere.

Forslaget om fradrag omfatter ikke personer, der får hjælp efter § 27 eller § 27 a i lov om aktiv socialpolitik, dvs. hjælp til personer, der ikke kan få social pension eller fuld førtidspension efter lov om social pension på grund af optjeningsreglerne.

Lovforslaget om fradrag i kontanthjælp får også virkning for personer med udeboende børn, som faktisk betaler, når kommunen opkræver et forskudsvis udlagt børnebidrag, og som derfor ikke har gæld. Denne persongruppe vil fremover få fratrullet forskudsvis udlagte børnebidrag i kontanthjælpen i stedet for at modtage en opkrævning fra kommunen.

Det foreslås, at der ikke kan ske fradrag ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.

Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Børnebidrag, som forfalder til betaling på barnets fødselsdato, kan forfalde fra den 1. til den 31. i en kalendermåned. Forskudsvis udbetalte børnebidrag kan fradrages i hjælpen for den kalendermåned, børnebidraget forfalder, uanset hvilket dato i måneden, dette sker. Sker der forskudsvis udbetaling

for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Udbetales der f.eks. forskudsvis for 6 måneder, fradrages 1/6 af beløbet hver måned. Der kan i hjælpen for en kalendermåned højst fradrages et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget, og i alt højst to normalbidrag. Det følger af, at forslaget kun omfatter ydelsesmodtagere med højst to børn, og at der højst kan ske forskudsvis udbetaling af et beløb, der svarer til normalbidraget, for hvert barn.

Udbetales der forskudsvis for mere end en måned ad gangen, gælder adgangen til fradrag også i situationer, hvor personen ikke var kontanthjælpsmodtager på udbetalingstidspunktet. F.eks. hvor der i april udbetales forskudsvis for 6 måneder, og personen modtager kontanthjælp fra juni.

Et børnebidrag kan efter ansøgning fra den bidragsberettigede udbetales forskudsvis, når det ikke betales på forfaldsdagen. Der kræves ikke ansøgning forud for hver enkelt forskudsvis udbetaling af bidragsforskud. Der skal dog søges på ny, hvis den forskudsvis udbetaling har været standset i en periode, f.eks. fordi barnet har været anbragt uden for hjemmet. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, hjælpen udbetales for, skal sikre, at der ikke foretages fradrag i personens hjælp for tidligere forskudsvis udlagte børnebidrag i en kalendermåned, hvor personen selv betaler børnebidraget. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for bidrag, som forfalder i den kalendermåned, eller forholdsmæssigt svarer til samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for, kan dog betyde, at kommunen ikke kan nå at fradrage det forskudsvist udlagte beløb i den eller de første måneder. Dette skyldes bl.a., at kommunen skal undersøge, om betingelserne for fradrag er opfyldt, træffe en afgørelse om fradrag og partshøre efter reglerne i forvaltningsloven, før fradrag kan ske. Da de efterfølgende forskudsvis udbetalinger følger automatisk uden ansøgning, kan fradraget i kontanthjælpen ske automatisk i de efterfølgende måneder, så kravet om samtidighed kan opfyldes. Ophører den forskudsvis udbetaling, eller er betingelserne for fradrag ikke længere opfyldt, f.eks. fordi ydelsesmodtageren får flere børn, skal fradraget ophøre. Har kommunen ikke nået at standse fradraget i tide, skal det uberettigede fradrag udbetales til ydelsesmodtageren hurtigst muligt.

Efter forslaget kan kommunen ikke foretage fradrag i hjælpen, hvis kommunen får underretning om, at der er risiko for at den bidragspligtige person bliver udsat af sit beboelseslejemål på grund af en huslejerestance. Normalt vil kommunen modtage underretning fra fogedretten om, at en borger udsættes af sit boliglejemål. I de tilfælde, hvor underretningen kommer fra den udsættelsestruede person, kan kommunen forlange, at denne person dokumenterer, at der er indgivet en sag om huslejerestance ved fogedretten med henblik på udsættelse af lejemålet.

Når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, skal kommunen efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, § 5 a, stk. 1, straks behandle spørgsmål om hjælp blandt andet, når kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Vurderer kommunen, at der ikke er grundlag for hjælp i forbindelse med udsættelse af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen.

Så længe der verserer en sag om udsættelse ved fogedretten kan kommunen ikke fradrage i hjælpen. I de tilfælde, hvor fogedsagen afsluttes uden, at den fører til udsættelse fra lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen, med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Hvis fogedsagen derimod afsluttes ved, at personen bliver udsat af boliglejemålet, fradrager kommunen i hjælpen, med virkning fra 3 måneder efter måneden, i hvilken udsættelsen fandt sted. Kommunen har således ikke mulighed for at foretage fradrag for et skyldigt børnebidrag i situationer, hvor der er en konkret risiko for at modtageren af hjælp bliver udsat af sit boliglejemål. Bliver personen faktisk udsat af sin bolig af fogeden, ydes hjælpen uden fradrag efter stk. 1, i yderligere 3 måneder.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke udvider adgangen til videregivelse af oplysninger. I det omfang én kommune foretager forskudsvis udbetaling af børnebidrag, mens den bidragsskyldige bor i en anden

kommune, skal den kommune, der udbetaler bidraget, allerede efter gældende regler sende anmodning om opkrævning af bidraget til den bidragsskyldiges opholdskommune. Indbetalte bidrag fra den bidragsskyldige indtægtsføres i den kommune, der opkræver bidraget, og fradrages i denne kommunes løbende opgørelse vedrørende statsrefusion. Dette følger af § 26 i Velfærdsministeriets bekendtgørelse nr. 1498 af 12. december 2007 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Velfærdsministeriets, Beskæftigelsesministeriets og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations ressortområder. Forslaget har dermed ikke betydning i forhold til persondataloven.

De regler, der gælder for personer under 25 år på kontanthjælp eller revalideringsydelse uden hjemmeboende børn, men med bidragspligt overfor udeboende børn, jf. aktivlovens § 25, stk. 4, og § 52, stk. 4, omfattes ikke af forslaget.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13.

Til § 32

Til nr. 1 og 2

Det foreslås i bestemmelsen i § 41 a, stk. 1, at en kommune, der udbetaler introduktionsydelse med forsørgertillæg efter integrationslovens § 25, jf. § 27, stk. 2, jf. § 25, stk. 13, i lov om aktiv socialpolitik, kan foretage fradrag for forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11. Det er en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis har udbetalt børnebidrag.

Efter børnetilskudslovens § 14 kan der højst ske forskudsvis udbetaling af et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget. Den bidragspligtige kan trække betalte børnebidrag fra i skat efter nærmere angivne regler, jf. ligningslovens § 10, stk. 1. Det foreslås, at det forskudsvis udbetalte børnebidrag fradrages i det beløb, som udbetales til ydelsesmodtageren efter skat, således at udlændingen er stillet som om udlændingen selv har betalt bidraget rettidigt. Forslaget omfatter ikke private bidragskrav, herunder krav fra udlandet, der kan fuldbyrdes i Danmark.

Det bemærkes, at også udlændinge, der ikke i øvrigt er berettiget til at få udbetalt det fulde introduktionsydelsesbeløb, er omfattet af adgangen til fradrag. Adgangen til fradrag efter den foreslåede bestemmelse i § 41 a omfatter således f.eks. også udlændinge, der får fratrasket egne eller ægtefællens indtægter i hjælpen, og udlændinge, der sanktioneres efter reglerne i integrationslovens §§ 30-32.

Det bemærkes endvidere, at adgangen til fradrag også får virkning for udlændinge med udeboende børn, som faktisk betaler, når kommunen opkræver et forskudsvis udlagt børnebidrag, og som derfor ikke har gæld. Denne persongruppe vil fremover få fratrasket forskudsvis udlagte børnebidrag i hjælpen i stedet for at modtage en opkrævning fra kommunen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 41 a, stk. 2, kan fradrag efter § 41 a, stk. 1, ikke foretages ved udbetaling af hjælp til en udlænding, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt overfor flere end 2 børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet.

Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Børnebidrag, som forfalder til betaling på barnets fødselsdato, kan forfalde fra den 1. til den 31. i en kalendermåned. Forskudsvis udbetalte børnebidrag kan fradrages i hjælpen for den kalendermåned, børnebidraget forfalder, uanset hvilket dato i måneden dette sker. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Udbetales der f.eks. forskudsvis for 6 måneder, fradrages 1/6 af beløbet hver måned. Der kan i hjælpen for en kalendermåned højst fradrages et beløb pr. barn, der svarer til normalbidraget, og i alt højst to normalbidrag. Det følger af, at forslaget kun omfatter ydelsesmodtagere med højst to børn, og at der højst kan ske forskudsvis udbetaling af et beløb, der svarer til normalbidraget, for hvert barn.

Udbetales der forskudsvis for mere end en måned ad gangen, gælder adgangen til fradrag også i situationer, hvor udlændingen ikke modtog introduktionsydelse på udbetalingstidspunktet. F.eks. hvor der i april udbetales forskudsvis for 6 måneder, og udlændingen modtager introduktionsydelse fra juni.

Et børnebidrag kan efter ansøgning fra den bidragsberettigede udbetales forskudsvis, når det ikke betales på forfaldsdagen. Der kræves ikke ansøgning forud for hver enkelt forskudsvis udbetaling af bidragsforskud. Der skal dog søges på ny, hvis den forskudsvis udbetaling har været standset i en periode, f.eks. fordi barnet har været anbragt uden for hjemmet. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for den kalendermåned, hjælpen udbetales for, skal sikre, at der ikke foretages fradrag i personens hjælp for tidligere forskudsvis udlagte børnebidrag i en kalendermåned, hvor personen selv betaler børnebidraget. Kravet om, at der kun kan ske fradrag for bidrag, som forfalder i den kalendermåned, eller forholdsmæssigt svarer til samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for, kan dog betyde, at kommunen ikke kan nå at fradrage det forskudsvist udlagte beløb i den eller de første måneder. Det skyldes bl.a., at kommunen skal undersøge, om betingelserne for fradrag er opfyldt, træffe en afgørelse om fradrag og partshøre efter reglerne i forvaltningsloven, før fradrag kan ske. Da de efterfølgende forskudsvis udbetalinger følger automatisk uden ansøgning, kan fradraget ske automatisk i de efterfølgende måneder, så kravet om samtidighed kan opfyldes. Ophører den forskudsvis udbetaling, eller er betingelserne for fradrag ikke længere opfyldt, f.eks. fordi ydelsesmodtageren får flere børn, skal fradraget ophøre. Har kommunen ikke nået at standse fradraget i tide, skal det uberettigede fradrag udbetales til ydelsesmodtageren hurtigst muligt.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 41 a, stk. 3, kan kommunen ikke foretage fradrag i hjælpen, hvis kommunen får underretning om, at der er risiko for, at udlændingen bliver udsat af sit beboelseslejemål på grund af en huslejerestance. Normalt vil kommunen modtage underretning fra fogedretten om, at en borger udsættes af sit boliglejemål. I de tilfælde, hvor underretningen kommer fra udlændingen, kan kommunen forlange, at denne dokumenterer, at der er indgivet en sag om huslejerestance ved fogedretten med henblik på udsættelse af lejemålet.

Så længe der verserer en sag om udsættelse ved fogedretten kan kommunen ikke fradrage i hjælpen. I de tilfælde, hvor fogedsagen afsluttes uden, at den fører til udsættelse fra lejemålet, kan kommunen fradrage i hjælpen, med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Hvis fogedsagen derimod afsluttes ved, at udlændingen bliver udsat af boliglejemålet, kan kommunen fradrage i hjælpen, med virkning fra 3 måneder efter måneden, i hvilken udsættelsen fandt sted. Kommunen har således ikke mulighed for at foretage fradrag for et skyldigt børnebidrag i situationer, hvor der er en konkret risiko for at modtageren af hjælp bliver udsat af sit boliglejemål. Bliver udlændingen faktisk udsat af sin bolig af fogeden, ydes hjælpen uden fradrag efter stk. 1, i yderligere 3 måneder.

Det bemærkes, at lovforslaget ikke udvider adgangen til videregivelse af oplysninger. I det omfang én kommune foretager forskudsvis udbetaling af børnebidrag, mens den bidragsskyldige bor i en anden kommune, skal den kommune, der udbetaler bidraget, allerede efter gældende regler sende anmodning om opkrævning af bidraget til den bidragsskyldiges opholdskommune. Indbetalte bidrag fra den bidragsskyldige indtægtsføres i den kommune, der opkræver bidraget, og fradrages i denne kommunes løbende opgørelse vedrørende statsrefusion. Dette følger af § 26 i Velfærdsministeriets bekendtgørelse nr. 1498 af 12. december 2007 om statsrefusion og tilskud, samt regnskabsaflæggelse og revision på Velfærdsministeriets, Beskæftigelsesministeriets og Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations ressortområder.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.13.

Til § 33

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2009.

Efter stk. 2 vil de foreslåede skærpende bestemmelser om konfiskation, påbud og daglige bøder alene finde anvendelse for overtrædelser, der finder sted efter lovens ikrafttræden.

Efter stk. 3 vil de foreslåede skærpede regler om frikørsel af taxier og vogne med limousinebevilling alene finde anvendelse for vogne, der købes efter lovens ikrafttræden.

Det foreslås i stk. 4, at lovens §§ 31 og 32 om fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse træder i kraft den 1. juli 2009. Dermed får både ydelsesmodtagerne og kommunerne tid til at indrette sig på de nye regler.

Lovforslaget sammenholdt med gældende regler

Gældende formulering

Lovforslaget

Forslag

til

Lov om ændring af skattekontrolloven, momsloven, opkrævningsloven, lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og forskellige andre love

(Indsats mod skatte- og afgiftsunndragelse - fair play III og fradrag for børnebidragsrestancer i kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændringer:

§ 46. ---

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Såfremt A-indkomst udbetales af en person, et dødsbo, et selskab, en forening eller en institution mv., som ikke har hjemting her i landet, men som er skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, skal indkomsten udbetales gennem en befuldmægtiget, der har hjemting her i landet. I så fald påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Når særlige forhold taler derfor, kan told- og skatteforvaltningen fritage en udenlandsk arbejdsgiver for pligten til at have en befuldmægtiget med hjemting her i landet.

Stk. 5. ---

1. § 46, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Hvis A-indkomst udbetales af en person, et dødsbo, et selskab, en forening eller en institution m.v., som er skattepligtig efter reglerne i § 2, stk. 1, nr. 4, eller selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, og har personen m.v. hjemting i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har en aftale om gensidig bistand til opkrævning og inddrivelse, der svarer til reglerne inden for EU, skal indkomsten udbetales gennem en befuldmægtiget, der har hjemting her i landet. I så fald påhviler det den befuldmægtigede at foretage indeholdelse. Når særlige forhold taler herfor, kan told- og skatteforvaltningen fritage en udenlandsk arbejdsgiver for pligten til at have en befuldmægtiget med hjemting her i landet.«

2. § 77 affattes således:

§ 77. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 74 og § 76 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 85. Told- og skatteforvaltningen fører registre over de indeholdelsespligtige efter regler, der fastsættes af skatteministeren.

Stk. 2. Ved de i stk. 1, nævnte regler kan det pålægges de indeholdelsespligtige at give told- og skatteforvaltningen meddelelse om

- 1) indtræden og ophør af indeholdelsespligt,
- 2) ændringer i den indeholdelsespligtiges adresse,
- 3) tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst.

Stk. 3. Indsendelse af meddelelserne kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

»§ 77. Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

3. § 85 affattes således:

»§ 85. Told- og skatteforvaltningen fører registre over de indeholdelsespligtige.

Stk. 2. Enhver, der er indeholdelsespligtig efter afsnit V og VI, skal inden 8 dage give told- og skatteforvaltningen meddelelse om

- 1) indtræden af indeholdelsespligt,
- 2) ændringer, herunder ophør af indeholdelsespligt og
- 3) tilgang og afgang af modtagere af A-indkomst.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om registrene efter stk. 1 og om indsendelse af oplysninger hertil, herunder kan pligten efter stk. 2, litra c, lempes.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2, fastsatte bestemmelser om at indgive meddelelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 87, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 5. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

4. Efter § 86 A indsættes:

»§ 87. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf dag-

lige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 85, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter denne lovs regler om inddrivelse af personlige skatter. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 2

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1061 af 24. oktober 2006, som ændret senest ved § 5 i lov nr. 906 af 12. september 2008, foretages følgende ændring:

§ 7. Til den skattepligtige indkomst medregnes ikke:

1)-22) ---

23) Eftergivet studiegæld efter kapitel 3 i lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld samt for meget udbetalt uddannelsesstøtte, der eftergives efter lov om statens uddannelsesstøtte.

24)-29) ---

1. § 7, nr. 23, affattes således:

»23) Eftergivet studiegæld og gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper efter kapitel 3 og 3 a i lov om tilskud til afvikling af studiegæld og om eftergivelse af studiegæld samt om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper og for meget udbetalt uddannelsesstøtte, der eftergives efter lov om statens uddannelsesstøtte.«

§ 3

I merværdiafgiftsloven (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 14. oktober 2005, som ændret bl.a. ved lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved lov nr. 525 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 37. ---

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Registrerede virksomheder kan desuden som indgående afgift fradrage merværdiafgift på passagen af den faste forbindelse over Øresund, der ikke er omfattet af det danske afgiftsområde.

1. I § 37 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med opnåelse af delvis fradragsret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt

formål, kan det oprindelige foretagne fradrag reguleres til fuld fradragsret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 47. ---

Stk. 2.-5. ---

2. I § 47 indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3 og stk. 5, 1. pkt., fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleveres.«

3. Efter § 76 indsættes i *kapitel 19*:

»§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 47, stk. 6 og 7.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 4

I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 289 af 28. april 2003, som ændret bl.a. ved § 16 i lov nr. 404 af

8. maj 2006, § 2 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 4. Har told- og skatteforvaltningen efter afleveringsfristens udløb ikke modtaget angivelse for en afregningsperiode, kan de fastsætte virksomhedens tilsvær af skatter og afgifter m.v. foreløbigt til et skønsmæssigt beløb. Tilsvarende gælder, hvis indkomstregisteret efter udløbet af fristen for indberetning til indkomstregisteret for en afregningsperiode ikke har modtaget indberetning af indeholdte beløb omfattet af § 2, stk. 1, 4. pkt.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Såfremt en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær af skatter eller afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage virksomhedens registrering hos told- og skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger. Told- og skatteforvaltningen skal dog forinden inddragelsen meddele virksomheden, at registreringen vil blive inddraget, såfremt de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger ikke indgives inden 14 dage. Meddelelsen skal gives virksomheden ved rekommanderet brev.

1. I § 4, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*:

»Tilsværet betales senest 14 dage efter påkrav.«

2. § 4, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Såfremt en virksomhed i 4 på hinanden følgende afregningsperioder for det samme registreringsforhold har fået foretaget en foreløbig fastsættelse af virksomhedens tilsvær af skatter eller afgifter m.v., kan told- og skatteforvaltningen inddrage virksomhedens registrering hos told- og skatteforvaltningen, for så vidt angår det pågældende registreringsforhold, medmindre virksomheden inden inddragelsen indgiver de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger. Told- og skatteforvaltningen skal dog forinden inddragelsen ved rekommanderet brev meddele virksomheden, at registreringen vil blive inddraget, såfremt de manglende angivelser henholdsvis manglende indberetninger ikke indgives inden 14 dage. Det skal fremgå af meddelelsen, at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4. Meddelelse om, at registreringen er inddraget, skal tilsendes virksomheden ved rekommanderet brev. Det skal fremgå heraf, at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, og at ledelsen ved en fortsættelse af virksomheden hæfter for skatter og afgifter m.v., jf. stk. 4.«

3. I § 4 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ledelsen i en virksomhed, der forsætligt eller groft uagtsomt fortsætter driften af virksomheden, selv om registreringen er inddraget efter *stk. 3*, hæfter for de af loven omfattede skatter og afgifter m.v., der opstår som følge af den uregistrerede virksomhed. Hæftelsen er personlig, ubegrænset og solidarisk.«

4. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i § 2, *stk. 1-2*, fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 a indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 2. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleveres.«

§ 11. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed at stille sikkerhed, når

1) virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v., der er omfattet af denne lov, og

a) virksomheden er i restance vedrørende skatter og afgifter, for hvilke den er registreret, samt eventuelt selskabsskatter, med et beløb, der overstiger 25.000 kr., og virksomheden ikke indbetaler denne restance senest den 10. hverdag fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra told- og skatteforvaltningen, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved

5. § 11, *stk. 1, nr. 1*, affattes således:

»1) virksomheden for de seneste 12 afregningsperioder 4 gange ikke rettidigt har indbetalt skatter og afgifter m.v. omfattet af denne lov og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, og

a) virksomheden er i restance vedrørende skatter og afgifter, for hvilke den er registreret, samt eventuelt selskabsskatter og, for så vidt angår enkeltmandsvirksomheder, tillige personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift, med et beløb, der overstiger 25.000 kr., og virksomheden ikke indbetaler denne re-

fortsat manglende betaling pålægges at stille sikkerhed, eller

b) virksomheden ikke rettidigt har indsendt selvangivelse eller

2) virksomhedens kapitalgrundlag, herunder den lovpligtige kapital i selskaber, er trukket ud af virksomheden, eller

3) en person som omtalt i stk. 2, jf. stk. 4, efter virksomhedens registrering konstateres at være til stede i virksomheden på den måde, der er beskrevet i stk. 2, nr. 1-3, eller

4) ---

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering mv. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter denne lov, at stille sikkerhed, såfremt en fysisk eller juridisk person, som er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af en anden virksomhed eller medlem af bestyrelsen eller direktionen i en anden virksomhed, der er gået konkurs eller er blevet konstateret insolvent, hvorved told- og skatteforvaltningen har et ikke fuldt sikret til godehavende, eller staten er blevet påført et samlet tab på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov,

1) er ejer af virksomheden,

2) reelt driver virksomheden eller

3) er et medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion.

Stk. 3.-4. ---

Stk. 5. Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter eller afgifter

stance senest den 10. hverdag fra modtagelsen af en erindringsskrivelse fra told- og skatteforvaltningen, hvorved virksomheden underrettes om, at den ved fortsat manglende betaling pålægges at stille sikkerhed, eller

b) virksomheden ikke rettidigt har indsendt selvangivelse, eller«

6. § 11, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) der efter virksomhedens registrering opstår eller konstateres forhold, som efter stk. 2, jf. stk. 4, kan begrunde pålæg om sikkerhedsstillelse, eller«

7. § 11, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der anmeldes til registrering m.v. efter skatte- og afgiftslove, hvor opkrævningen reguleres efter denne lov, at stille sikkerhed. Pålæg kan dog kun gives, hvis en fysisk eller juridisk person, som er ejer af virksomheden, reelt driver virksomheden, er medlem af virksomhedens bestyrelse eller direktion, eller er filialbestyrer i virksomheden, er eller inden for de seneste 5 år har været ejer af eller filialbestyrer i en anden virksomhed eller medlem af bestyrelsen eller direktionen i en anden virksomhed, der er gået konkurs eller er blevet konstateret insolvent. Den anden virksomheds konkurs eller insolvens skal endvidere have ført til, at told- og skatteforvaltningen har et ikke fuldt sikret til godehavende, eller at staten er blevet påført et samlet tab på mere end 50.000 kr. vedrørende skatter og afgifter m.v., der opkræves efter denne lov, eller personskatter og bidrag, der hidrører fra driften af den anden virksomhed.«

8. § 11, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til virksomhedens restancer med skatter eller afgifter

m.v., der opkræves efter denne lov, samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en 3-måneders-periode. Det gennemsnitlige tilsvær beregnes for igangværende virksomheder på baggrund af det senest afleverede årsregnskab. Sikkerhedsstillelsen for selskabsskatter beregnes med udgangspunkt i beregnet acontoskat for indeværende regnskabsår reduceret med eventuelle acontobetalinge.

Stk. 6.---

Stk. 7. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter inddragelsen vil være strafbar efter § 17, stk. 3.

Stk. 8. Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelsen skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres m.v., og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3.

Stk. 9.-12. ---

m.v., der opkræves efter denne lov, samt det forventede gennemsnitlige tilsvær i en 3-måneders-periode. For enkeltmands-virksomheder gælder dette tillige indehaverens personskatter og bidrag, der vedrører virksomhedens drift. Det gennemsnitlige tilsvær beregnes for igangværende virksomheder på baggrund af det senest afleverede årsregnskab. Sikkerhedsstillelsen for selskabsskatter beregnes med udgangspunkt i beregnet acontoskat for indeværende regnskabsår reduceret med eventuelle acontobetalinge. Sikkerhedsstillelsen for personskatter og bidrag beregnes ud fra skattebilletten.«

9. § 11, stk. 7, affattes således:

»*Stk. 7.* Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomhedens registrering vil blive inddraget, og at en fortsættelse af virksomheden efter en inddragelse vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.«

10. § 11, stk. 8, affattes således:

»*Stk. 8.* Pålæg om sikkerhedsstillelse efter stk. 2 skal meddeles virksomheden senest 14 hverdage efter, at virksomheden anmeldes til registrering. Meddelelse om pålæg om sikkerhedsstillelse skal indeholde oplysning om, at undladelse af at stille den krævede sikkerhed indebærer, at virksomheden ikke kan registreres, og at en fortsættelse af virksomheden vil være strafbar efter § 17, stk. 3, samt at ledelsen efter stk. 11 vil hæfte for virksomhedens skatter og afgifter m.v.«

11. I § 11 indsættes som *stk. 13*:

»*Stk. 13.* Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af restancer efter stk. 1, nr. 1, litra a, tilgodeha-

vender og tab efter stk. 2 samt sikkerhedsstillelse efter stk. 5.«

12. *Overskriften til kapitel 6* affattes således:

Straffebestemmelser

»Straffe- og sanktionsbestemmelser«

§ 18. ---

Stk. 2. Med hensyn til den tilkendegivelse, der er nævnt i stk. 1, finder bestemmelsen om tiltalerejsning i § 930, jf. § 926, i lov om rettens pleje tilsvarende anvendelse.

Stk. 2.-4. ---

13. § 18, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Med hensyn til den tilkendegivelse, som er nævnt i stk. 1, finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse.«

14. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 4 a.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15.«

§ 5

I skattekontrolloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1126 af 24. november 2005, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 408 af 8. maj 2006, § 2 i lov nr. 527 af 17. juni 2008, og senest ved § 5 i lov nr. 530 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 6 E. ---

1. I § 6 E, indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Told- og skatteforvaltningen kan indhente oplysninger fra det register, som Erhvervs- og Selskabsstyrelsen fører efter § 7 i lov om næringsbrev til fødevarevirksomheder og efter § 6 c i lov om hotel- og restaurationsvirksomhed, som er nødvendige for at kontrollere, at skatte- og afgiftslovgivningen overholdes. Oplysninger kan indhentes bl.a. med hen-

blik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.«

§ 6 F. ---

Stk. 2.-3. ---

2. I § 6 F indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Told- og skatteforvaltningen kan med henblik på registreringskontrol af virksomheder foretage samkøring af oplysninger i kontrolinformationsregistret med oplysninger i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder. Told- og skatteforvaltningen kan stille resultatet af registersamkøringen til rådighed for Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til brug for denne myndigheds arbejde som registreringsmyndighed for told- og skatteforvaltningen.«

§ 7 E. Indgår en dansk virksomhed eller en dansk myndighed en aftale med en virksomhed i udlandet om dennes udførelse af bygge- eller anlægsarbejde her i landet, skal den danske virksomhed mv. foretage indberetning herom som anført i stk. 3 til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En virksomhed, der er hjemmehørende i udlandet, anses ikke for en udenlandsk virksomhed som nævnt i stk. 1, hvis det aftalte arbejde udføres fra et fast driftssted her i landet, der er registreret af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Indberetning skal foretages senest ved arbejdets påbegyndelse og derefter senest 14 dage efter eventuelle ændringer, der vedrører de forhold, der er nævnt nedenfor. Indberetningen skal omfatte følgende oplysninger:

- 1) Identiteten af den indberetningspligtige.
- 2) Identiteten af den virksomhed i udlandet, aftalen er indgået med, samt identiteten af virksomheder i udlandet, som den udenlandske aftalepart har indgået aftaler med om deltagelse i arbejdet her i landet.
- 3) De aftalte kontraktsummer.
- 4) Navn, fødselsdato, eventuelt personnummer, nationalitet, bopælsadresse i Danmark og i udlandet samt dato for

3. § 7 E ophæves.

arbejdets påbegyndelse og afslutning for personer, der udfører arbejde her i landet som ansat hos en virksomhed i udlandet.

5) Det eller de aftalte arbejdssteder for den udenlandske virksomhed her i landet.

6) Den eller de aftalte arbejdsperioder for den udenlandske virksomhed her i landet.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om indberetningens form og indhold.

§ 8 K. Told- og skatteforvaltningen kan meddele den oplysningspligtige de oplysninger, der er nødvendige til opfyldelse af indberetningspligten efter §§ 7 E, 8 B, 8 F, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 S, 8 T og 8 U.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte gebyrer for meddelelse af oplysninger efter stk. 1.

§ 8 L. Told- og skatteforvaltningen fører register over indberetningspligtige som nævnt i §§ 7 A, 7 E, 8 H, 8 P, 8 Q, 8 S, 8 T og 8 U.

Stk. 2. ---

§ 9. Vægrer nogen sig ved at efterkomme bestemmelserne i § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-3, § 6 A, stk. 2, § 6 B, §§ 7 E-7 H, §§ 7 K-8 G, § 8 H, stk. 1-3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, § 8 Q, stk. 1, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 10, § 10 A, stk. 1, § 10 B, stk. 1, 1.-3. pkt., § 11 A, stk. 4-6, § 11 B, stk. 4-6, § 11 C, stk. 3-5, og § 11 D afgør told- og skatteforvaltningen, hvorvidt vedkommende er pligtig dertil, og kan om fornødent fremtvinge pligtens efterkommelse ved pålæg af en daglig bøde.

Stk. 2. ---

§ 14. ---

Stk. 2. Den, der, uden at forholdet omfattes af stk. 1, forsætligt eller af grov uagtsomhed undlader rettidigt at opfylde en pligt, der påhviler ham i medfør af § 3 A, stk. 1 og 3, § 6, stk. 1-3, § 6 A, § 6

4. I § 8 K, *stk. 1*, og § 8 L, *stk. 1*, udgår »7 E,«.

5. I § 9 ændres »§§ 7 E-7 H« til: »§§ 7 F-7 H«.

6. I § 14, *stk. 2*, udgår »§ 7 E,«.

B, § 7, § 7 A, § 7 B, § 7 C, § 7 E, § 7 G, § 7 H, § 7 J, §§ 8 A-8 H, stk. 1-4, § 8 J, stk. 3, § 8 L, § 8 P, stk. 1, 2, 4 og 5, § 8 Q, stk. 1-3, § 8 R, stk. 3, § 8 S, § 8 T, stk. 1 og 3, § 8 U, stk. 1 og 3, § 9 A, § 9 B, §§ 10, 10 A, stk. 1, og 10 B, stk. 1, 1.-3. pkt., eller § 11 straffes med bøde.

Stk. 3. Ved fastsættelse af bøde ved overtrædelse af § 7 E udmåles en skærpet bøde.

Stk. 4. Med bøde straffes den, der forsætligt eller af grov uagtsomhed afgiver urigtige eller vildledende oplysninger om opfyldelse af betingelserne for anvendelse af § 3 B, stk. 6.

§ 18. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar for overtrædelse af § 11 A, stk. 1, 6 eller 8, § 11 B, stk. 1 eller 6, § 11 C, stk. 1 eller 5, eller § 11 D, jf. § 13 A, samt for overtrædelse af § 13, § 13 B, § 13 C eller § 16 efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 33. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1)-2) ---

3) overtræder § 14, § 15, § 19, § 25, stk. 2, § 27, § 28 og § 37,

4)-9) ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf i form af bøde. Det kan endvidere bestemmes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.

7. § 14, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

8. § 18 affattes således:

»**§ 18.** Der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 6

I lov om afgift af affald og råstoffer (affalds- og råstofafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 27. november 2006, som ændret ved lov nr. 529 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 33, *stk. 1, nr. 3*, ændres «, § 28 og § 37» til: «eller § 28».

2. § 33, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf i form af bøde. Det kan endvidere bestemmes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 1 år

Stk. 4. ---

og 6 måneder under tilsvarende omstændigheder som anført i stk. 2.«

§ 37. Virksomheder, der er registreringspligtige efter denne lov, og som ikke allerede er registreret hos toldvæsenet efter de i § 38 nævnte regler, skal anmelde sig til registrering hos toldvæsenet senest den 1. januar 1990.

3. §§ 37 og 38 ophæves.

Stk. 2. Loven finder anvendelse på råstoffer, der er afgiftspligtige efter kapitel 1.

Stk. 3. Den forhøjede afgift efter kapitel 2 finder anvendelse på affald, der efter 1. januar 1990 afleveres til en virksomhed, der er registreringspligtig efter kapitel 2.

Stk. 4. De i kapitel 1 nævnte afgiftspligtige virksomheder skal foretage en fuldstændig opgørelse af lageret af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden. Toldvæsenet kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen.

§ 38. Følgende lovbestemmelser ophæves:

Kapitel 12 a og §§ 84 a og 84 b i lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 68 af 24. januar 1989.

§ 7

I lov om afgift af hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), jf. lovbekendtgørelse nr. 1251 af 6. december 2006, foretages følgende ændringer:

§ 32. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, stk. 1, § 11, stk. 1 eller stk. 2, § 18, stk. 1, 2. pkt., § 20, stk. 2-5, § 23, 1. pkt., og § 34, stk. 3, 4 og 6,

3)-6) ---

Stk. 2.-4. ---

§ 34. ---

Stk. 2. ---

1. I § 32, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 23, 1. pkt., og § 34, stk. 3, 4 og 6« til: »eller § 23, 1. pkt.«.

Stk. 3. Virksomheder, der registreres fra lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af afgiftspligtige, herunder dækningsafgiftspligtige, varer ved lovens ikrafttræden. Virksomhederne skal indsende opgørelsen over lagerbeholdningen af dækningsafgiftspligtige varer til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage efter lovens ikrafttræden. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 4. Andre virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning, hvor det samlede afgiftspligtige beløb af afgiftspligtige eller dækningsafgiftspligtige varer udgør 1.000 kr. eller derover, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden til told- og skatteforvaltningen fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Virksomheder, der er omfattet af stk. 3, 2. pkt., eller af stk. 4, skal senest 15 dage efter indsendelsen af lageropgørelsen indbetale afgift af lagerbeholdningen af afgiftspligtige, herunder dækningsafgiftspligtige varer, til told- og skatteforvaltningen. Ved opgørelsen af afgiften kan anvendes en afgiftssats for brugte varer på 120 kr. pr. kg nikkel-cadmium-batteri. Betales afgiften ikke rettidigt, finder § 13, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Virksomhederne skal give told- og skatteforvaltningen adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhederne indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen al fornøden vejledning og hjælp.

2. § 34, stk. 3-6, ophæves.

§ 8

I lov om afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 216 af 12. marts 2007, foretages følgende ændringer:

§ 10. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

a) ---

b) Overtræder § 2, stk. 2, § 4, § 5, stk. 1, § 5 a, § 7, stk. 2, eller § 15, stk. 2.

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4.-5. ---

§ 15. Loven finder anvendelse på de præmiebeløb, der forfalder til betaling den 1. juli 1975 eller senere.

Stk. 2. De ved lovens ikrafttræden registreringspligtige selskaber skal anmelde sig til registrering senest den 1. juli 1975.

1. I § 10, *stk. 1, litra b*, ændres », § 7, stk. 2, eller § 15, stk. 2« til: »eller § 7, stk. 2«.

2. § 10, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

3. § 15 ophæves.

§ 9

I lov om afgift af bekæmpelsesmidler (Pesticidafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 57 af 30. januar 2008, foretages følgende ændringer:

§ 40. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, stk. 1, § 5, 1. og 2. pkt., § 6, stk. 1 og 2, § 9, stk. 1, § 17, stk. 1 og 3, § 24, stk. 1, 2. pkt., § 27, stk. 2-6, § 30, 1. pkt., § 38, stk. 1 og 2, og § 42, stk. 3-7,

3)-6) ---

Stk. 2.-4. ---

§ 42. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der registreres fra lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden. Virksomhederne skal indsende opgørelsen over lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer til

1. I § 40, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 38, stk. 1 og 2, og § 42, stk. 3-7« til: »eller § 38, stk. 1 og 2«.

2. § 42, *stk. 3-7*, ophæves.

told- og skatteforvaltningen senest 15 dage efter lovens ikrafttræden. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 4. Virksomheder, der med henblik på videresalg ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning, hvis samlede indkøbspris udgør 1.000 kr. eksklusive moms eller derover, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden til told- og skatteforvaltningen fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Andre virksomheder, der ved lovens ikrafttræden har en lagerbeholdning, hvis samlede indkøbspris udgør 1.000 kr. eksklusive moms eller derover, og som er indkøbt efter lovforslagets fremsættelse, skal senest 15 dage efter lovens ikrafttræden til told- og skatteforvaltningen fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Virksomheder, der er omfattet af stk. 3-5, skal give told- og skatteforvaltningen adgang til at kontrollere de indsendte opgørelser ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen al fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 7. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4 og 5, skal senest 15 dage efter indsendelsen af lageropgørelsen indbetale afgift af lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer til told- og skatteforvaltningen, bortset fra varer, hvor afgiften er uændret. Betales afgiften ikke rettidigt, finder § 19, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 10

I lov om afgift af dødsboer og gaver (boafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1159 af 4. oktober 2007, som ændret ved § 4 i lov nr. 521 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 41. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage staten afgift eller det offentlige skat, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 4. ---

1. § 41, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Den der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage staten afgift eller skat, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 11

I lov om afgift af cfc og visse industrielle drivhusgasser, jf. lovbekendtgørelse nr. 599 af 11. juni 2007, foretages følgende ændringer:

§ 17. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 4, stk. 1, § 8, stk. 1 og stk. 3, § 14, stk. 2-5, og § 20, stk. 3 og stk. 4,

3) ---

Stk. 2.-4. ---

1. I § 17, *stk. 1, nr. 2,* ændres »§ 14, stk. 2-5, og § 20, stk. 3 og stk. 4« til: »eller § 14, stk. 2-5«.

§ 20. ---

Stk. 2. Loven finder anvendelse på stoffer og varer, der er afgiftspligtige efter § 1 eller § 3, og som efter lovens ikrafttræden udleveres eller udtages fra registreringspligtige virksomheder eller angives til fortoldning.

Stk. 3. Virksomheder, der er omfattet af § 4, stk. 1, skal anmelde sig til registrering senest ved lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Registreringspligtige virksomheder skal pr. 1. januar 1989 opgøre lagerbeholdningen af stoffer, der er afgiftspligtige efter § 1. Toldvæsenet fastsætter de nærmere regler for denne opgørelse.

2. § 20, stk. 2-4, ophæves.

§ 12

I lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. (chokoladeafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 567 af 3. august 1998, som ændret bl.a. ved § 13 i lov nr.

165 af 15. marts 2000, § 2 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 5 i lov nr. 127 af 27. februar 2004, § 4 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 1583 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

§ 10 a. ---

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registreret som varemottagere, og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske inden transporten af varerne begyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 6. ---

§ 12. ---

Stk. 2.-7. ---

1. I § 10 a, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 12 indsættes som *stk. 8 og 9*:

»*Stk. 8.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i *stk. 1-7* fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 23 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 9. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

§ 13. ---

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitterin-

3. I § 13, *stk. 2, 3. pkt.*, ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

4. I § 13, *stk. 2, 4. pkt.*, ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

ger i det forretningslokale, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningslokaler i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen. Følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier skal opbevares i køberens forretningslokale i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier opbevares på et nærmere angivet sted, herunder at der ikke skal udarbejdes interne følgesedler i forbindelse med fordelingen af varer mellem flere forretningssteder.

Stk. 3.-4. ---

5. I § 13, stk. 2, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

6. I § 13, indsættes som *stk. 5* og *6*:

»*Stk. 5.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-2 og stk. 4 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 23 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 6. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

7. Efter § 23 indsættes:

»§ 23 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 23 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 12, stk. 8 og 9, samt § 13, stk. 5 og 6.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 26. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) Overtræder § 3, stk. 1, 2, 3 eller 6, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 12, § 13, stk. 1 eller 2, § 19 b, § 23, stk. 2, 3, 4 eller 5.

3) ---

4) Undlader at efterkomme et i medfør af § 10 a, stk. 4, 1. pkt., meddelt påbud.

5)-6) ---

Stk. 2.-6. ---

8. I § 26, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 10 a, stk. 1, 2. pkt.,«: »eller stk. 5,«.

9. I § 26, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) Undlader at efterkommet et pålæg givet i medfør af § 10 a, stk. 2.«

10. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 26, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelsen angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 13

I lov om afgift af visse emballager, poser, engangsservice og pvc-folier (em-

ballageafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 101 af 13. februar 2001, som ændret bl.a. ved § 5 i lov nr. 408 af 8. maj 2006 og senest ved § 1 i lov nr. 523 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 7 a. ---

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registreret som varemottagere, og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske, inden transporten af varerne begyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 6-8. ---

§ 9. ---

Stk. 2.-8. ---

1. I § 7 a, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. *pkt.* ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 9 indsættes som *stk. 9 og 10*:

»*Stk. 9.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i *stk. 1-3 og stk. 5-8* fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 15 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 10. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

3. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 15 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 9, stk. 9 og 10.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1. ---

2. Overtræder § 3, stk. 1, 4 eller 7, § 7 a, stk. 1, 2. pkt., § 9, stk. 1-3 eller 5-7, § 15, stk. 2-6, og § 25, stk. 1-3.

3. ---

4. Undlader at efterkomme et i medfør af § 7 a, stk. 5, 1. pkt., meddelt påbud.

5.-6. ---

Stk. 2.-7. ---

4. I § 18, stk. 1, nr. 2, indsættes efter »§ 7 a, stk. 1, 2. pkt.,«: »eller stk. 5,«.

5. § 18, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4. Undlader at efterkomme et pålæg givet i medfør af § 7 a, stk. 2.«.

6. Efter § 18 indsættes:

»§ 18 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 18, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 14

I lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med stort energiforbrug, jf. lovbe kendtgørelse nr. 846 af 17. november 1997, som ændret bl.a. ved lov nr. 1107 af 29. december 1999, § 24 i lov nr. 1029 af 23. november 2000 og senest ved § 6 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 7. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 4. ---

1. § 7, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til uberettiget at få udbetalt tilskud, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 15

I lov om forskellige forbrugsafgifter, jf. lovbekendtgørelse nr. 56 af 29. januar 2008, som ændret ved § 2 i lov nr. 523 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 15. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere bestemmelser for de registrerede virksomheders regnskabsførelse.

1. § 15, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse.«

§ 16

I lov om investeringsfonds, jf. lovbekendtgørelse nr. 933 af 24. oktober 1996, som ændret senest ved § 8 i lov nr. 515 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

§ 11. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

1. § 11, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

2. § 11, stk. 4, affattes således:

Stk. 4. For overtrædelser, der begås af aktieselskaber, andelsselskaber eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

»*Stk. 4.* Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

§ 17

I lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 1252 af 6. december 2006, fortages følgende ændringer:

§ 31. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 2, stk. 1, § 10, stk. 1 eller 2, § 17, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-5, § 22, 1. pkt., og § 33, stk. 3-6,

3)-6) ---

Stk. 2.-4. ---

1. I § 31, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 22, 1. pkt., og § 33, stk. 3-6« til: »eller § 22, 1. pkt.«.

§ 33. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Virksomheder, der skal registreres ved lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos told- og skatteforvaltningen senest den 15. december 1995.

Stk. 4. Virksomheder, der registreres ved lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, og af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, den 1. januar 1996. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen. Såfremt lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, er på 1.000 kg eller derover, skal virksomhederne indsende opgørelsen over denne lagerbeholdning til told- og skatteforvaltningen senest den 15. januar 1996.

Stk. 5. Andre virksomheder, der den 1. januar 1996 har en lagerbeholdning af afgiftspligtige varer, jf. § 1, stk. 1, eller af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, på 1.000 kg eller derover, skal senest den 15. januar 1996 til told- og skatteforvaltningen fremsende en opgørelse over deres samlede lagerbeholdning ved lovens ikrafttræden. Told- og skatteforvaltningen fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 6. Virksomhederne skal give told- og skatteforvaltningen adgang til at kon-

2. § 33, stk. 3-9, ophæves.

trollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp.

Stk. 7. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4, skal senest den 31. januar 1996 indbetale afgift af den i stk. 4 nævnte lagerbeholdning af afgiftspligtige varer, der indgår som bestanddele i andre varer, til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Virksomheder, der er omfattet af stk. 5, skal senest den 31. januar 1996 indbetale afgift af den i stk. 5 nævnte lagerbeholdning til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Betales afgift efter stk. 7 eller 8 ikke rettidigt, finder lovens § 12, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

§ 18

I lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter (CO₂-afgiftsloven), jf. lovbe- kendtgørelse nr. 889 af 17. august 2006, som ændret senest ved § 4 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændrin- ger:

§ 15. Med bøde straffes den, der forsæt- ligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder registreringsforpligtelsen efter § 3, jf. § 23, stk. 3, eller § 10, stk. 5. **1. I § 15, stk. 1, nr. 2, udgår », jf. § 23, stk. 3,«.**

Stk. 2.-5. ---

§ 23. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Loven finder anvendelse på af- giftspligtige varer, der efter lovens ikraft- træden leveres eller udleveres fra eller forbruges af registrerede virksomheder eller angives til fortoldning. For løben- de leverancer af elektricitet, for hvilke afregningsperioden påbegyndes inden lo- vens ikrafttræden og afsluttes efter dette tidspunkt, beregnes afgiften af så stor en

2. § 23, stk. 3-7, ophæves.

Stk. 8-9 bliver herefter stk. 3-4.

del af leverancen, som tidsrummet fra lovens ikrafttræden til afregningsperiodens slutning udgør i forhold til den samlede afregningsperiode. Med de statslige told- og skattemyndigheders tilladelse kan der foretages afrunding ved opgørelse af den brøkdel af leverancerne, hvorefter fordelingen skal foretages.

Stk. 4. Virksomheder, der skal registreres fra lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest ved lovens ikrafttræden.

Stk. 5. For virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og som kan få tilbagebetalt afgiften efter lov om afgift af visse olieprodukter, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas, ydes der uanset § 9 tilbagebetaling af hele afgiften efter § 2 for perioden indtil den 1. januar 1993. Tilbagebetaling af afgiften ydes i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling af afgiften efter lov om afgift af visse olieprodukter, idet der dog ikke ydes tilbagebetaling for olieprodukter, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af elektricitet og lov om afgift af gas, idet der dog ikke ydes tilbagebetaling for gas, der anvendes som drivmiddel i registrerede motorkøretøjer. For perioden indtil 1. januar 1993 ydes der ikke godtgørelse for naturgas.

Stk. 6. For olie, der anvendes til fly og til jernbane- og færgedrift, og for kørestrøm, der anvendes af eltog til personbefordring, kan skatteministeren give fritagelse for eller godtgørelse af afgift efter loven for perioden indtil den 1. januar 1993.

Stk. 7. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode efter § 10, stk. 1, begynder den første 12-måneders-periode fra starten af første afgiftsperiode efter merværdiafgiftsloven

efter den 1. januar 1993. For perioden fra 1. januar 1993 til første afgiftsperiode efter 1. pkt. får virksomheden tilbagebetalt kuldioxidafgift efter regler fastsat af de statslige told- og skattemyndigheder.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven, herunder bestemmelser om de registrerede virksomheders angivelse af den afgiftspligtige mængde.

Stk. 9. Der kan ikke ydes afgiftsgodtgørelse efter en bevilling udstedt i medfør af § 8 fra og med det tidspunkt, hvor der ikke længere kan ydes godtgørelse af energiafgift efter en bevilling udstedt i medfør af § 10, stk. 1, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter mv. eller § 7, stk. 4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv.

§ 19

I lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 30. oktober 2006, som ændret ved § 4 i lov nr. 1536 af 19. december 2007 og § 3 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 20. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 2, stk. 1, § 5, stk. 4 og 5, § 9, stk. 9, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 11, stk. 1, 2 eller 3, § 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.,

3)-5) ---

Stk. 2.-4. ---

1. I § 20, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 17, stk. 2, 3 eller 4, og § 26, stk. 3, eller stk. 4, 1. pkt.« til: »eller § 17, stk. 2, 3 eller 4«

§ 26. ---

Stk. 2. Loven finder anvendelse på afgiftspligtige varer, der efter lovens ikrafttræden udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder eller angives til fortoldning.

Stk. 3. Virksomheder, der er omfattet af § 2, stk. 1, skal anmelde sig til registre-

2. § 26, stk. 2-5, ophæves.

Stk. 6 bliver herefter stk. 2.

ring hos toldvæsenet senest ved lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Virksomheder, der omfattes af § 2, stk. 1, samt virksomheder, der til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 tons, skal inden den 15. juli 1982 til toldvæsenet fremsende en opgørelse over lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer ved lovens ikrafttræden. Ministeren for skatter og afgifter fastsætter de nærmere regler for denne opgørelse.

Stk. 5. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4, og som ikke registreres inden lovens ikrafttræden, skal inden den 1. august 1982 berigtige afgiften af den i stk. 4 nævnte lagerbeholdning til toldvæsenet. Betales afgiften ikke rettidigt, skal der betales 1,3 pct. i månedlig rente for hver påbegyndt måned fra og med den 1. august 1982.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af loven.

§ 20

I lov om afgift af lønsum m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 466 af 22. maj 2006, som ændret ved § 2 i lov nr. 517 af 7. juni 2006 og lov nr. 526 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

§ 18. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) Overtræder § 2, stk. 1, § 3, stk. 2 eller 3, § 6, stk. 2, § 6 a, stk. 2, § 6 b, stk. 2 eller 3, § 10, stk. 2, § 14, stk. 2 eller 3, eller § 21, stk. 2. **1.** I § 18, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 14, stk. 2 eller 3, eller § 21, stk. 2« til: »eller § 14, stk. 2 eller 3«.

Stk. 3.-5. ---

§ 21. ---

Stk. 2. Registreringspligtige virksomheder skal anmeldes til registrering hos told- og skatteforvaltningen senest den 1. juni 1990. **2.** § 21, stk. 2, ophæves.

§ 21

I lov om afgift af mineralvand m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 109 af 22. januar 2007, foretages følgende ændringer:

§ 10 a. ---

Stk. 2.-4. ---

Stk. 5. Erhvervsdrivende virksomheder, som ikke er registreret som varemottagere, og som får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer fra andre EU-lande, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Anmeldelsen skal ske, inden transporten af varerne begyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 6. ---

§ 12. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i det forretningslokale, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningslokaler i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 2, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 2, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen. Følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier skal opbevares i køberens forretningslokale i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at følgesedler, kvitte-

1. I § 10 a, *stk. 5, 1. pkt.*, ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 12, *stk. 3, 3. pkt.*, ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

3. I § 12, *stk. 3, 4. pkt.*, ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

4. I § 12, *stk. 3, 7. pkt.*, indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

ringer eller fakturakopier opbevares på et nærmere angivet sted, herunder at der ikke skal udarbejdes interne følgesedler i forbindelse med fordelingen af varer mellem flere forretningssteder.

Stk. 4.-8. ---

5. I § 12 indsættes som *stk. 9* og *10*:

»*Stk. 9.* Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-6 og stk. 8 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 18 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 10. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

6. Efter § 18 indsættes:

»**§ 18 a.** Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 18 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 12, stk. 9 og 10.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive

daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

§ 21. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

1) ---

2) overtræder § 3, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 2, § 5, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., § 12, stk. 1-5 eller 6, § 18, stk. 2-6, og § 29, stk. 1 og 2,

3) ---

4) undlader at efterkomme et i medfør af § 10 a, stk. 4, 1. pkt., meddelt påbud,

5)-7) ---

Stk. 2.-7. ---

7. § 21, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) overtræder § 3, stk. 1, 1. pkt., § 3, stk. 2, § 5, § 10 a, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 5, § 12, stk. 1-5 eller 6, eller § 18, stk. 2-6,«

8. § 21, stk. 1, nr. 4, affattes således:

»4) undlader at efterkomme et pålæg givet i medfør af § 10 a, stk. 2,«.

9. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 21, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelsen vedrører.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 22

I pensionsafkastbeskatningslov, lov nr. 1535 af 19. december 2007, som ændret ved lov nr. 221 af 8. april 2008, foretages følgende ændring:

§ 32. ---

Stk. 2. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen skat, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Stk. 3.-4. ---

1. § 32, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Den, der begår den nævnte overtrædelse med forsæt til skatteunddragelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 23

I lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. (pensionsbeskatningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1120 af 10. november 2006, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1534 af 19. december 2007, foretages følgende ændringer:

§ 57. Med bøde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed

1)-2) ---

3) undlader at give underretning som nævnt i § 38, stk. 1, 5. pkt., og § 67, stk. 2,

4)-5) ---

Stk. 2. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 2 år.

§ 67. Er der vedrørende en ordning, som omfattes af afsnit I, før lovens ikrafttræden foretaget en disposition i form af sikkerhedsstillelse for gæld, som ikke har medført afgiftspligt efter de hidtil gældende regler, skal der senest pr. 1. juli 1972 ske afgiftsberigtigelse efter § 30, jf. § 34, medmindre sikkerhedsstillelsen forinden er begrænset til et beløb, der ikke overstiger ordningens værdi (genkøbsværdi eller lignende) ved lovens ikrafttræden, og til kun at vedrøre gæld, som er stiftet før dette tidspunkt.

Stk. 2. Hvis det pågældende forsikrings-selskab er bekendt med eller inden 1. juli 1972 bliver bekendt med, at der vil indtræde afgiftspligt efter stk. 1, skal det snarest muligt underrette den afgiftspligtige herom og om muligheden for at undgå afgiftspligt ved at begrænse sikkerhedsstillelsen.

Stk. 3. Vedrører sikkerhedsstillelsen anden gæld end policelån i det pågældende forsikringsselskab, skal ejeren anmelde sikkerhedsstillelsen over for forsikrings-selskabet senest 1. juni 1972.

Stk. 4. Skatteministeren eller den, han bemyndiger dertil, kan fastsætte nærmere regler om selskabernes underretningspligt efter stk. 2 og ejernes anmeldelsespligt efter stk. 3.

1. I § 57, *stk. 1, nr. 3*, udgår »og § 67, stk. 2,«.

2. § 57, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Er forholdet begået med forsæt til at unddrage statskassen afgift, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

3. § 67 ophæves.

§ 24

I lov om afgift af polyvinylklorid og ftalater (pvc-afgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 253 af 19. marts 2007, foretages følgende ændringer:

§ 30. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

1) ---

2) overtræder § 3, stk. 1, § 10, stk. 1 og 2, § 17, stk. 1, 2. pkt., § 19, stk. 2-5, § 20, stk. 3, § 22, 1. pkt., og § 32, stk. 3-5, 1. I § 30, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 22, 1. pkt., og § 32, stk. 3-5,« til: »eller § 22, 1. pkt.,«

3)-6) ---

Stk. 2.-4. ---

§ 32. ---

Stk. 2. Loven finder anvendelse på varer, der fra og med den 1. juli 2000 udleveres fra eller forbruges i registrerede virksomheder, angives til fortoldning, medbringes eller modtages fra udlandet.

Stk. 3. Virksomheder, der skal registreres ved lovens ikrafttræden, skal anmelde sig til registrering hos de statslige told- og skattemyndigheder senest den 16. juni 2000.

Stk. 4. Virksomheder, der registreres fra lovens ikrafttræden, skal opgøre lagerbeholdningen af afgiftspligtige varer den 1. juli 2000. De statslige told- og skattemyndigheder fastsætter de nærmere regler for opgørelsen.

Stk. 5. Virksomheder, der er omfattet af stk. 4, skal give de statslige told- og skattemyndigheder adgang til at kontrollere opgørelserne ved eftersyn af lagre, forretningsbøger m.v. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde de statslige told- og skattemyndigheder fornøden vejledning og hjælp.

2. § 32, stk. 2-5, ophæves.

§ 25

I lov om registreringsafgift af motor køretøjer m.v. (registreringsafgiftsloven),

jf. lovbekendtgørelse nr. 631 af 25. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 6. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Den i stk. 3 omhandlede afgift bortfalder dog, for så vidt angår hyrevogne, som omregistreres efter at have kørt mindst 3 år og mindst 210.000 km eller mindst 2 år og mindst 250.000 km som hyrevogn. Skatteministerens kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for afgiftsfritagelsen.

1. § 6, stk. 4, affattes således:

»*Stk. 4.* Den i stk. 3 omhandlede afgift bortfalder dog, for så vidt angår hyrevogne, som omregistreres efter at have kørt som hyrevogn i mindst 3 år og mindst 210.000 km, heraf mindst 97.000 besatte kilometer, eller mindst 2 år og mindst 250.000 km, heraf mindst 115.000 besatte kilometer. For hyrevogne som har bevilling til limousinekørsel, efter § 2, stk. 3, i lov om taxikørsel, bortfalder den i stk. 3 omhandlede afgift, når omregistreringen sker, efter hyrevognen har kørt mindst 3 år og mindst 125.000 km, heraf mindst 112.000 besatte kilometer eller mindst 2 år og mindst 150.000 km, heraf mindst 135.000 besatte kilometer. Taxameterattest og kørebøger skal fremvises som dokumentation for, at de i 1. pkt. nævnte betingelser er opfyldt. Skatteministerens kan fastsætte særlige kontrolregler som betingelse for afgiftsfritagelsen.«

§ 26

I lov om afgift af spildevand (Spildevandsafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 42 i lov nr. 1029 af 22. november 2000 og senest ved § 6 i lov nr. 524 af 17. juni 2008, foretages følgende ændring:

§ 21. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 2 år.

Stk. 4. ---

1. § 21, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, med mindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.«

§ 27

I lov om afgift af spiritus m.m. (spiritusafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1239 af 22. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

§ 18. ---

Stk. 2. Ikke registrerede virksomheder og institutioner mv. samt privatpersoner, der fra andre EU-lande får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille fuld sikkerhed for betaling af afgiften, jf. dog § 9 a, stk. 1 og 4. Anmeldelse mv. skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 3.- 4. ---

§ 20. ---

Stk. 2.-8. ---

Stk. 9. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i det forretningslokale, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningslokaler i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 8, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 8, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen. Følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier skal opbevares i køberens forretningslokale i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen. Told- og skatteforvalt-

1. I § 18, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 20, *stk. 9, 3. pkt.*, ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

3. I § 20, *stk. 9, 4. pkt.*, ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

4. I § 20, *stk. 9, 7. pkt.*, indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

ningen kan tillade, at følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier opbevares på et nærmere angivet sted, herunder at der ikke skal udarbejdes interne følgesedler i forbindelse med fordelingen af varer mellem flere forretningssteder.

Stk. 10.-12. ---

5. I § 20 indsættes som *stk. 13* og *14*:

»*Stk. 13.* Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1 og stk. 7-12 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 27 c indtil påbuddet efterleves.

Stk. 14. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

6. Efter § 27 a indsættes:

»§ 27 b. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvor der i strid med reglerne i den lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 27 c. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 20, stk. 13 og 14.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restan-

ceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

7. Efter § 31 indsættes:

»§ 31 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 31, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 28

I lov om tobaksafgifter (tobaksafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 635 af 21. august 1998, som ændret bl.a. ved § 3 i lov nr. 947 af 20. december 1999, § 6 i lov nr. 1059 af 17. december 2002, § 71 i lov nr. 428 af 6. juni 2005 og senest ved § 7 i lov nr. 509 af 7. juni 2006, foretages følgende ændringer:

§ 10. Virksomheder og institutioner mv., der ikke er registreret som oplagshaver, samt privatpersoner, der fra andre EU-lande får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter, jf. dog stk. 5. Anmeldelse mv. skal ske inden varernes afsendelse fra det pågældende EU-land.

Stk. 2.-10. ---

§ 18. ---

Stk. 2.-7. ---

Stk. 8. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i det forretningslokale, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningslokaler i køberens virksomhed, skal virksomhe-

1. I § 10, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 18, *stk. 8, 3. pkt.*, ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

3. I § 18, *stk. 8, 4. pkt.*, ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

4. I § 18, *stk. 8, 7. pkt.*, indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

den udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 3, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 3, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen. Følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier skal opbevares i køberens forretningslokale i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier opbevares på et nærmere angivet sted, herunder at der ikke skal udarbejdes interne følgesedler i forbindelse med fordelingen af varer mellem flere forretningssteder.

Stk. 9.-11. ---

5. I § 18 indsættes som *stk. 12 og 13*:

»*Stk. 12.* Told- og Skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, stk. 6, og stk. 8-11 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 21 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 13. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

6. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i

denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 21 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 18, stk. 12 og 13.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

7. Efter § 25 indsættes:

»**§ 25 a.** Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelser angår.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 29

I lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 931 af 18. september 2008, foretages følgende ændring:

§ 21. ---

Stk. 2.-3. ---

Stk. 4. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter stk. 1 og 3. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

1. I § 21 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Hvis et køretøj omfattet af § 4, stk. 1, II, A, er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse, fordi det anvendes som led i et ansættelsesforhold, jf. § 2, stk. 3, nr. 2, skal den registrerede ejer (bruger) efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger til vurdering af, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt. Told- og skatteforvaltningen kan kræve køretøjet fremstillet til eftersyn, hvis det skønnes nødvendigt. Told- og

skatteforvaltningen kan desuden undersøge hos nuværende og tidligere arbejdsgivere, om køretøjet opfylder betingelserne for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. I så fald finder stk. 1, jf. stk. 5, og stk. 2 tilsvarende anvendelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 30

I lov om afgift af øl, vin og frugtvin m.m. (øl- og vinafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 890 af 17. august 2006, foretages følgende ændringer:

§ 6. Virksomheder og institutioner m.v., der ikke er registreret som oplagshaver, samt privatpersoner, der fra andre EU-lande får tilført eller erhverver afgiftspligtige varer, skal indgive en anmeldelse til told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for skyldige afgifter, jf. dog stk. 7. Anmeldelse m.v. skal ske, inden transporten af varerne påbegyndes i det pågældende EU-land.

Stk. 2.-6. ---

Stk. 7. Den, der her til landet sælger afgiftspligtige varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 6, skal registreres og stille sikkerhed for skyldige afgifter. Såfremt virksomheden ikke har filial eller lignende her i landet, skal den registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet.

Stk. 8.-11. ---

§ 14. ---

Stk. 2.-6. ---

Stk. 7. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i det forretningslokale, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles

1. I § 6, stk. 1, 1. pkt., ændres »EU-lande« til: »lande«, og i 2. pkt. ændres »EU-land« til: »land«.

2. I § 6, stk. 7, ændres »jf. stk. 6« til: »jf. stk. 8«.

3. I § 14, stk. 7, 3. pkt., ændres »i det forretningslokale« til: »på det forretningssted«.

4. I § 14, stk. 7, 4. pkt., ændres »forretningslokaler« til: »forretningssteder«.

varerne til forskellige forretningslokaler i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 6, idet dog prisangivelser kan undlades på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 6, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen. Følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier skal opbevares i køberens forretningslokale i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier opbevares på et nærmere angivet sted, herunder at der ikke skal udarbejdes interne følgesedler i forbindelse med fordelingen af varer mellem flere forretningssteder.

Stk. 8.-11. ---

5. I § 14, stk. 7, 7. pkt., indsættes efter »forretningslokale«: »eller på forretningsstedet«.

6. I § 14 indsættes som *stk. 12* og *13*:

»*Stk. 12.* Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1, stk. 5-9 og stk. 11 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige bøder efter § 22 b indtil påbuddet efterleves.

Stk. 13. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse samt en anvisning af hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves indenfor den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder indtil påbuddet efterleves.«

7. Efter § 22 indsættes:

»§ 22 a. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte regler om, at afgiftspligtige varer, hvoraf der i strid med reglerne i denne lov ikke er svaret afgift, skal mærkes på en særlig måde, hvis varerne efterfølgende lovliggøres.

§ 22 b. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud, som kan gives efter § 14, stk. 12 og 13.

Stk. 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive skyldige beløb ved udpantning og ved indeholdelse i løn m.v. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive daglige bøder efter § 15 i opkrævningsloven.«

8. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser omfattet af § 25, stk. 3, kan der ske konfiskation af de varer, som overtrædelsen vedrører.

Stk. 2. Sker der konfiskation, bortfalder afgiftspligten for de konfiskerede varer.«

§ 31

I lov om aktiv socialpolitik (Aktivloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 96 indsættes:

»§ 96 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11, og modtager den bidragspligtige person hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1, § 25, stk. 2, nr. 2, eller forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til personen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2 og 3. Mod-

tager personen forsørgertillæg efter § 25, stk. 13, er det en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til personer, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end 2 børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at den bidragspligtiges boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at den bidragspligtige dokumenterer, at sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen uden, at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes fogedsagen med, at den bidragspligtige sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.«

§ 32

I lov om integration af udlændinge i Danmark (integrationsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1593 af 14. december 2007, foretages følgende ændringer:

1. I overskriften til *kapitel 7* indsættes efter »tilbagebetaling«: »m.v.«

2. Efter § 41 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 41 a. Foretager en kommune forskudsvis udbetaling af børnebidrag efter børnetilskudslovens § 11, og modtager den bidragspligtige udlænding forsørger-tillæg efter denne lovs § 25, jf. § 27, stk. 2, jf. lov om aktiv socialpolitik § 25, stk. 13, fradrager den kommune, der udbetaler hjælp til udlændingen, et beløb ved udbetalingen til dækning af det børnebidrag, som udbetales forskudsvis, jf. dog stk. 2 og 3. Det er en betingelse for fradrag, at tillægget udbetales for det barn, som kommunen forskudsvis udbetaler børnebidrag til.

Stk. 2. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages ved udbetaling af hjælp til en udlænding, der forsørger eget barn under 18 år i hjemmet, eller som har forsørgerpligt over for flere end to børn under 18 år, der ikke bor i hjemmet. Der kan alene foretages fradrag for børnebidrag, som forfalder i samme kalendermåned, som hjælpen udbetales for. Sker der forskudsvis udbetaling for mere end en måned ad gangen, kan der alene foretages fradrag for et beløb, der forholdsmæssigt svarer til den kalendermåned, som hjælpen udbetales for.

Stk. 3. Fradrag efter stk. 1 kan ikke foretages, hvis kommunen får underretning om, at anmodning om tvangsfuldbyrdelse er indgivet til fogedretten som følge af, at udlændingens boliglejeaftale er blevet ophævet, fordi leje eller anden pligtig pengeydelse ikke er betalt rettidigt. Kommunen kan forlange, at udlændingen dokumenterer, at en sag om lejerestance er indbragt for fogedretten. Afsluttes fogedsagen uden, at den har ført til udsættelse af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra måneden efter den måned, i hvilken fogedsagen er afsluttet. Afsluttes

fogedsagen med, at udlændingen sættes ud af lejemålet, fradrager kommunen i hjælpen efter stk. 1 med virkning fra 3 måneder efter den måned, i hvilken udsættelsen har fundet sted.«